

ธนาคารแห่งประเทศไทย
BANK OF THAILAND

รายงานนโยบายการเงิน ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

รายงานนโยบายการเงิน

รายงานนโยบายการเงินจัดทำขึ้นเป็นรายไตรมาส โดยเจ้าหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทย ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ (1) เพื่อสื่อสารแนวความคิดและเหตุผลของการตัดสินใจดำเนินนโยบายการเงินของคณะกรรมการฯ ต่อสาธารณชน และ (2) เพื่อเสนอประมาณการเศรษฐกิจและแนวโน้มเงินเฟ้อ ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุดที่คณะกรรมการฯ ใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินนโยบายการเงิน

คณะกรรมการนโยบายการเงิน

นายเศรษฐพุฒิ สุทธิวาทนฤพุฒิ	ประธาน
นายปิติ ดิษยทัต	รองประธาน
นางอลิศรา มหาสันตนะ	กรรมการ
นายไพบุลย์ กิตติศรีกังวาน	กรรมการ
นายรพี สุจริตกุล	กรรมการ
นายรุ่งโรจน์ รังสิโยภาส	กรรมการ
นายสันติธาร เสถียรไทย	กรรมการ

การดำเนินนโยบายการเงินของไทย

คณะกรรมการนโยบายการเงิน

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ประกอบด้วย ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ 2 คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก 4 คน เพื่อให้การดำเนินนโยบายการเงิน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีตัวแทนจากภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการดำเนินนโยบายการเงิน

กนง. ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเพื่อแบบยืดหยุ่น โดยให้ความสำคัญกับการรักษาเสถียรภาพด้านราคาในระยะปานกลางเป็นเป้าหมายหลัก ควบคู่กับการดูแลเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนและเต็มศักยภาพ และการรักษาเสถียรภาพของระบบการเงิน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการช่วยรักษาเสถียรภาพด้านราคาและการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว

เป้าหมายของนโยบายการเงิน

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2566 อนุมัติเป้าหมายของนโยบายการเงินที่เป็นความตกลงร่วมกันระหว่าง กนง. กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยกำหนดให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงร้อยละ 1-3 เป็นเป้าหมายนโยบายการเงินด้านเสถียรภาพราคาสำหรับระยะปานกลางและเป็นเป้าหมายสำหรับปี 2567 ทั้งนี้ ในกรณีที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนที่ผ่านมา หรือประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนข้างหน้าเคลื่อนไหวออกนอกกรอบเป้าหมาย กนง. จะมีจดหมายเปิดผนึกถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงสาเหตุ แนวทางดำเนินการ และระยะเวลาที่คาดว่าจะอัตราเงินเฟ้อจะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมาย โดยจะมีจดหมายเปิดผนึกทุก 6 เดือน หากอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยตามแนวทางข้างต้นยังคงอยู่นอกกรอบเป้าหมาย

เครื่องมือในการดำเนินนโยบายการเงิน

กนง. กำหนดให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้ทำธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตรแบบทวิภาคี (Bilateral Repurchase Rate) ระยะ 1 วัน เป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อแสดงถึงทิศทางของนโยบายการเงินตามที่ กนง. กำหนด

กนง. ดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ (managed float) โดยจะดูแลให้อัตราแลกเปลี่ยนไม่เคลื่อนไหวผันผวนมากเกินไป เพื่อให้อัตราแลกเปลี่ยนมีเสถียรภาพและสอดคล้องกับปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

การประเมินภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาข้อมูลรอบด้านทั้งจากแบบจำลองทางเศรษฐกิจมหภาค ข้อมูลรายสาขาเศรษฐกิจ รวมทั้งรับฟังข้อคิดเห็นโดยตรงจากผู้ประกอบการทั้งธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วประเทศ และสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการประเมินภาวะและแนวโน้มทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างถูกต้องแม่นยำ ครอบคลุมทุกมิติทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค

การสื่อสารนโยบายการเงิน

กนง. ตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารนโยบายการเงินต่อสาธารณชน จึงจัดให้มีการสื่อสารนโยบายการเงินหลายรูปแบบ อาทิ (1) การเผยแพร่ผลการประชุม ณ เวลา 14.00 น. และแถลงข่าวผลการประชุมต่อสื่อมวลชนเวลา 14.30 น. ของวันประชุม (2) การเผยแพร่รายงานการประชุม (ฉบับย่อ) 2 สัปดาห์หลังการประชุม และ (3) การเผยแพร่รายงานนโยบายการเงินทุกไตรมาส

สารบัญ

ไปทีหน้า

บทสรุปผู้บริหาร

Special Issue นโยบายการเงินและพัฒนากการสำคัญของ
เศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา

1. เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลก

อัตราเงินเฟ้อโลก

อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทย

ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก

Page

5

7

10

11

12

13

14

2. เศรษฐกิจไทย

ประมาณการเศรษฐกิจไทย

การบริโภคภาคเอกชน

ตลาดแรงงาน

การใช้จ่ายภาครัฐ

การลงทุนภาคเอกชน

การส่งออกสินค้า

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ประมาณการเศรษฐกิจไทยรายองค์ประกอบ

ความเสี่ยงเศรษฐกิจไทย

Box 1 การฟื้นตัวที่แตกต่างกันในแต่ละภาคเศรษฐกิจ

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อไทย

ความเสี่ยงอัตราเงินเฟ้อไทย

Box 2 เงินเฟ้อที่ต่ำในปัจจุบันน่ากังวลหรือไม่?

ตารางสรุปข้อสมมติประกอบการประมาณการ

ข้อสมมติราคาน้ำมันดูไบ

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

27

28

29

32

33

3. ภาวะการเงิน

อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์

อัตราผลตอบแทนพันธบัตร

การกู้ยืมของภาคธุรกิจและครัวเรือน

การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจและรายย่อย

ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าหนี้

อัตราแลกเปลี่ยน

4. การดำเนินนโยบายการเงิน

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ

อัตราเงินเฟ้อ

เสถียรภาพระบบการเงิน

การตัดสินใจนโยบายการเงิน

ตารางข้อมูลประกอบ

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

48

49

รายงานฉบับนี้ใช้ข้อมูลล่าสุดถึงก่อนวันแถลงผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน 1 วัน (15 ตุลาคม 2567)

การประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ

เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ 2.8 และ 2.6 ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ โดยมีแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักมาจากภาคบริการเป็นสำคัญ ขณะที่ภาคการผลิตขยายตัวในกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ แต่ชะลอตัวในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวจากการบริโภคทั้งในหมวดสินค้าและหมวดบริการ ด้านเศรษฐกิจเอเชียขยายตัวจากการส่งออกที่ปรับดีขึ้นตามวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ที่ขยายตัวในหลากหลายสินค้ามากขึ้น อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนยังชะลอตัวจากปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยืดเยื้อ ทั้งนี้ เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ายังมีความเสี่ยงด้านต่ำจากความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ อาทิ มาตรการตอบโต้ทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่อาจขยายวง และจากเศรษฐกิจจีนที่การบริโภคมีแนวโน้มฟื้นตัวช้า

เศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้ที่ร้อยละ 2.7 และ 2.9 ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (1) ภาคการท่องเที่ยวที่ปรับดีขึ้นต่อเนื่อง จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและค่าใช้จ่ายต่อคนที่มีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อน โดยคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติจะอยู่ที่ 36.0 ล้านคน และ 39.5 ล้านคนในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ (2) การบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัว จากปัจจัยด้านรายได้และแรงสนับสนุนเพิ่มเติมจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ แต่มีแนวโน้มชะลอตัวหลังขยายตัวสูงในปีก่อนหน้า และส่วนหนึ่งจากสินเชื่อที่มีแนวโน้มชะลอตัว (3) การใช้จ่ายภาครัฐที่เริ่มกลับมาเร่งขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2567

จากการเร่งเบิกจ่ายและผูกพันงบประมาณปี 2567 และ พ.ร.บ. งบประมาณฯ 2568 ที่มีผลบังคับใช้ (4) ด้านการส่งออกสินค้ามีแนวโน้มขยายตัวได้ตามอุปสงค์สินค้าโลกและการฟื้นตัวของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์โลก อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของเศรษฐกิจยังมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคส่วน โดยต้องติดตามการส่งออกและภาคการผลิตในบางกลุ่มที่ยังขยายตัวในระดับต่ำ ซึ่งได้รับแรงกดดันจากปัจจัยเชิงวัฏจักรและเชิงโครงสร้าง (Box 1: การฟื้นตัวที่แตกต่างกันในแต่ละภาคเศรษฐกิจ) ทั้งนี้ แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในระยะข้างหน้ายังมีความไม่แน่นอน โดยต้องติดตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐที่อาจมีผลมากกว่าคาด และอุปสงค์ในประเทศและต่างประเทศที่อาจชะลอตัวมากกว่าคาด

อัตราเงินเฟ้อ

แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไปใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้เดิม โดยคาดว่าจะทยอยกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายในช่วงปลายปี 2567 ตาม (1) อัตราเงินเฟ้อหมวดอาหารสดที่มีแนวโน้มปรับสูงขึ้นจากสถานการณ์ฝนตกหนักและน้ำท่วมในบางพื้นที่ และ (2) อัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานที่มีแนวโน้มปรับสูงขึ้นจากผลของฐาน โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 0.5 และ 1.2 ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ ด้านอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.5 และ 0.9 ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ โดยเงินเฟ้อพื้นฐานที่อยู่ในระดับต่ำส่วนหนึ่งเป็นผลจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง อย่างไรก็ตาม เงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำไม่ได้สะท้อนภาวะเงินฝืดเนื่องจากราคาสินค้าไม่ได้ปรับลดลงเป็นวงกว้างอย่างต่อเนื่อง โดยอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะปานกลางยังอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับกรอบเป้าหมาย (Box 2: เงินเฟ้อที่ต่ำในปัจจุบันน่ากังวลหรือไม่?) ทั้งนี้ ต้องติดตามความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจทำให้ราคาพลังงานและราคาวัตถุดิบปรับสูงขึ้น รวมถึงมาตรการอุดหนุนราคาพลังงานของภาครัฐในระยะต่อไป

ภาวะการเงินและเสถียรภาพระบบการเงิน

ภาวะการเงินโดยรวมตึงตัวขึ้นบ้าง ต้นทุนการกู้ยืมของภาคเอกชนผ่านธนาคารพาณิชย์และตราสารหนี้ยังคงทรงตัวใกล้เคียงเดิม ขณะที่สินเชื่อโดยรวมชะลอลงโดยเฉพาะสินเชื่อของธุรกิจ SMEs กลุ่มธุรกิจที่เผชิญปัญหาเชิงโครงสร้าง รวมทั้งสินเชื่อรายย่อยในกลุ่มเช่าซื้อและบัตรเครดิต ด้านคุณภาพสินเชื่อปรับตัวลดลง ส่วนหนึ่งมาจากลูกหนี้ที่เคยได้รับความช่วยเหลือทางการเงินในช่วงที่ผ่านมา และธุรกิจ SMEs และครัวเรือนที่รายได้ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่และมีภาระหนี้สูง โดยสินเชื่อที่คุณภาพด้อยลงมีแนวโน้มทยอยเพิ่มขึ้นในระยะข้างหน้า แต่ประเมินว่าจะไม่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดและอยู่ในระดับที่สถาบันการเงินยังบริหารจัดการได้ สำหรับอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. ปรับแข็งค่าตามทิศทางนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลักและปัจจัยเฉพาะในประเทศ

คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ยังสนับสนุนนโยบายของ ธปท. ที่ให้สถาบันการเงินช่วยเหลือลูกหนี้ผ่านการปรับโครงสร้างหนี้ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาภาระหนี้ที่ตรงจุดและมีส่วนช่วยกระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ ทั้งนี้ ต้องติดตามผลกระทบของคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลงต่อต้นทุนการกู้ยืมและการขยายตัวของสินเชื่อในภาพรวม รวมถึงนัยต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

การดำเนินนโยบายการเงินในช่วงไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ในการประชุมวันที่ 21 สิงหาคม 2567 กนง. มีมติ 6 ต่อ 1 เสียง ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี โดย 1 เสียง เห็นควรให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปี

ในการประชุมวันที่ 16 ตุลาคม 2567 กนง. มีมติ 5 ต่อ 2 เสียง ให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปี จากร้อยละ 2.50 เป็นร้อยละ 2.25 ต่อปี โดยกรรมการส่วนใหญ่พิจารณาว่าแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อเป็นไปตามที่ประเมินไว้ ขณะที่ความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาวปรับลดลง จึงเห็นควรให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในครั้งนี้ เพื่อรักษาจุดยืนของนโยบายการเงินที่เป็นกลาง (broadly neutral stance) ในช่วงที่ภาวะการเงินมีแนวโน้มตึงตัวขึ้นและสินเชื่อชะลอตัวลง อัตราดอกเบี้ยที่ลดลงจะช่วยลดความเสี่ยงที่ภาวะการเงินจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวม โดยยังเอื้อให้กระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้เกิดขึ้นต่อเนื่อง สอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือน รวมถึงมีส่วนช่วยบรรเทาภาระหนี้ได้บ้าง นอกจากนี้ อัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ลดลงในครั้งนี่ยังเป็นระดับที่สามารถรองรับความเสี่ยงต่อแนวโน้มเศรษฐกิจ เงินเฟ้อ และเสถียรภาพระบบการเงินในระยะข้างหน้าได้ดี **ขณะที่กรรมการ 2 ท่าน เห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย** โดยเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยที่ระดับเดิมยังสอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ และให้น้ำหนักกับการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว รวมทั้งการรักษาขีดความสามารถของนโยบายการเงินในการรองรับความไม่แน่นอนในอนาคต **ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ เห็นว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายยังควรอยู่ในระดับที่เป็นกลางและสอดคล้องกับศักยภาพเศรษฐกิจ รวมทั้งไม่ต่ำเกินไปจนนำไปสู่การสะสมความไม่สมดุลทางการเงินในระยะยาว**

นโยบายการเงินผ่อนคลายในช่วงวิกฤต COVID-19 และทยอยกลับสู่ระดับที่เป็นกลางต่อเศรษฐกิจ

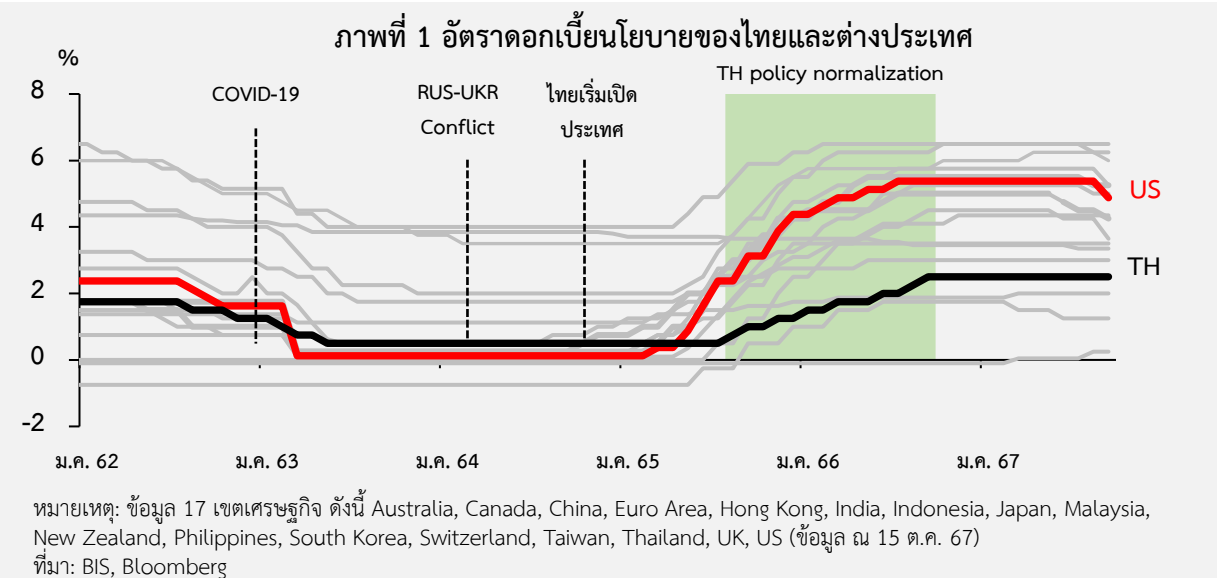
ตั้งแต่ปี 2563 อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยลดต่ำเป็นประวัติการณ์ที่ร้อยละ 0.50 ต่อปี เพื่อประคับประคองเศรษฐกิจจาก COVID-19 ต่อมาในปี 2565 ไทยและหลายประเทศทั่วโลกต้องเผชิญกับอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นตามราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้นจากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) จึงปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างค่อยเป็นค่อยไป (gradual and measured normalization) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

(1) สนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไม่ให้สะดุด จึงเริ่มปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยช้าและค่อยเป็นค่อยไปเมื่อเทียบกับประเทศอื่น

(2) ยืดเหนี่ยวการคาดการณ์เงินเฟ้อของธุรกิจและประชาชน ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเงินเฟ้อสูงที่เริ่มก่อตัวฝังรากอยู่ในระบบเศรษฐกิจ

(3) ไม่เพิ่มความไม่สมดุลทางการเงิน จากอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำเกินไปเป็นเวลานาน เช่น การก่อหนี้เกินตัว หรือการแสวงหาผลตอบแทนจากการประเมินความเสี่ยงที่ต่ำเกินไป

โดยสรุป ในวัฏจักรขาขึ้นของนโยบายการเงินที่ผ่านมา กนง. ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 0.5 ในเดือนสิงหาคม 2565 เพียงครั้งละ 0.25 จนมาอยู่ที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี ในเดือนกันยายน 2566 ซึ่งใกล้เคียงกับระดับที่เป็นกลางต่อเศรษฐกิจ (neutral rate) ขณะที่ธนาคารกลางในต่างประเทศเร่งปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายขึ้นไปสูงกว่าระดับที่เป็นกลางมากเพื่อจัดการกับปัญหาเงินเฟ้อที่สูงต่อเนื่อง (ภาพที่ 1)

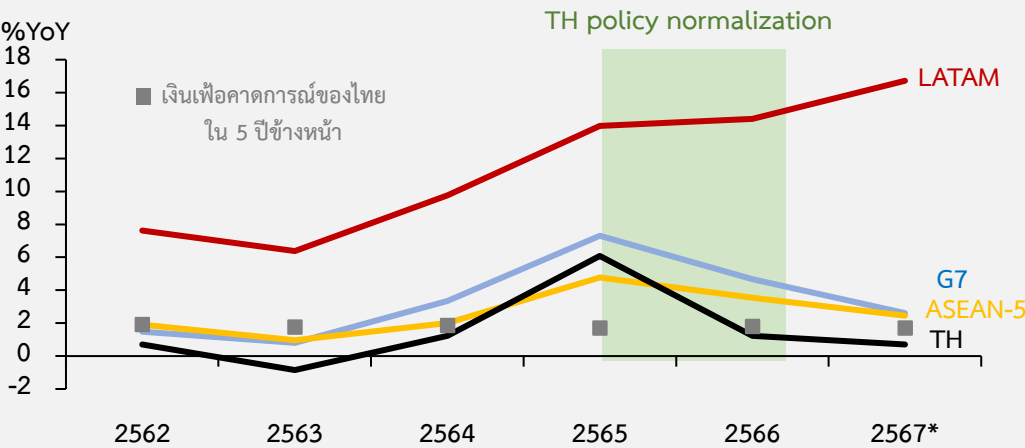
ตั้งแต่ กนง. เริ่มปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายจนถึงเดือนกันยายน 2566 เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวแตกต่างกันในแต่ละภาคส่วน (K-shaped recovery) แต่โดยรวมโน้มกลับเข้าสู่ระดับศักยภาพ

ในช่วงต้นปี 2565 ไทยทยอยลดมาตรการควบคุมการระบาดและเปิดประเทศเพื่อรับนักท่องเที่ยวและฟื้นฟูกิจกรรมทางเศรษฐกิจหลัง COVID-19 ระบาดเป็นเวลา 3 ปี ตั้งแต่ปี 2563-2565 เศรษฐกิจไทยในปี 2566-2567 ทยอยฟื้นตัวแต่มีความแตกต่างกันในแต่ละภาคส่วน โดยเป็นผลจากทั้งปัจจัยเชิงวัฏจักรชั่วคราว เช่น จำนวนนักท่องเที่ยวที่ฟื้นตัวช้าในระยะแรก การเบิกจ่ายงบประมาณที่ล่าช้าเนื่องจากการจัดตั้งรัฐบาลหลังการเลือกตั้งปี 2567 ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 4 ปี 2566 ต่อเนื่องมายังช่วงต้นปี 2567 และปัจจัยเชิงโครงสร้างที่สะสมและเริ่มส่งผลชัดเจนขึ้น เช่น การส่งออกและการผลิตในหลายสาขาที่สูญเสียความสามารถในการแข่งขัน การลดลงของแรงงานจากการเข้าสู่สังคมสูงวัย ตลอดจนปัญหาทักษะแรงงานและคุณภาพการศึกษา โดยรวมทำให้ศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงจากในอดีต

เงินเพื่อสูงจากราคาพลังงานโลกเป็นหลัก แต่เงินเพื่อไทยปรับลดลงได้เร็วเทียบประเทศอื่น รวมถึงเงินเพื่อคาดการณ์ยืดยาวอยู่ในกรอบเป้าหมาย

ระหว่างที่เศรษฐกิจอยู่ในช่วงฟื้นตัว ไทยต้องเผชิญกับเงินเพื่อสูงจากปัจจัยด้านอุปทานโดยเฉพาะราคาพลังงานโลก ซึ่งเป็นผลจากความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน อัตราเงินเพื่อทั่วไปเพิ่มสูงสุดที่ประมาณร้อยละ 8 ในเดือนสิงหาคม 2565 ซึ่งเป็นช่วงเวลาตรงกับที่ กนง. ตัดสินใจปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งแรกและปรับขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ได้ปรับขึ้นเร็วและในอัตราที่มากเช่นเดียวกับต่างประเทศ (ภาพที่ 2) เพื่อให้สอดคล้องกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และแรงกดดันเงินเพื่อด้านอุปสงค์ที่ยังมีจำกัด แต่ กนง. ยังติดตามความเสี่ยงเงินเพื่อ เช่น การส่งผ่านต้นทุนของผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิด

ภาพที่ 2 อัตราเงินเพื่อทั่วไปของไทยและต่างประเทศ

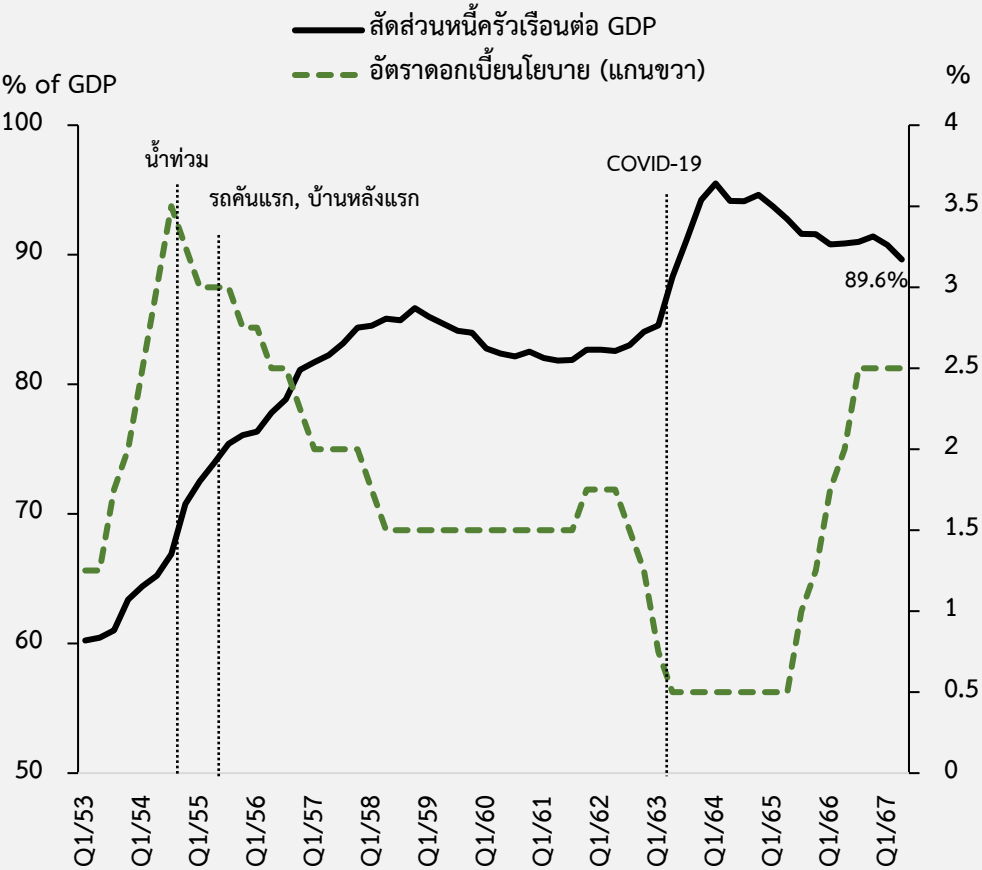
หมายเหตุ: * ข้อมูล ณ เดือน เม.ย. 24
ที่มา: World Economic Outlook Database และ Asia Pacific Consensus

หนี้ครัวเรือนของไทยอยู่ในระดับสูงเทียบประเทศอื่น กระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ (household debt deleveraging) ควรเกิดขึ้นต่อเนื่อง

เสถียรภาพระบบการเงินเป็นอีกหนึ่งเป้าหมายของนโยบายการเงินที่ กนง. พิจารณา โดยเฉพาะประเด็นฐานะทางการเงิน (balance sheet) ของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน ทั้งนี้ หากวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นของสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ (Household debt to GDP) พบว่ามีสาเหตุหลายปัจจัย เช่น น้ำท่วมใหญ่ทั่วประเทศในปี 2554 และภาครัฐออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในปีถัดมา เช่น รถคันแรก บ้านหลังแรก ทำให้การกู้ยืมของครัวเรือนปรับเพิ่มขึ้น รวมถึงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่อยู่ในระดับต่ำติดต่อกันเป็นเวลานาน เช่น การคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ระดับร้อยละ 1.5 ต่อเนื่องในช่วงปี 2558 – 2561 เมื่อมองย้อนหลังไปในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP จึงเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 60 ในปี 2553 มาอยู่ที่ร้อยละ 91 ในปี 2563 ก่อนจะมีแนวโน้มลดลงบ้าง โดยล่าสุด อยู่ที่ร้อยละ 89.6 ณ ไตรมาสที่ 2 ปี 2567 (ภาพที่ 3)

หนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงจะเป็นปัจจัยจุดรั้งการเติบโตของเศรษฐกิจในอนาคต รวมทั้งทำให้เศรษฐกิจมีความสามารถในการรองรับ shocks น้อยลง ในกรณีที่ประเทศมีหนี้ครัวเรือนอยู่ในระดับสูง เมื่อเกิดวิกฤตขึ้น รายได้ของครัวเรือนหยุดชะงักขณะที่ภาระหนี้ยังอยู่ในระดับสูง ภาคเศรษฐกิจจะถูกกระทบมากและฟื้นตัวได้ช้าเมื่อเทียบกับกรณีที่มีหนี้ครัวเรือนอยู่ในระดับต่ำ กนง. จึงให้ความสำคัญกับกระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ โดยเห็นว่ากระบวนการดังกล่าวควรเกิดขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยลดความเปราะบางของเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว สำหรับกลุ่มครัวเรือนที่รายได้ฟื้นตัวช้าและมีภาระหนี้สูง กนง. สนับสนุนนโยบายของ ธปท. ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งเป็นมาตรการที่ช่วยแก้ปัญหาหนี้รวมทั้งบรรเทาภาระของลูกหนี้ได้อย่างตรงจุด

ภาพที่ 3 สัดส่วนหนี้ครัวเรือนและอัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทย

ที่มา: ธปท.

การพิจารณาสมดุลความเสี่ยงเป็นหนึ่งในหลักสำคัญที่ กนง. ใช้ประกอบในการตัดสินใจนโยบาย

ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคา ควบคู่กับดูแลเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน และรักษาเสถียรภาพระบบการเงินนั้น ในการประชุมแต่ละครั้ง กนง. ตัดสินนโยบายการเงินโดยพิจารณาสมดุลความเสี่ยง (balance of risks) ทั้ง 3 ด้านอย่างรอบคอบ ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน นโยบายการเงินของไทยมีบทบาทต่อการเติบโตของเศรษฐกิจ สะท้อนจากเศรษฐกิจที่ทยอยฟื้นตัวโน้มเข้าสู่ระดับศักยภาพหลังจากวิกฤต COVID-19 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปรับลดลงหลังราคาพลังงานพุ่งสูงขึ้นในปี 2565 โดยในปัจจุบันเงินเฟ้ออยู่ต่ำกว่าขอบล่างแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเข้าสู่กรอบเป้าหมายในปลายปี 2567 สำหรับด้านเสถียรภาพระบบการเงิน สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP เริ่มปรับลดลง สะท้อนกระบวนการปรับลดหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ (household debt deleveraging) ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องอย่างค่อยเป็นค่อยไป

มองไปข้างหน้า เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวใกล้เคียงศักยภาพ เงินเฟ้อมีแนวโน้มอยู่ในกรอบเป้าหมาย และการสะสมความไม่สมดุลทางการเงินมีแนวโน้มปรับลดลง อย่างไรก็ดี ต้องติดตามความไม่แน่นอนหลายประการ อาทิ ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์และสงครามการค้า การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความเชื่อมโยงระหว่างภาคเศรษฐกิจและภาคการเงิน (macro-financial linkage) ของไทย ซึ่งล้วนมีนัยต่อแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อของไทยในอนาคต

เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัว ขณะที่เงินเฟ้อทยอยปรับลดลง

เศรษฐกิจโลกอยู่ในทิศทางขยายตัว โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากภาคบริการ ขณะที่ภาคการผลิตขยายตัวในกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ แต่ชะลอตัวในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลัก

เงินเฟ้อในหลายประเทศทยอยปรับลดลง ธนาคารกลางสหรัฐฯ เริ่มต้นวัฏจักรการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (easing cycle) และคาดว่าธนาคารกลางภูมิภาคเอเชียจะเริ่มทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยในไตรมาสที่ 4

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ายังมีความเสี่ยงด้านต่ำจากความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะมาตรการตอบโต้ทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ที่อาจส่งผลให้การค้าโลกชะลอลงกว่าคาด

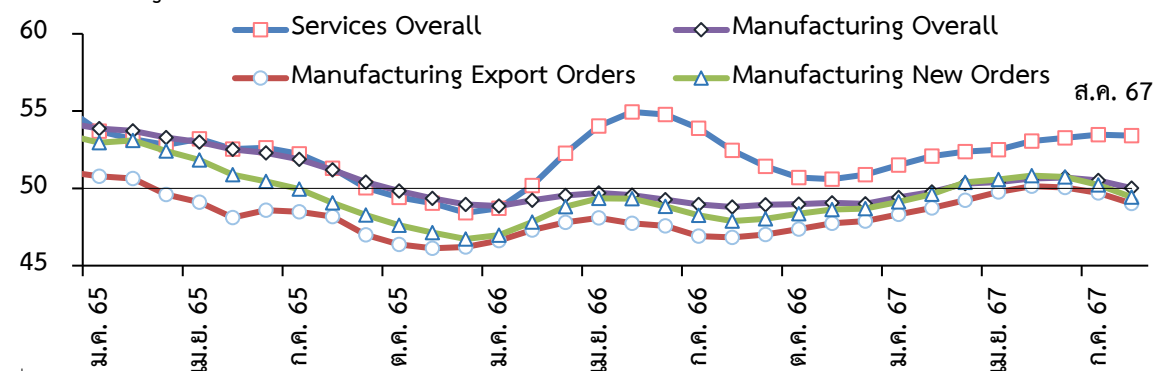
เศรษฐกิจโลกยังคงขับเคลื่อนด้วยภาคบริการ โดยภาคการผลิตในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักยังคงอ่อนแอ ขณะที่ในกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ขยายตัว และเห็นสัญญาณการฟื้นตัวของการส่งออกเอเชียที่ครอบคลุมหลายสินค้ามากขึ้น

เศรษฐกิจโลกยังคงขับเคลื่อนด้วยภาคบริการสะท้อนจาก PMI services ที่อยู่ในระดับสูง

Diffusion Index, 3mma

(50 = unchanged)

Global PMI ของภาคการผลิตและภาคบริการ

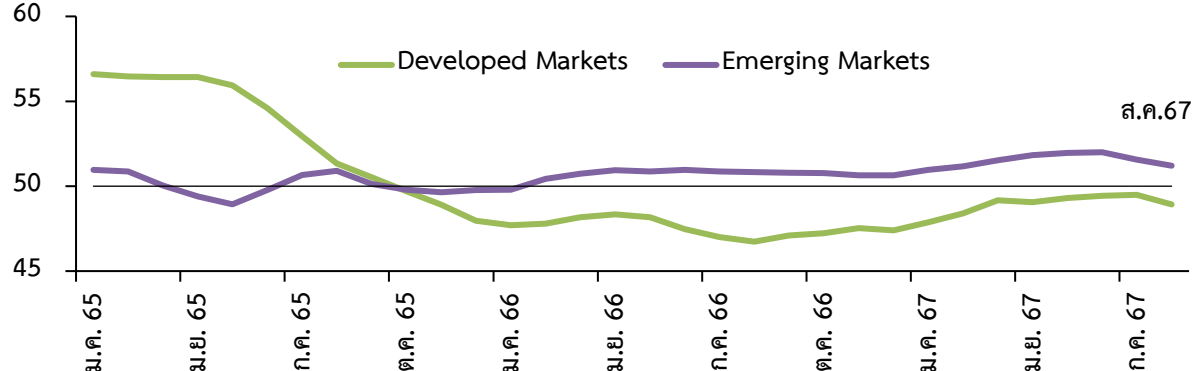
ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

PMI ภาคการผลิตของกลุ่มเศรษฐกิจหลักชะลอตัว ขณะที่กลุ่มตลาดเกิดใหม่ยังคงขยายตัว

Diffusion Index, 3mma

(50 = unchanged)

PMI ของภาคการผลิต จำแนกตามกลุ่มประเทศ

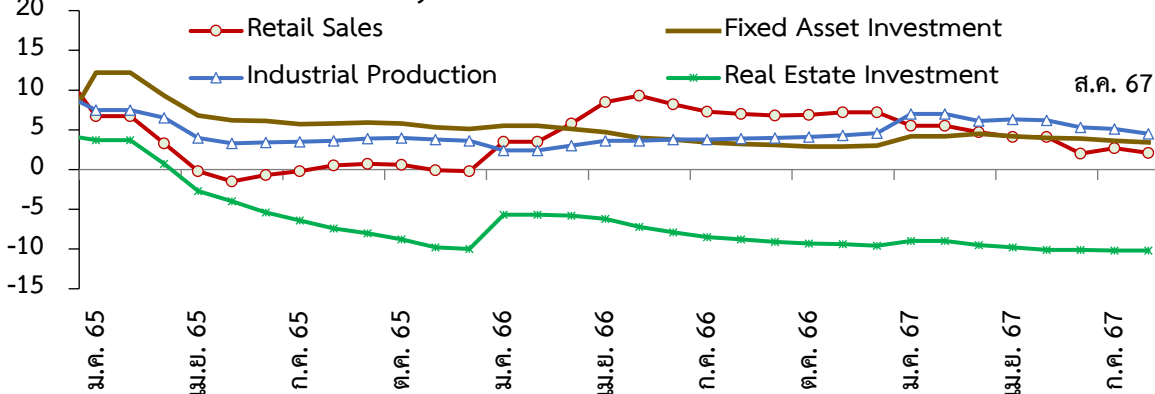

ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

ภาคการผลิตในจีนมีแนวโน้มชะลอตัว สอดคล้องกับอุปสงค์ในประเทศที่ยังอ่อนแอ ส่วนหนึ่งจากปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยืดเยื้อ

%YoY (YTD)

Key Chinese Economic Indicators

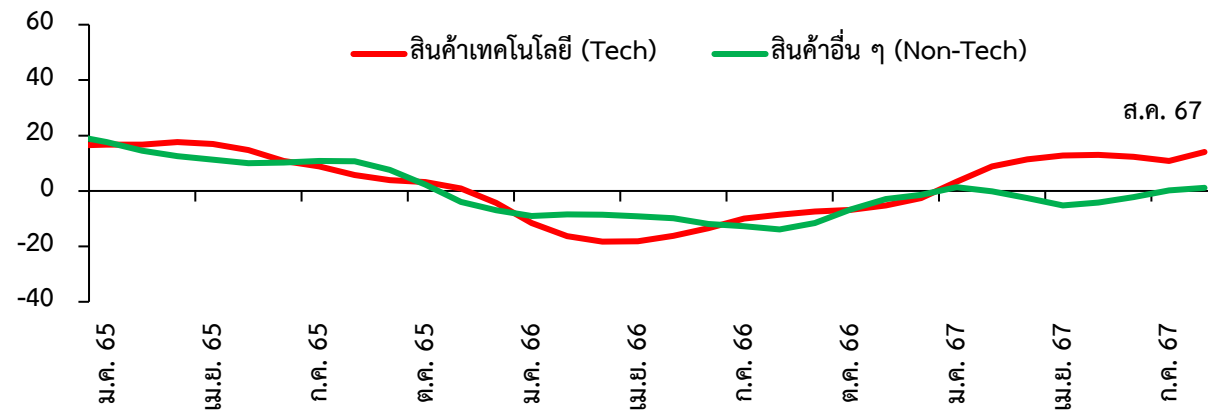

ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

การส่งออกเอเชียฟื้นตัวอย่างครอบคลุมหลายสินค้ามากขึ้น แต่การขยายตัวโดยหลักยังมาจากสินค้ากลุ่มเทคโนโลยี

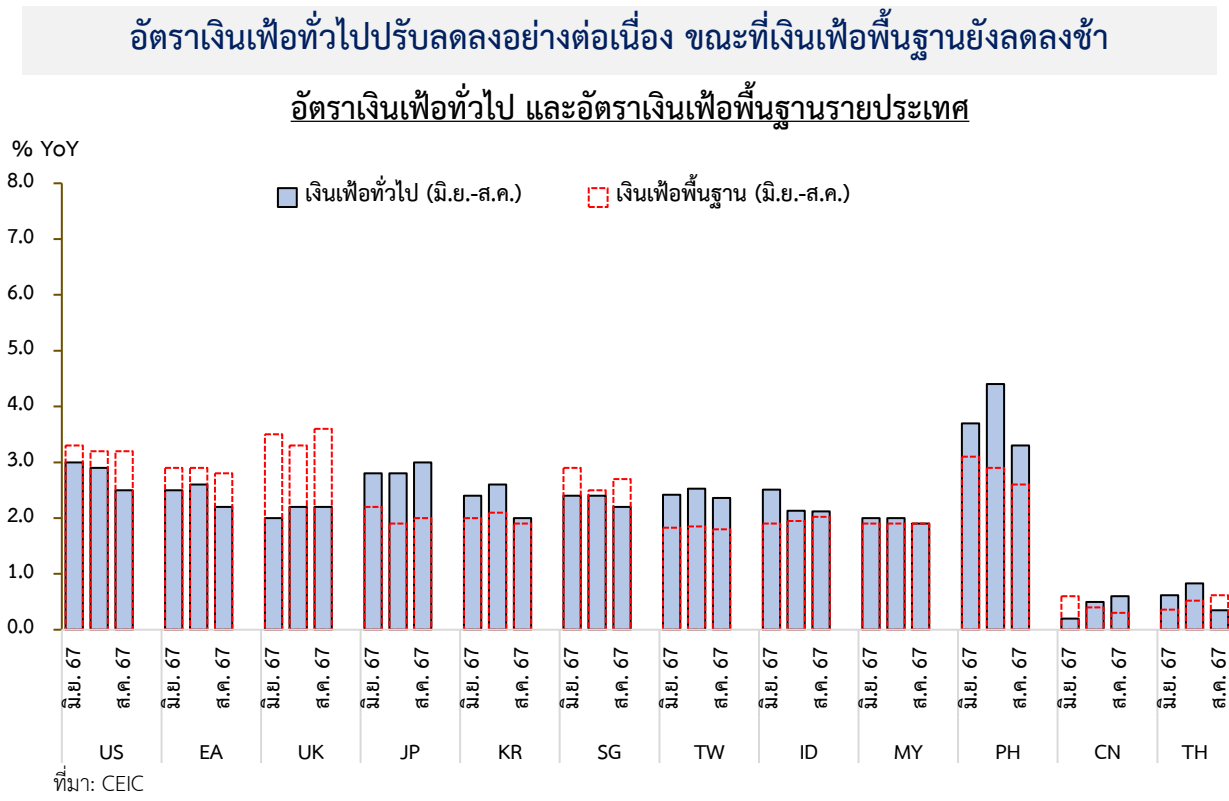
%YoY, 3mma

การส่งออกของเอเชียไม่รวมจีน (Asia excl. China)

หมายเหตุ: สินค้าเทคโนโลยี ครอบคลุมประเทศ MY, SG, JP, KR, TW, PH และ ID สำหรับสินค้าอื่น ๆ ครอบคลุมประเทศ MY, SG, JP, KR, TW และ PH
ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

อัตราเงินเฟ้อของประเทศส่วนใหญ่ปรับลดลงต่อเนื่อง โดยธนาคารกลางของสหรัฐฯ และยุโรปเริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในเดือนกันยายน และคาดว่าประเทศในภูมิภาคเอเชียบางส่วนจะเริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในไตรมาสที่ 4

ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 50 bps ในการประชุมวันที่ 18 ก.ย. 2567 มากกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ จากปัจจัยด้านตลาดแรงงานที่ชะลอลงในช่วงเดือน มิ.ย. ถึง ส.ค. และอัตราเงินเฟ้อที่ลดลงเร็วกว่าที่คาด จึงปรับข้อสมมติอัตราดอกเบี้ยของ Fed โดยคาดว่า Fed จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งละ 25 bps ในการประชุมสองครั้งที่เหลือของปี ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ สิ้นปี 2567 และ 2568 อยู่ที่ร้อยละ 4.25 - 4.50 และ 3.25 - 3.50 ตามลำดับ

ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 25 bps ไปอยู่ที่ร้อยละ 3.50 ในการประชุมวันที่ 12 ก.ย. 2567 โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงเร็วกว่าที่คาดจากราคาพลังงานด้านตลาดแรงงานมีสัญญาณชะลอลงสะท้อนจากเครื่องชี้ PMI employment ขณะที่ค่าจ้าง (Euro area negotiated wage) เพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าไตรมาสก่อน ส่งผลให้ ECB มีแนวโน้มปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเร็วขึ้น โดยคาดว่า ECB จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งละ 25 bps ในการประชุมสองครั้งที่เหลือของปี ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ สิ้นปี 2567 ไปอยู่ที่ร้อยละ 3.0 และมี terminal rate ที่ร้อยละ 2.0 ในปี 2568

ธนาคารกลางภูมิภาคเอเชีย ส่วนใหญ่ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ยกเว้นธนาคารกลางอินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ที่เริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายแล้ว โดยคาดว่าธนาคารกลางในภูมิภาคจะทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 เป็นต้นไป ยกเว้นธนาคารกลางมาเลเซียที่คาดว่าจะคงอัตราดอกเบี้ยจากเศรษฐกิจที่เติบโตได้ต่อเนื่อง รวมทั้งมีความเสี่ยงที่อัตราเงินเฟ้อจะปรับสูงขึ้นจากนโยบายยกเลิกการอุดหนุนราคาพลังงาน

การคาดการณ์อัตราดอกเบี้ยนโยบายของ Fed ในปี 2567-2568			
ร้อยละต่อปี ณ สิ้นปี	2566*	2567	2568
ข้อสมมติ Fed Funds Rate	5.25 – 5.50	4.25 – 4.50 (4.75 – 5.00)	3.25 - 3.50 (3.75 – 4.00)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () คือข้อสมมติเดิมในรายงานนโยบายการเงิน Q2-2567

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าปี 2567 มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับประมาณการเดิม ขณะที่ปี 2568 ขยายตัวชะลอลงเมื่อเทียบกับประมาณการเดิม โดยมีความเสี่ยงเบ้าต่ำเล็กน้อย

ข้อสมมติเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักของไทย

%YoY	สัดส่วนการส่งออกปี 2566 ^{1/} (%)	2566	2567		2568	
			MPR Q2/67	MPR Q3/67	MPR Q2/67	MPR Q3/67
สหรัฐฯ	17.2	2.9	2.3	2.6	1.8	1.8
กลุ่มยูโร	7.7	0.5	0.7	0.7	1.5	1.2
ญี่ปุ่น	8.7	1.7	0.3	0.0	1.1	1.1
จีน	12.0	5.2	4.9	4.8	4.6	4.5
เอเชีย ^{2/}	21.8	3.2	3.9	4.0	3.7	3.6
รวม ^{3/}	73.0	2.9	2.7	2.8	2.7	2.6

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลสัดส่วนมูลค่าการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าหลักของไทยในปี 2566 (จำนวน 13 แห่ง)
^{2/} เอเชีย (ไม่รวมญี่ปุ่นและจีน) ได้แก่ สิงคโปร์ (3.6%) ฮองกง (3.9%) มาเลเซีย (4.2%) ไต้หวัน (1.7%) อินโดนีเซีย (3.5%) เกาหลีใต้ (2.1%) และฟิลิปปินส์ (2.8%)
^{3/} รวมสหราชอาณาจักร (1.4%) และออสเตรเลีย (4.3%)

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าปี 2567 มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับประมาณการเดิม จากเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่ขยายตัวได้ดีจากการบริโภคทั้งในหมวดสินค้าและหมวดบริการ รวมถึงเศรษฐกิจเอเชียที่ขยายตัว ตามการส่งออกที่ปรับดีขึ้นในช่วงครึ่งแรกของปีตามวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ที่ขยายตัวในหลากหลายสินค้ามากขึ้น ขณะที่เศรษฐกิจจีนขยายตัวชะลอลงจากประมาณการเดิม โดยมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจจากภาครัฐอาจยังไม่เพียงพอ สำหรับเศรษฐกิจญี่ปุ่นทรงตัวจากปีก่อนตามการบริโภคที่ฟื้นตัวช้าและการส่งออกที่มีแนวโน้มลดลง

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงเมื่อเทียบกับประมาณการเดิม โดยเศรษฐกิจกลุ่มยูโรชะลอลงเทียบกับประมาณการเดิม ตามแนวโน้มการบริโภคและการผลิตที่ปรับแยลง รวมถึงเศรษฐกิจจีนที่ยังชะลอตัวต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า จากปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยืดเยื้อ ซึ่งจะกดดันความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและธุรกิจกำลังซื้อในประเทศ

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีความเสี่ยงเบ้าต่ำเล็กน้อย

- ความเสี่ยงด้านต่ำ:**
- 1) ความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ อาทิ มาตรการตอบโต้ทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ-จีน ที่อาจรุนแรงขึ้น ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ขยายวงกว้าง
 - 2) เศรษฐกิจโลกที่แย่กว่าคาด โดยเฉพาะเศรษฐกิจจีนที่การบริโภคยังมีแนวโน้มฟื้นตัวช้า
- ความเสี่ยงด้านสูง:**
- 1) นโยบายการเงินของธนาคารกลางต่าง ๆ ที่อาจผ่อนคลายเป็นเร็วและมากกว่าที่คาด
 - 2) แนวโน้มการค้าโลกที่อาจขยายตัวดีกว่าคาด โดยเฉพาะเอเชียจากวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ที่ฟื้นตัวดี

มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของทางการจีนอาจยังไม่เพียงพอ ขณะที่ผลการเลือกตั้งของสหรัฐฯ ยังคงเป็นความเสี่ยงสำคัญในระยะข้างหน้า

มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจจีนล่าสุด (ก.ย. 67) ช่วยพยุงความเชื่อมั่นในตลาดทุนได้บ้าง

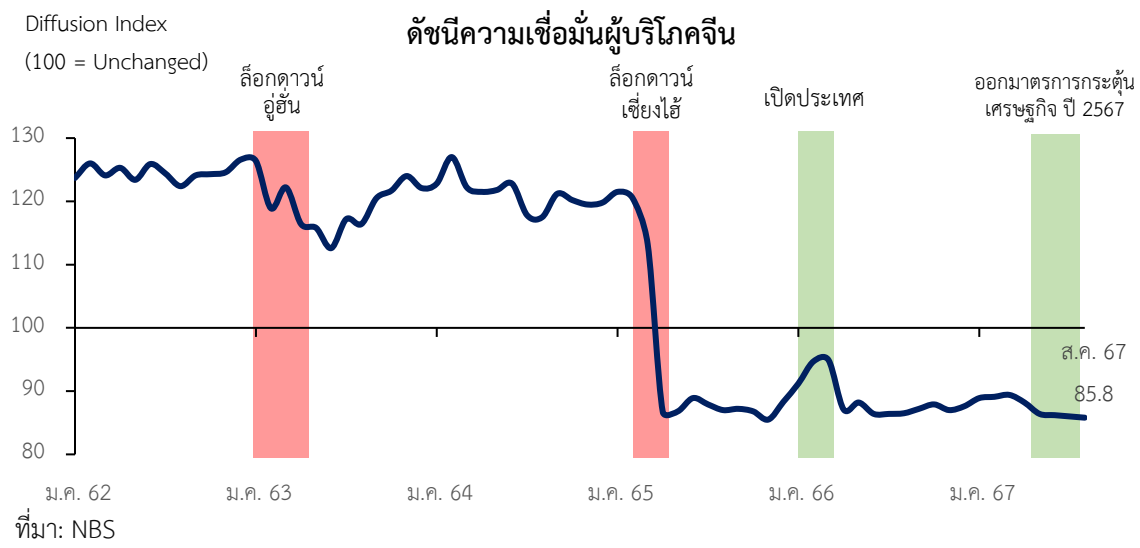
- 1. ตลาดทุน: อัดฉีดสภาพคล่องรวมมูลค่า 8 แสนล้านหยวน ประกอบด้วย relending facility 3 แสนล้านหยวน และ swap facility 5 แสนล้านหยวน
- 2. อสังหาริมทรัพย์: ลดอัตราดอกเบี้ยกู้ซื้อบ้าน 50 bps สำหรับ existing mortgages ลดสัดส่วนเงินดาวน์ขั้นต่ำเพื่อกู้ซื้อบ้านหลังที่สองเหลือเพียง 15% เท่ากับบ้านหลังแรก
- 3. นโยบายการเงิน: ปรับลดอัตราดอกเบี้ย 7-day reverse repo 20 bps เหลือ 1.50% ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะกลาง (MLF) 30 bps เหลือ 2.00% ลดอัตราส่วนกันเงินสำรองของธนาคารพาณิชย์ (RRR) 50 bps

สรุปนโยบายเศรษฐกิจสำคัญของผู้สมัครเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ต่อการค้าโลก

	กรณี Harris	กรณี Trump
ภาษีส่วนบุคคล (มาตรการลดภาษีเดิมจะหมดอายุในปี 2568)	- ต่อมาตรการลดภาษีที่จะหมดอายุเฉพาะผู้มีรายได้ต่ำกว่า 400,000 USD - มาตรการเพิ่มภาษีคนรายได้สูง	ต่อมาตรการลดภาษีเดิมทั้งหมด
ภาษีนิติบุคคล (ปัจจุบัน 21% + ขั้นต่ำ 15%)	28% + ขั้นต่ำ 21%	15% ถึง 20%
นโยบายการค้า และการกีดกันการค้า	ดำเนินนโยบายเดิมต่อเนื่องจากรัฐบาลปัจจุบัน	- ภาษีนำเข้า 60% ต่อสินค้าจากจีน - ภาษีนำเข้า 10% ต่อสินค้าจากประเทศอื่น ๆ

ที่มา: รวบรวมโดย ธปท.

มาตรการในช่วงก่อนหน้ายังไม่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นผู้บริโภคในภาคเศรษฐกิจจริง

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวจากอุปสงค์ในประเทศและภาคการท่องเที่ยว โดยการฟื้นตัวของเศรษฐกิจยังมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคส่วน

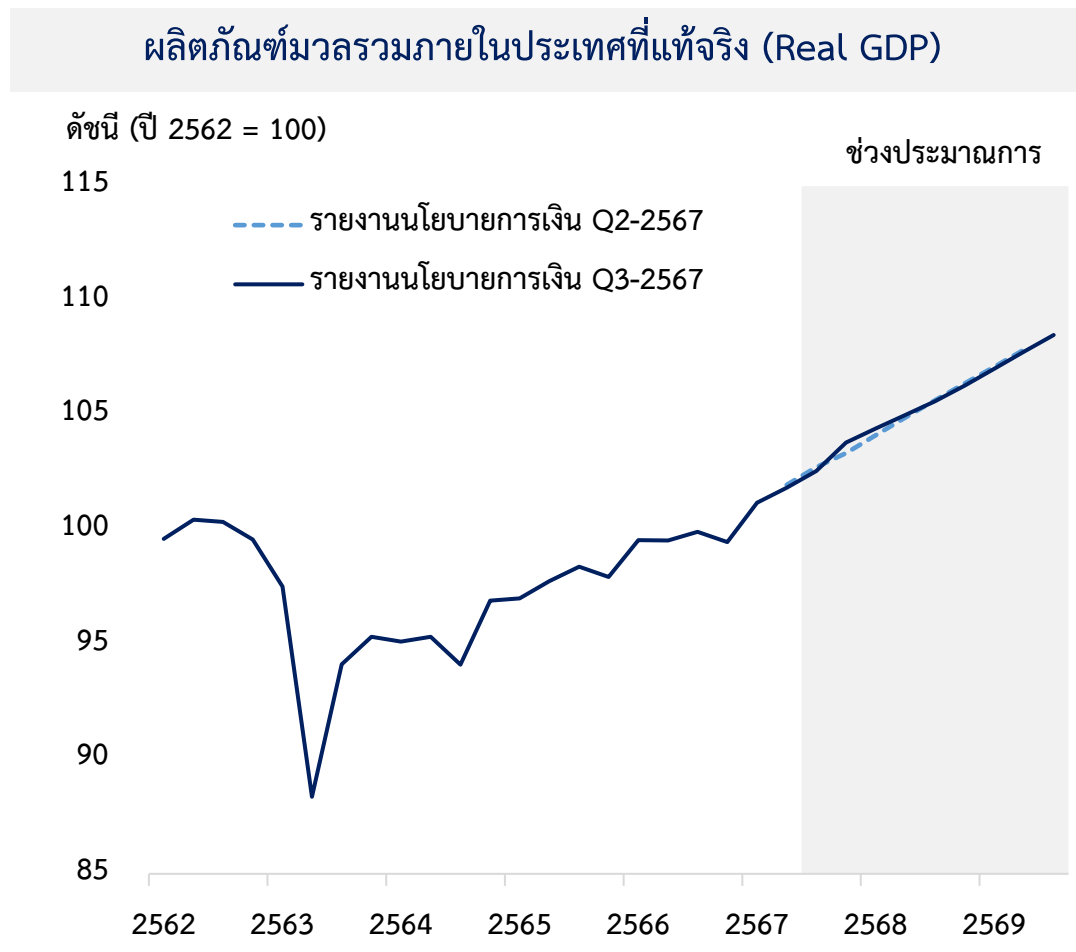

เศรษฐกิจปี 2567 มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากการบริโภคภาคเอกชนและภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัว รวมทั้งการใช้จ่ายภาครัฐที่กลับมาเร่งขึ้น อย่างไรก็ดี การลงทุนภาคเอกชนหดตัวมากกว่าคาด

การส่งออกสินค้ามีแนวโน้มขยายตัวตามเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าและความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์โลกที่ขยายตัว แต่ต้องติดตามการส่งออกและการผลิตในบางกลุ่มที่ได้รับแรงกดดันจากปัจจัยเชิงวัฏจักรและเชิงโครงสร้าง เช่น หมวดยานยนต์

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำ โดยคาดว่าจะทยอยกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายในปลายปี 2567 และอยู่ใกล้เคียงขอบล่างของกรอบเป้าหมายในปี 2568

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง อุปสงค์ในประเทศได้รับแรงสนับสนุนจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2567 ที่เริ่มโอนเงินในช่วงปลายไตรมาสที่ 3 ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนหดตัวตามการลงทุนหมวดยานพาหนะเป็นสำคัญ สำหรับในปี 2568 แรงส่งจากภาคต่างประเทศและอุปสงค์ในประเทศมีแนวโน้มสมดุลมากขึ้น

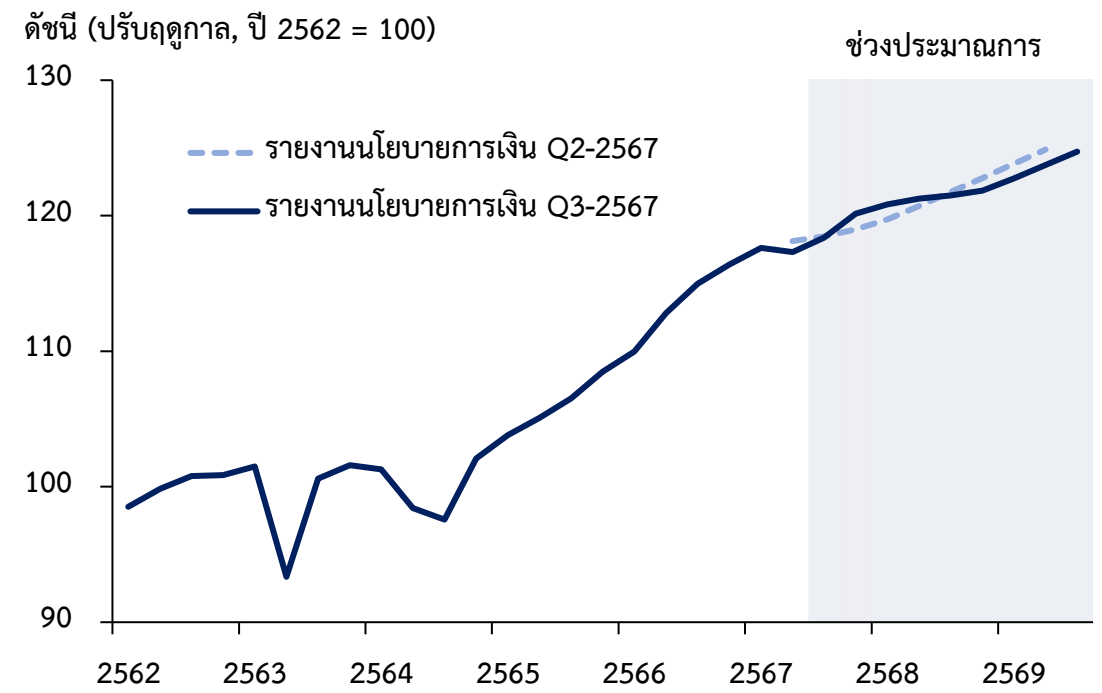

ประมาณการเศรษฐกิจ (รวมผลของโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ)			
ร้อยละต่อปี	2566*	2567	2568
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ	1.9	2.7 (2.6)	2.9 (3.0)
อุปสงค์ในประเทศ	3.5	2.4 (3.6)	2.7 (2.8)
การบริโภคภาคเอกชน	7.1	4.2 (4.2)	2.5 (2.5)
การลงทุนภาคเอกชน	3.2	-2.8 (3.3)	2.9 (3.2)
การอุปโภคภาครัฐ	-4.6	2.0 (1.8)	2.6 (3.3)
การลงทุนภาครัฐ	-4.6	1.1 (3.6)	4.5 (2.6)
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ	2.1	4.8 (3.9)	2.8 (3.2)
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ	-2.3	4.4 (4.9)	1.4 (2.9)
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	7.4	10.0 (13.0)	16.0 (17.5)
มูลค่าการส่งออกสินค้า (ร้อยละต่อปี)	-1.5	2.8 (1.8)	2.0 (2.6)
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (ร้อยละต่อปี)	-3.8	5.1 (3.1)	0.4 (2.0)
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (ล้านคน)	28.2	36.0 (35.5)	39.5 (39.5)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง
() ประมาณการเดิมในรายงานนโยบายการเงิน Q2-2567 (ยังไม่รวมผลของโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2567)
ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และประมาณการโดย ธปท.

การบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัว จากปัจจัยด้านรายได้และแรงสนับสนุนเพิ่มเติมจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ รวมถึงความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่คาดว่าจะปรับตัวขึ้น แต่อัตราการขยายตัวของการบริโภคชะลอลงเทียบปีก่อนหน้า ส่วนหนึ่งจากสินเชื่อที่ขยายตัวในระดับต่ำ

การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง

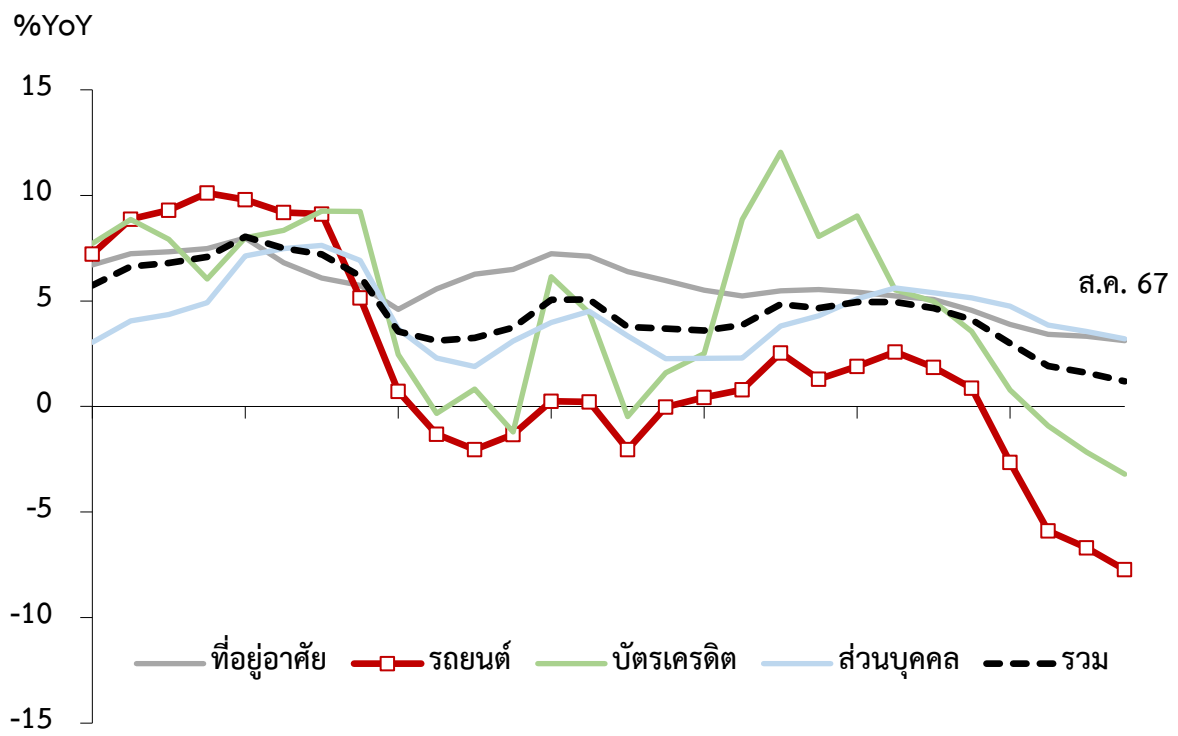

ประมาณการการบริโภคภาคเอกชน

อัตราการขยายตัว (%YoY)	2566*	2567	2568
การบริโภคภาคเอกชน	7.1	4.2 (4.2)	2.5 (2.5)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q2-2567 (ยังไม่รวมผลของโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2567)

อัตราการขยายตัวของสินเชื่อรายย่อย

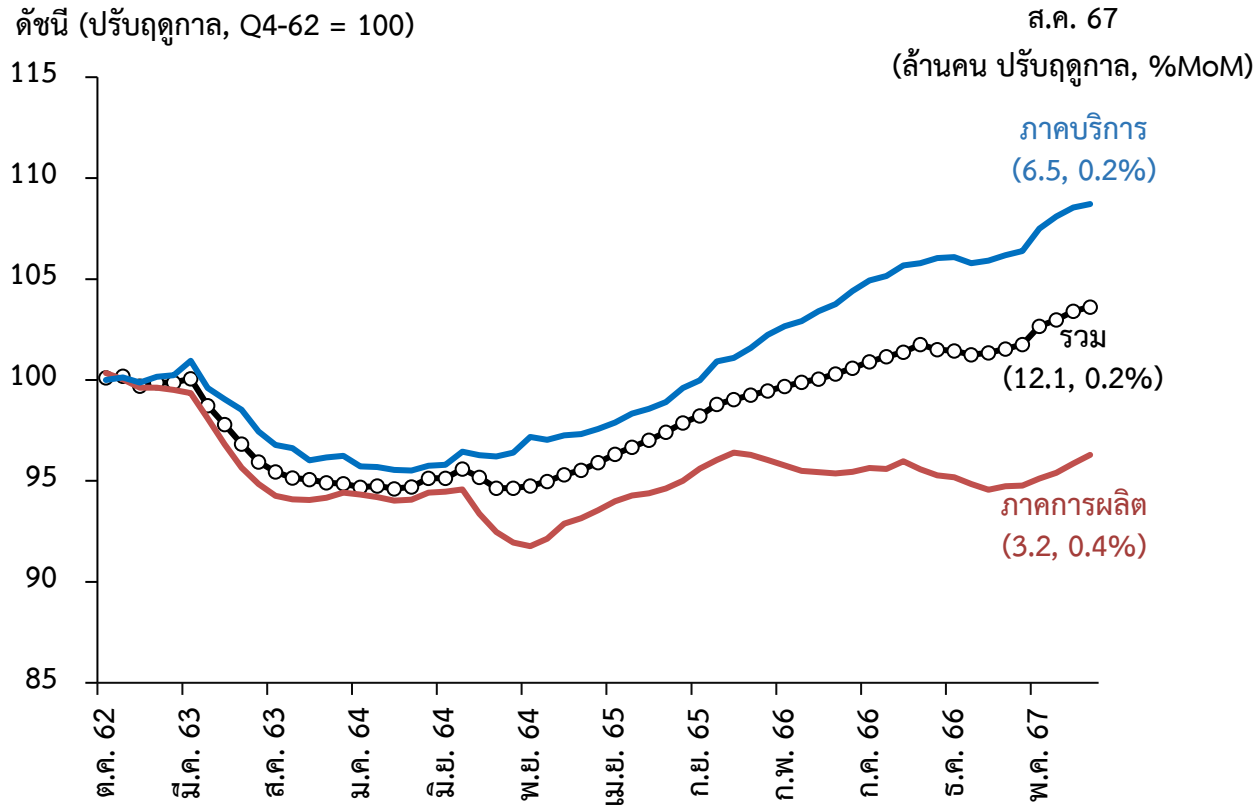
Q1-61 Q1-62 Q1-63 Q1-64 Q1-65 Q1-66 Q1-67

หมายเหตุ: ครอบคลุมสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพท. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธพท., ข้อมูลสองจุดสุดท้าย คือ เดือน ก.ค. และ ส.ค. 2567

ที่มา: ธพท.

ตลาดแรงงานทยอยปรับตัวดีขึ้น โดยจำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 และรายได้ลูกจ้างยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งภาคการผลิตและบริการ แต่การฟื้นตัวของตลาดแรงงานยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะรายได้ผู้ประกอบการอาชีพอิสระที่ฟื้นตัวช้ากว่ากลุ่มอื่น

จำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม

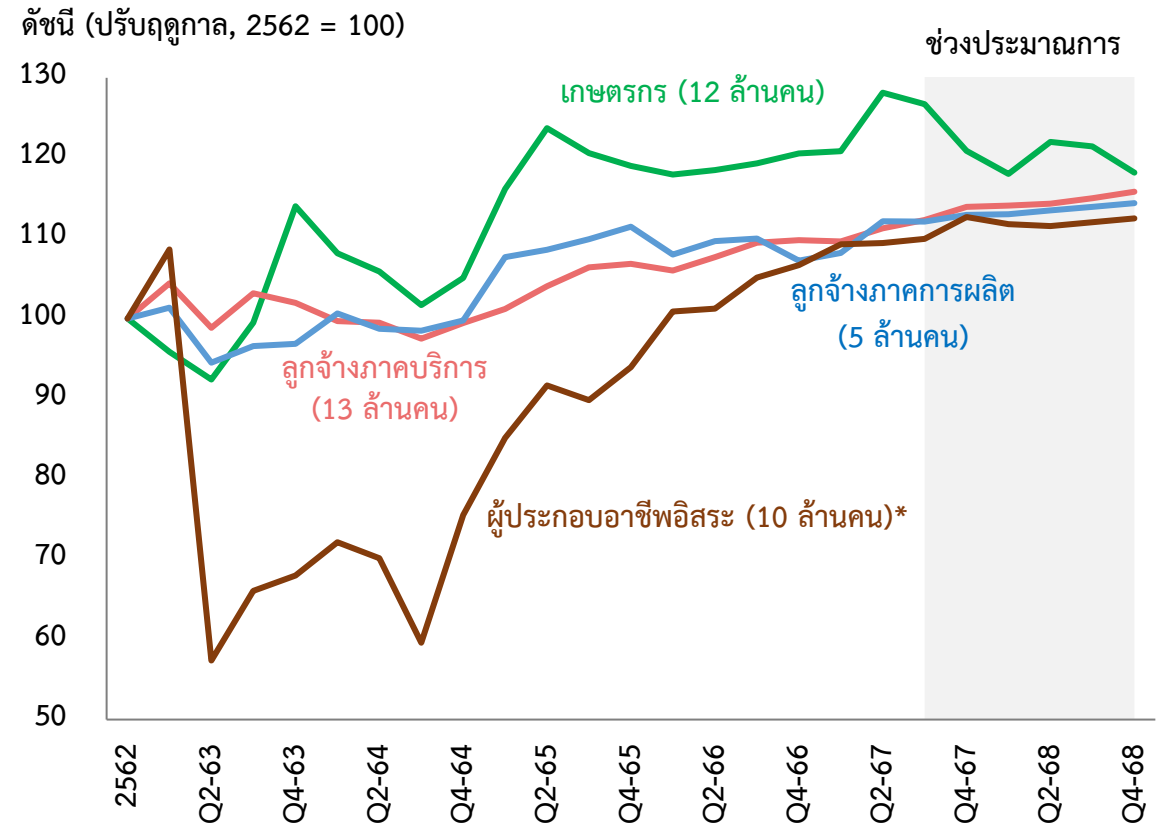

หมายเหตุ: ผู้ประกันตน ม.33 คือ ลูกจ้างที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ และไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์ในวันเข้าทำงาน และทำงานอยู่ในสถานประกอบการภาคเอกชนที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป

ผู้ประกันตน ม.33 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสำคัญ ได้แก่ ภาคการผลิต (27%) ภาคบริการ (53%) และภาคอื่นๆ (19%)

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม คำนวณโดย ธปท.

ประมาณการรายได้แรงงานรายสาขา

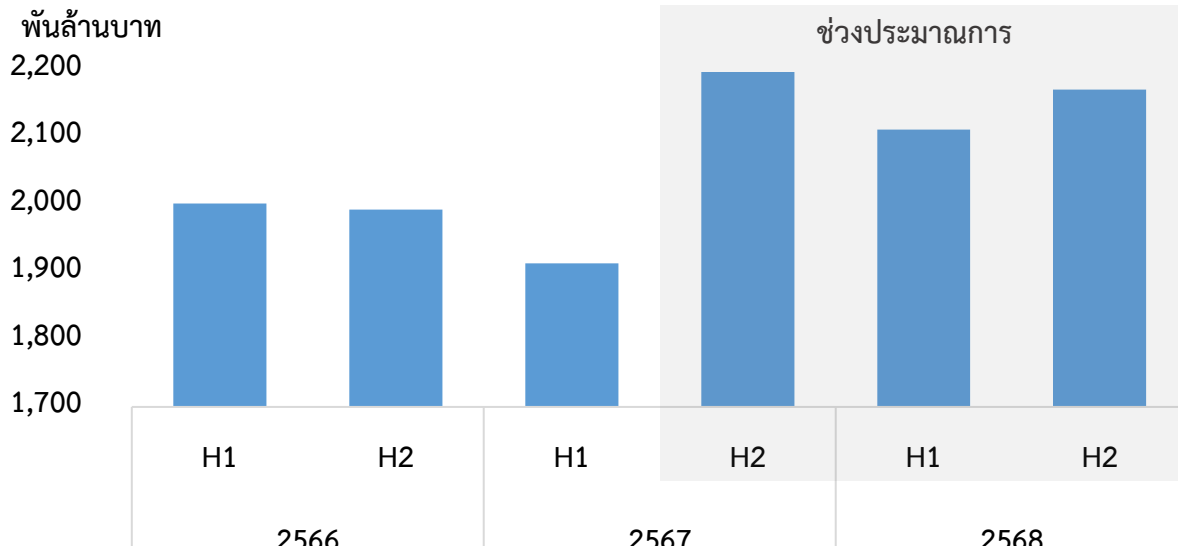
หมายเหตุ: () จำนวนแรงงานในปี 2566, * รวมนายจ้าง

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร และการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของภาคครัวเรือนไทย

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร คำนวณและประมาณการโดย ธปท.

การใช้จ่ายภาครัฐกลับมาเร่งขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 จากการเร่งรัดเบิกจ่ายและผูกพันงบประมาณปี 2567 และ พ.ร.บ. งบประมาณฯ 2568 ที่มีผลบังคับใช้ อีกทั้งโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2567 ผ่านผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและคนพิการ เริ่มดำเนินการแล้วในช่วงปลายเดือน ก.ย. 2567

เม็ดเงินการใช้จ่ายภาครัฐ^{1/}

หมายเหตุ: ^{1/}การอุปโภคภาครัฐบาลและการลงทุนภาครัฐ ตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA)

ที่มา: สศช. และประมาณการโดย ธปท.

- การใช้จ่ายภาครัฐเร่งตัวในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 จากการเร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณปี 2567 ที่ล่าช้าในช่วงก่อนหน้า และการเร่งผูกพันงบประมาณทำให้มีงบเหลือมือปีที่รอเบิกจ่ายในปีงบประมาณ 2568 ขยายตัวกว่าร้อยละ 70 เทียบกับปีก่อนหน้า
- การเบิกจ่ายงบประมาณประจำปี 2568 ดำเนินการได้ต่อเนื่องตามปกติ โดย พ.ร.บ. งบประมาณฯ 2568 มีผลบังคับใช้แล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 ต.ค. 2567

รายละเอียด

โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2567 ผ่านผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและคนพิการ

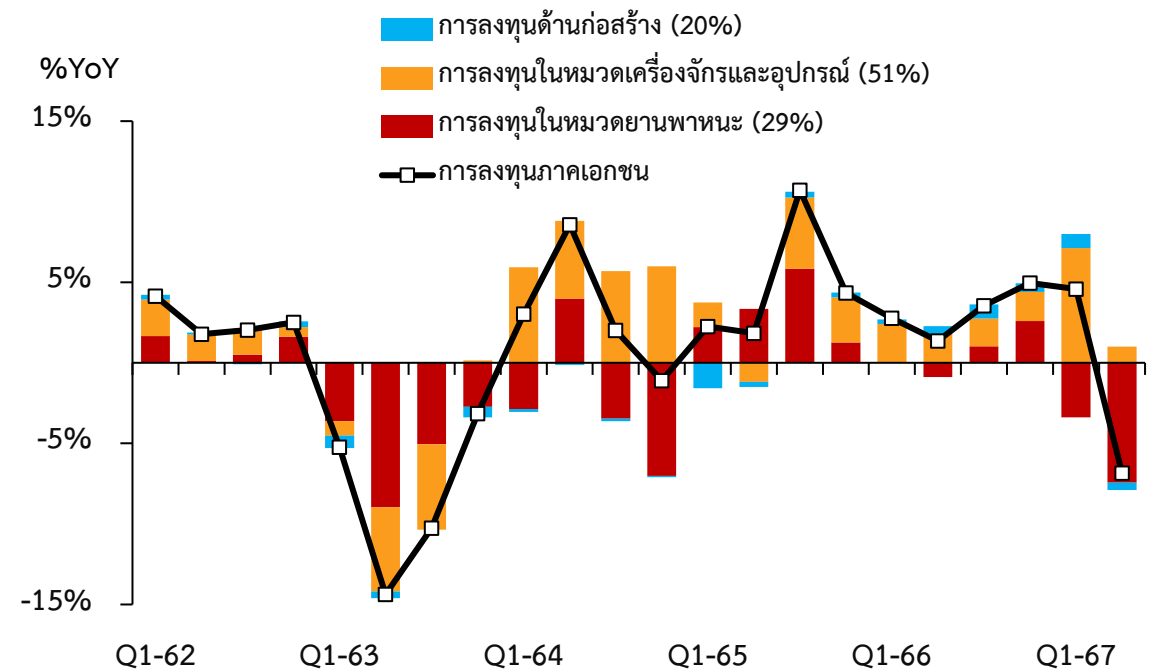
แหล่งเงิน	พันล้านบาท	เงื่อนไขและกระบวนการของโครงการฯ
งบกลาง กระตุ้นเศรษฐกิจ (พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ปี 2567)	122	- กรมบัญชีกลางทยอยโอนเงินให้กลุ่มเป้าหมายจำนวน 14.5 ล้านคน ภายในปี 2567 ตั้งแต่วันที่ 25 ก.ย. 67
งบกลาง อุดหนุนฯ ปี 2567	23	- โอนเป็นเงินสดผ่านระบบพร้อมเพย์เข้าบัญชีกลุ่มเป้าหมาย หรือช่องทางรับเบี้ยความพิการ
รวม	145	- ไม่จำกัดประเภทสินค้าและระยะเวลาในการใช้เงิน

ที่มา: มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 ก.ย. 67

สำหรับงบประมาณปี 2568 รัฐบาลได้ตั้งวงเงินสำหรับรายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ 187.7 พันล้านบาท ซึ่งต้องติดตามรูปแบบของมาตรการที่จะใช้วงเงินจำนวนนี้ต่อไป

การลงทุนภาคเอกชนปี 2567 มีแนวโน้มหดตัว ตามการลงทุนหมวดยานพาหนะเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การลงทุนหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ยังขยายตัวได้ตามการลงทุนใหม่ สะท้อนจากข้อมูลการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ที่มีแนวโน้มสูงกว่าปี 2566

แหล่งที่มาของอัตราการเติบโตของการลงทุนภาคเอกชน

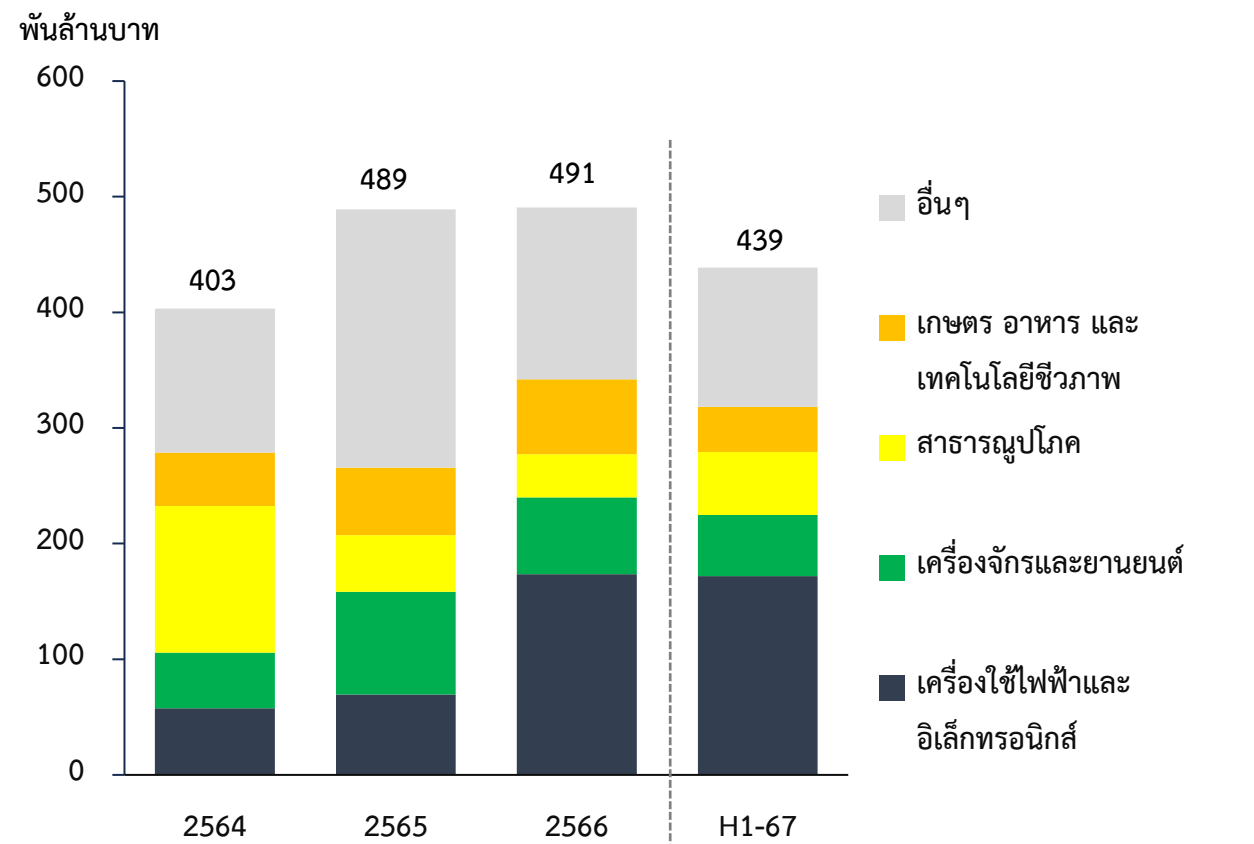
หมายเหตุ: () สัดส่วนต่อการลงทุนภาคเอกชนรวม ซึ่ง รพท. ประเมินโดยใช้ค่าเฉลี่ยปี 2563 จนถึง Q2-2567
ที่มา: สศช. คำนวณโดย รพท.

ประมาณการการลงทุนภาคเอกชน

อัตราการขยายตัว (%YoY)	2566*	2567	2568
การลงทุนภาคเอกชน	3.2	-2.8 (3.3)	2.9 (3.2)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q2-2567

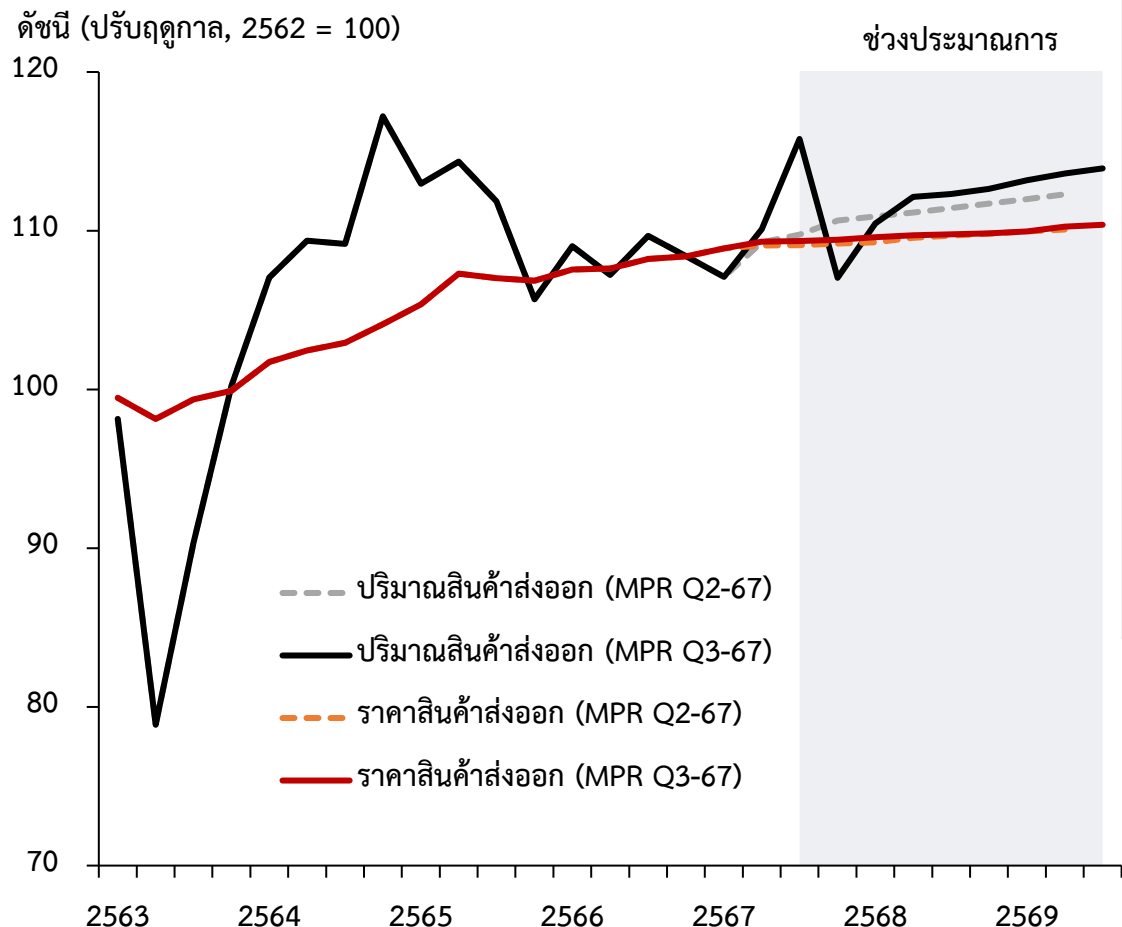
มูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนจาก BOI

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

การส่งออกสินค้ามีแนวโน้มขยายตัว ตามการฟื้นตัวของวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์โลกเป็นสำคัญ

ประมาณการการส่งออกสินค้า ไม่รวมทองคำ

- การส่งออกสินค้าในไตรมาสที่ 2 ปี 2567 สูงกว่าคาด จากด้านปริมาณเป็นสำคัญ ตามการส่งออกสินค้าหมวดอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะการส่งออกไปยังสหรัฐฯ นอกจากนี้ ปริมาณการส่งออกสินค้าในช่วงที่เหลือของปี 2567 มีแนวโน้มสูงกว่าคาดจากการส่งออกที่เร่งขึ้นชั่วคราวในไตรมาสที่ 3 จากความกังวลต่อสถานการณ์ด้านภูมิรัฐศาสตร์และอุปทานสินค้าที่ขาดแคลนของประเทศคู่ค้า **ขณะที่ราคาสินค้าส่งออกสูงกว่าคาดตามราคาสินค้าเกษตรเป็นสำคัญ**
- ในระยะข้างหน้า การส่งออกมีแนวโน้มขยายตัว ตามการส่งออกสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ และสินค้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ รวมถึงสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีความต้องการจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง **ด้านราคาสินค้าส่งออกยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับสูง** ตามทิศทางราคาสินค้าโภคภัณฑ์ของโลก แม้แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรอาจปรับชะลอลงบ้างจากผลของสภาพอากาศที่เข้าสู่ภาวะ La Niña
- การส่งออกยังมีความเสี่ยงจาก (1) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะความไม่แน่นอนจากนโยบายการค้าระหว่างประเทศที่อาจกระทบต่อปริมาณการค้าของโลก รวมถึงการส่งออกสินค้าของไทยจากภูมิทัศน์การค้าโลก (trade landscape) ที่อาจเปลี่ยนไป และ (2) นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม เช่น New Vehicle Emission Standard (NVES) ของออสเตรเลียที่ส่งผลกระทบต่อผู้ส่งออกและผู้ผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์

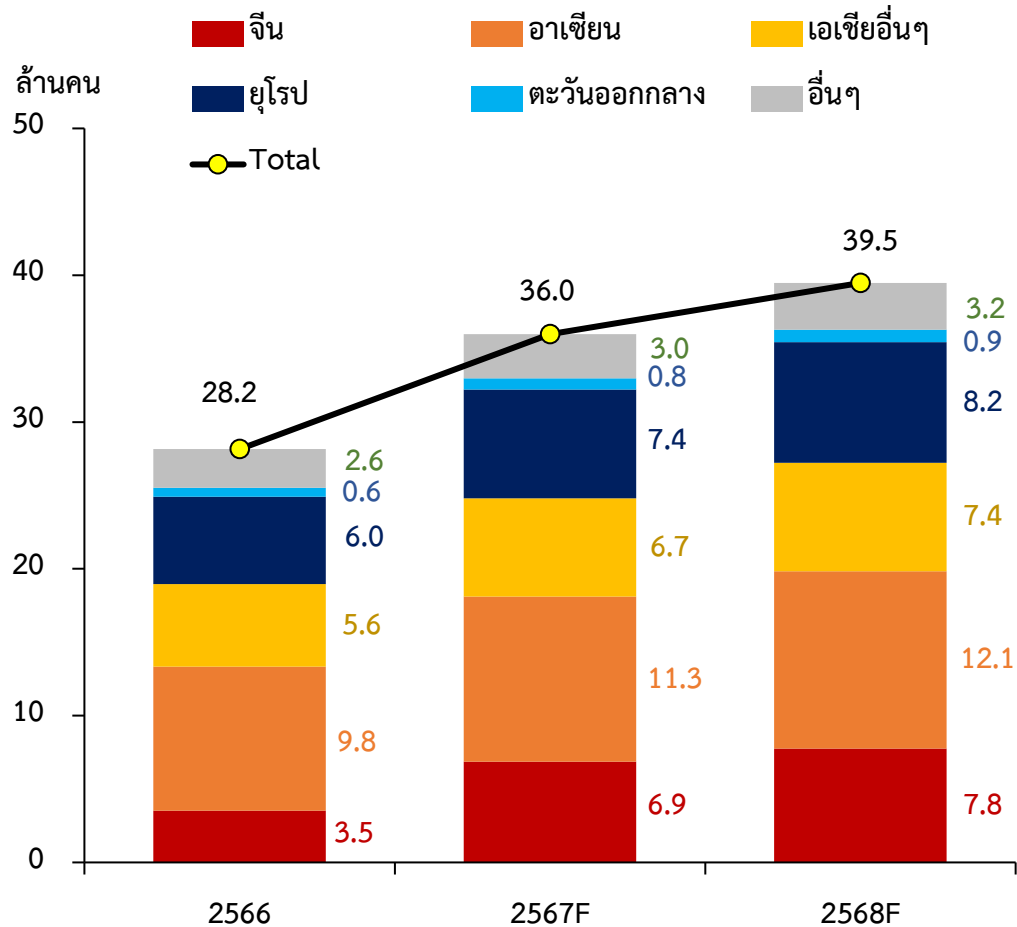
ประมาณการการส่งออกสินค้า

อัตราการขยายตัว (%YoY)	2566*	2567	2568
มูลค่าการส่งออก	-1.5	2.8 (1.8)	2.0 (2.6)
ราคาส่งออก	1.2	1.3 (1.0)	0.5 (0.5)
ปริมาณการส่งออก	-2.7	1.5 (0.8)	1.5 (2.1)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q2-2567

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติปี 2567 ทயอยปรับดีขึ้นต่อเนื่อง ตามอุปสงค์การท่องเที่ยวโลกและผลบวกจากมาตรการภาครัฐ

ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประมาณการโดย ธปท.

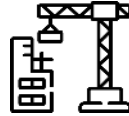
ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายรับภาคท่องเที่ยว

	2562*	2565*	2566*	2567	2568
จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	39.9	11.1	28.2	36.0 (35.5)	39.5 (39.5)
สัดส่วนเทียบปี 2562	-	28%	71%	90% (89%)	99% (99%)
รายรับภาคท่องเที่ยว (ล้านล้านบาท)	1.9	0.5	0.9	1.4 (1.4)	1.6 (1.6)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริงซึ่งมีการปรับข้อมูลย้อนหลัง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q2-2567

- ปรับเพิ่มประมาณการนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2567 เป็น 36.0 ล้านคน ขณะที่คงประมาณการปี 2568 ที่ 39.5 ล้านคน โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสะสม 3 ไตรมาสแรกปี 2567 พ้นตัวดีกว่าที่ประเมินไว้จาก (1) อุปสงค์การท่องเที่ยวโลกที่ปรับดีขึ้น (2) seat capacity ที่เพียงพอ กอปรกับภาครัฐยังมีนโยบายกระตุ้นให้สายการบินเพิ่มจำนวนเที่ยวบิน และ (3) ผลบวกจากมาตรการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว เช่น การยกเว้นการตรวจลงตรา (Visa Free) เพิ่มเติม รวมเป็น 93 ประเทศ
- คงประมาณการรายรับภาคการท่องเที่ยวในปี 2567 และ 2568 อยู่ที่ 1.4 และ 1.6 ล้านล้านบาท ตามลำดับ ตามค่าใช้จ่ายต่อคนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายหมวดโรงแรมและค่าใช้จ่ายกิจกรรมท่องเที่ยว อย่างไรก็ดี ต้องติดตามปัจจัยเฉพาะซึ่งอาจกดดันการฟื้นตัวของรายรับภาคท่องเที่ยว เช่น จำนวนวันพักที่ต่ำกว่าช่วงก่อน COVID-19 (ปี 2562) และการปรับพฤติกรรมค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

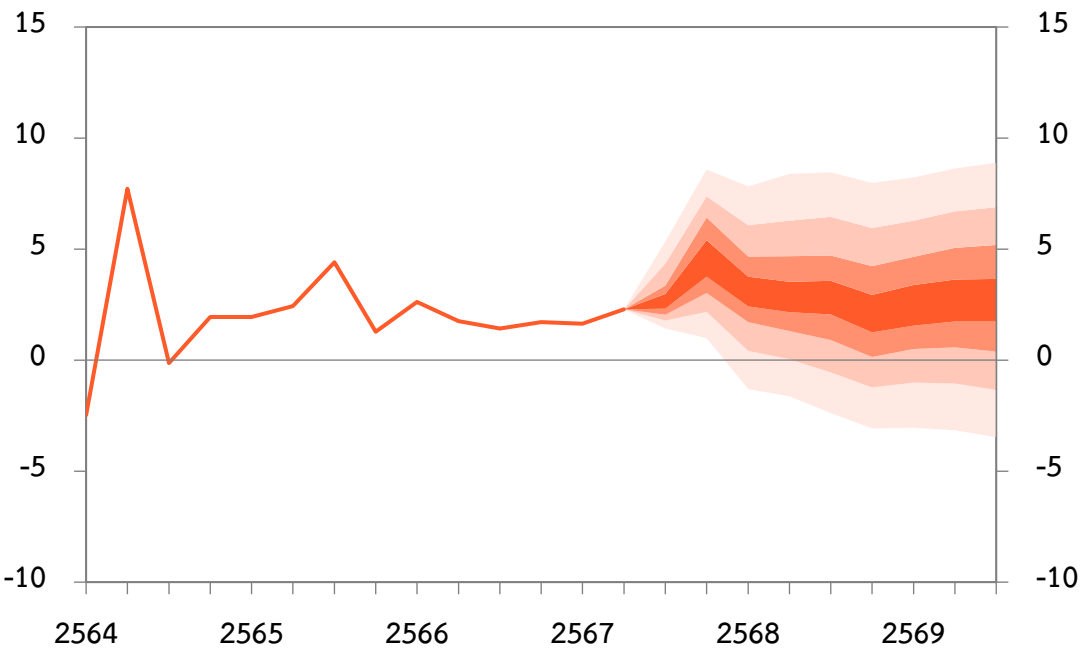
สรุปประมาณการเศรษฐกิจรายองค์ประกอบ

 การส่งออกบริการ	ฟื้นตัวต่อเนื่องในปี 2567 และ 2568 จากทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายต่อคนที่ทยอยปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะอยู่ที่ 36.0 ล้านคน และ 39.5 ล้านคน ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ ทั้งนี้ ต้องติดตามพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนวันพักสั้นลงกว่าช่วงก่อน COVID-19 และการปรับพฤติกรรมค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในระยะต่อไป
 มูลค่าการส่งออกสินค้า	ขยายตัวต่อเนื่องในปี 2567 และ 2568 โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับผลดีจากเศรษฐกิจคู่ค้าและอุปสงค์อิเล็กทรอนิกส์โลกที่ขยายตัว รวมถึงแนวโน้มการลงทุนใน data center ทั่วโลกที่ส่งผลดีต่อการส่งออกฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ อย่างไรก็ดี บางกลุ่มสินค้ายังมีแรงกดดันต่อเนื่อง อาทิ การส่งออกรถยนต์นั่งและรถกระบะที่อุปสงค์ในตลาดอาเซียนยังชะลอตัว สำหรับดุลการค้าคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ส่วนดุลบริการ รายได้ และเงินโอน ลดลงจากการปรับข้อมูลสถิติย้อนหลังและการส่งกำไรกลับต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น โดยรวมส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ 10 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.
 การบริโภคภาคเอกชน	ขยายตัวต่อเนื่องในปี 2567 และ 2568 โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2567 ผ่านผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และคนพิการที่เริ่มดำเนินการในช่วงปลายเดือนกันยายน ซึ่งจะช่วยสนับสนุนรายได้ ความเชื่อมั่น และการใช้จ่ายของครัวเรือนรายได้น้อยในระยะสั้น รวมถึงมีส่วนชดเชยการหดตัวของภาคหมวดสินค้าคงทน ทั้งนี้ คาดว่าการบริโภคภาคเอกชนจะชะลอลงในปี 2568 จากผลของฐานสูงในปีก่อนหน้า ประกอบกับภาระหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงยังคงเป็นปัจจัยฉุดรั้งการบริโภค
 การลงทุนภาคเอกชน	หดตัวในปี 2567 ตามการลงทุนหมวดยานพาหนะและหมวดก่อสร้างที่หดตัว อย่างไรก็ดี การลงทุนหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ยังขยายตัวได้ โดยการลงทุนภาคเอกชนจะกลับมาขยายตัวในปี 2568 ตามแนวโน้มเศรษฐกิจโดยรวมที่ขยายตัว รวมทั้งได้รับผลดีจากการลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่ สอดคล้องกับมูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน (BOI) ที่เพิ่มขึ้นในช่วงก่อนหน้า และผลดีจากโครงการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน (public-private partnership: PPP) ที่บางส่วนเลื่อนการลงทุนจากปีก่อนมาลงทุนในปี 2568

เศรษฐกิจไทยมีปัจจัยเสี่ยงด้านสูงใกล้เคียงกับปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำ โดยมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐอาจมีผลมากกว่าคาด ขณะที่อุปสงค์ในประเทศและต่างประเทศยังมีความเสี่ยงชะลตัวมากกว่าคาด

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ปัจจัยเสี่ยงด้านสูง

- ผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐที่อาจมากกว่าคาด

ปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำ

- อุปสงค์ในประเทศอาจชะลตัวกว่าคาดจากปัจจัยต่าง ๆ อาทิ การฟื้นตัวของรายได้ที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม และสินเชื่อที่ชะลอลง
- เศรษฐกิจโลกอาจชะลตัวมากกว่าคาด หรือนโยบายการค้าของสหรัฐฯ กระทบการค้าโลกมากกว่าคาด

Box 1: การฟื้นตัวที่แตกต่างกันในแต่ละภาคเศรษฐกิจ

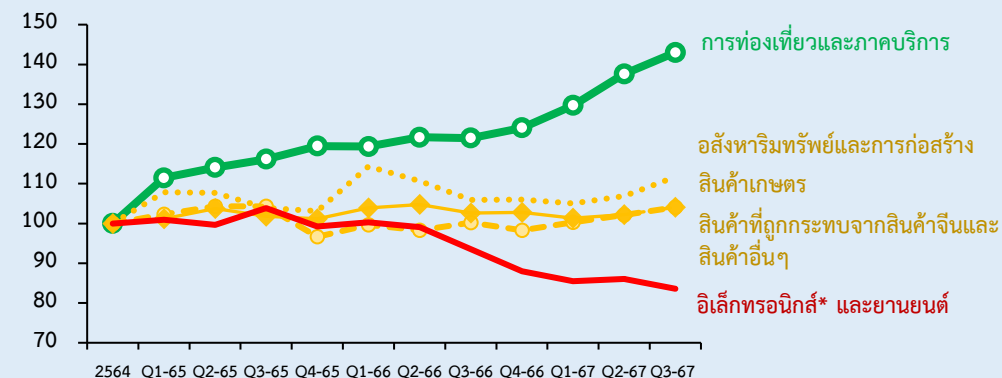
Box 1: การฟื้นตัวที่แตกต่างกันในแต่ละภาคเศรษฐกิจ

หลังการแพร่ระบาดของ COVID-19 เศรษฐกิจไทยในภาพรวมฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป ตั้งแต่ปี 2565 โดยมีภาคการท่องเที่ยวและภาคบริการเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตยังอยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยก่อน COVID-19^{1/} เป็นผลจากธุรกิจแต่ละสาขาเผชิญกับปัจจัยเชิงวัฏจักรและปัจจัยเชิงโครงสร้างที่แตกต่างกัน ทำให้ฟื้นตัวแตกต่างกันในแต่ละภาคเศรษฐกิจ (uneven recovery) (ภาพที่ 1) ซึ่งข้อมูลจากการลงพื้นที่ภาคสนาม (Business Liaison Program: BLP) สะท้อนถึงความยากลำบากอย่างต่อเนื่องของผู้ประกอบการและแรงงานในบางกลุ่มธุรกิจที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ ทั้งนี้ สามารถแบ่งภาคเศรษฐกิจได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ธุรกิจที่ขยายตัวดี ได้แก่ ธุรกิจในการท่องเที่ยวและภาคบริการ (คิดเป็น 60% ของ GDP และ 44% ของแรงงานทั้งหมด) รายได้ธุรกิจฟื้นตัวต่อเนื่องตามจำนวนนักท่องเที่ยวและการใช้จ่ายด้านบริการของครัวเรือนในประเทศที่เพิ่มขึ้น ในระยะถัดไป คาดว่ารายได้ธุรกิจยังขยายตัวได้ แต่อาจชะลอลงบ้างตามการชะลอตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชนหลังจากที่เร่งไปมากในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้ การฟื้นตัวในแต่ละสาขาของภาคการท่องเที่ยวเป็นไปในลักษณะที่ต่างกัน จากรูปแบบและพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไปหลัง COVID-19 โดยปัจจุบันนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเข้ามาในรูปแบบเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง (free individual traveler: FIT) พักโรงแรมระดับ 4 ดาวขึ้นไป และทานอาหารจากร้าน street food ที่เป็นกระแสในโลกออนไลน์ ทำให้โรงแรมระดับ 4 ดาวขึ้นไป และธุรกิจที่อยู่ในพื้นที่ท่องเที่ยวหลักฟื้นตัวดีกว่ากลุ่มธุรกิจอื่น โดยราคาที่พักของโรงแรมระดับ 4 ดาวขึ้นไปปรับเพิ่มกว่า 15%^{2/} จากช่วงก่อน COVID-19 ขณะที่โรงแรมระดับไม่เกิน 3 ดาว และธุรกิจในจังหวัดเมืองรองฟื้นตัวได้ช้ากว่า เนื่องจากพึ่งพานักท่องเที่ยวแบบกรุ๊ปทัวร์ซึ่งยังไม่ฟื้นตัวมากนัก ทำให้ธุรกิจในกลุ่มนี้เผชิญกับการแข่งขันที่สูง

ภาพที่ 1 การฟื้นตัวของกลุ่มธุรกิจ และความสำคัญในมิติจำนวนแรงงานและผู้ประกอบการ

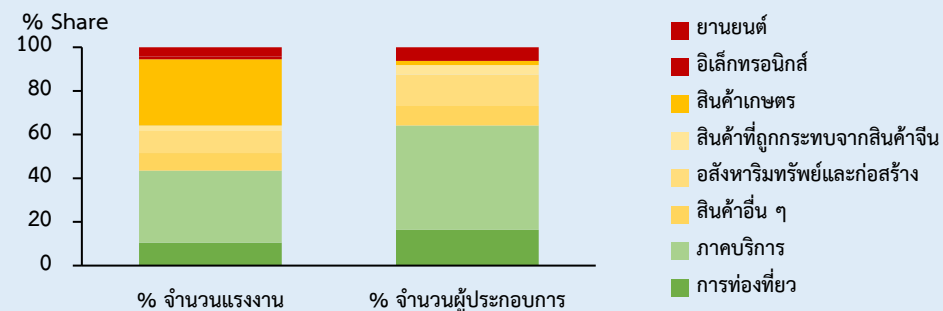
ดัชนี (ปรับฤดูกาล, 2564 = 100)

หมายเหตุ: การท่องเที่ยวและภาคบริการ ใช้ข้อมูลยอดขายฐาน VAT เฉลี่ยต่อบริษัท
อสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง ใช้ข้อมูลยอดขายฐาน VAT เฉลี่ยต่อบริษัท
สินค้าเกษตร ใช้ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร
สินค้าที่ถูกกระทบจากสินค้าจีน/อิเล็กทรอนิกส์/ยานยนต์/สินค้าอื่นๆ ใช้ข้อมูล Manufacturing Production

Index (MPI)

* สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ใน MPI ไม่รวมเครื่องมือสื่อสาร และส่วนประกอบคอมพิวเตอร์

ที่มา: กรมสรรพากร สศก. สศช. สสว. ธปท. และสำนักงานสถิติแห่งชาติ คำนวณและประเมินโดย ธปท.

หมายเหตุ: ^{1/} ค่าเฉลี่ยอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจปี 2565-2566 = 2.2% และปี 2554-2562 = 3.7% ข้อมูลจาก สศช. คำนวณโดย ธปท.

^{2/} ผลสำรวจความเชื่อมั่นผู้ประกอบการที่พักแรม เดือนมีนาคม 2567 โดยสมาคมโรงแรมไทยและ ธปท.

Box 1: การฟื้นตัวที่แตกต่างกันในแต่ละภาคเศรษฐกิจ

2. ธุรกิจที่ทรงตัว ได้แก่ ธุรกิจที่เผชิญการแข่งขันจากจีน ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และกลุ่มสินค้าเกษตร (คิดเป็น 34% ของ GDP และ 51% ของจำนวนแรงงานทั้งหมด) **ธุรกิจที่เผชิญการแข่งขันจากสินค้าจีน** อาทิ สิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม เฟอร์นิเจอร์ เหล็กเครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดเล็ก และเคมีภัณฑ์ ที่มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนต่อความต้องการในประเทศ^{3/} เพิ่มขึ้นมากจากเฉลี่ย 27% ในปี 2562 เป็น 36% ในครึ่งแรกของปี 2567 โดยธุรกิจการผลิตในกลุ่มนี้ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ แม้ผู้ผลิตบางส่วนจะปรับตัวไปผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูงได้บ้างแล้ว สำหรับ**ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์**ฟื้นตัวช้า โดยยอดขายในครึ่งปีแรกหดตัวเกือบทุกกลุ่ม โดยเฉพาะที่อยู่อาศัยราคาต่ำกว่า 3 ล้านบาท ทั้งนี้ เริ่มเห็นยอดขายที่อยู่อาศัยราคา 3 - 5 ล้านบาทลดลงชัดเจนขึ้นในช่วงหลัง ขณะที่ยอดขายที่อยู่อาศัยราคาสูงกว่า 10 ล้านบาท ยังขยายตัวได้ในจังหวัดหลักและพื้นที่ตากอากาศ ตามอุปสงค์ของชาวต่างชาติและชาวไทยต่างถิ่น ขณะที่**ธุรกิจก่อสร้าง**โดยรวมฟื้นตัวช้าและส่วนใหญ่มีปัญหาสภาพคล่องและการเข้าถึงสินเชื่อ โดยธุรกิจก่อสร้างภาคเอกชนแย่งตามโครงการที่อยู่อาศัยเปิดใหม่ที่ลดลง ส่วนธุรกิจก่อสร้างภาครัฐเริ่มปรับดีขึ้นบ้างจากการทยอยเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐ ด้าน**สินค้าเกษตร**ถูกกระทบจากปรากฏการณ์ El Niño ทำให้ปริมาณผลผลิตลดลงในช่วงครึ่งแรกของปี แต่ในระยะถัดไปจะเริ่มทยอยดีขึ้นตามสภาวะอากาศที่เอื้ออำนวย

3. ธุรกิจที่หดตัว ได้แก่ ธุรกิจการผลิตสินค้าและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ (คิดเป็น 6% ของ GDP และ 5% ของจำนวนแรงงานทั้งหมด) **ธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์**ประสบปัญหาจากสต็อกของคู่ค้าที่ยังอยู่ในระดับสูง ตามการเร่งสะสมสต็อกหลังจากปัญหาขาดแคลนชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในช่วง COVID-19 การส่งออกในครึ่งแรกของปี 2567

จึงยังหดตัว สำหรับในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 การส่งออกสินค้าบางชนิดจะปรับตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์โลก อาทิ ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ เลนส์กล้อง CCTV และกล้องถ่ายรูป อย่างไรก็ตาม ธุรกิจไทยอาจได้รับผลบวกไม่มากจากสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ artificial intelligence (AI) ที่จะเติบโตดีในระยะต่อไป เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการที่ยกระดับการผลิตเป็นสินค้ากลุ่มนี้ยังมีไม่มาก ทำให้การส่งออกหมวดแผงวงจรรวม (IC) คาดว่าจะหดตัวต่อเนื่อง สำหรับ**ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์**โดยรวมหดตัว โดยยอดขายรถยนต์ในประเทศหดตัวต่อเนื่องตั้งแต่ปลายปี 2566 จากหลายปัจจัย ได้แก่ (1) กำลังซื้อที่ลดลงจากเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวช้าและหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง (2) สงครามราคารถยนต์ EV ที่ส่งผลให้ผู้บริโภคส่วนหนึ่งชะลอการซื้อ (3) สถาบันการเงินที่ระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อ และ (4) ราคารถยนต์มือสองที่ปรับลดลงมาก ส่งผลให้ผู้บริโภคขายรถยนต์เพื่อใช้เป็นเงินสดาวน์ซื้อรถยนต์ใหม่ได้น้อยลง และสถาบันการเงินมีโอกาสดำเนินการการขายรถที่ยึดมาจากลูกหนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตคาดว่าจะทยอยปรับดีขึ้นและกลับมาขยายตัวเล็กน้อยในปี 2568^{4/} ด้านตลาดส่งออกรถยนต์คาดว่าจะฟื้นตัวปลายปีนี้ หลังจากที่ชะลอตัวตามเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า ทั้งนี้ ในระยะถัดไปยังมีความเสี่ยงจากการบังคับใช้มาตรการด้านสิ่งแวดล้อม (NVES)^{5/} ของออสเตรเลียที่จะเริ่มใช้ในปี 2568 ซึ่งอาจมีรถยนต์นั่งประมาณครึ่งหนึ่งของรุ่นที่ผลิตในไทยไม่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าว

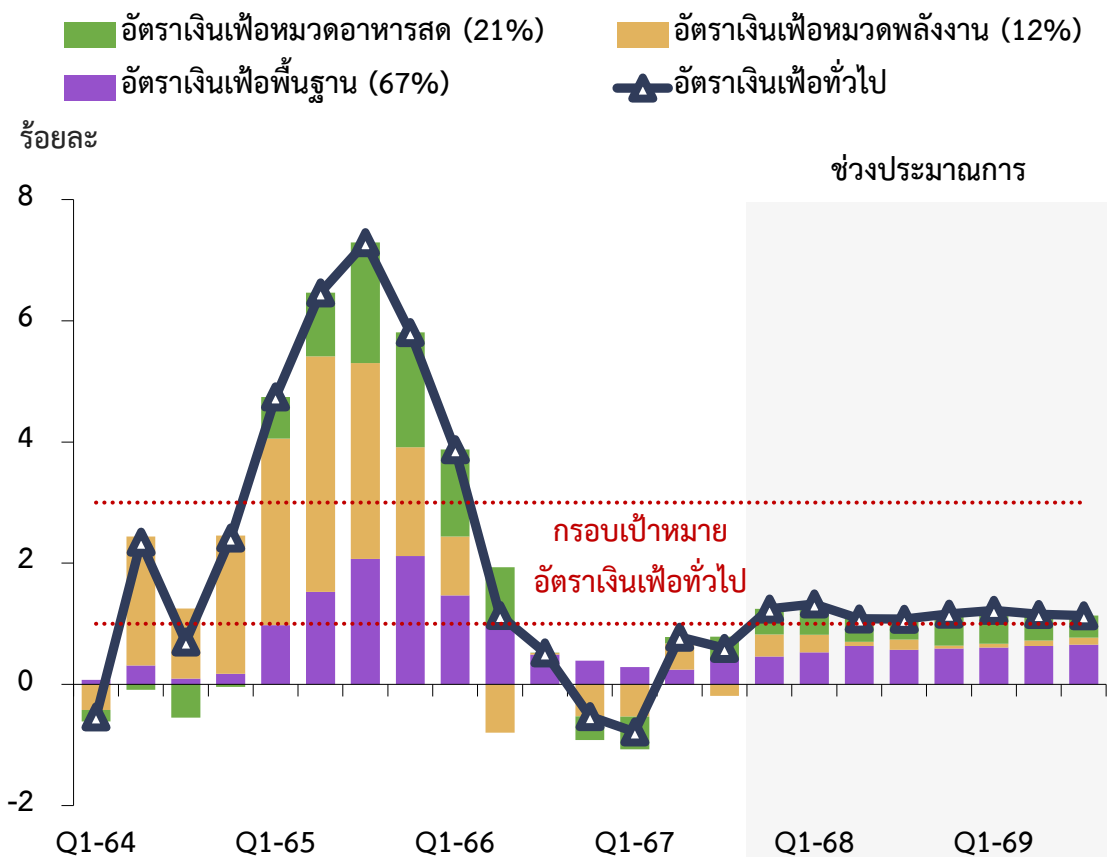
หมายเหตุ: ^{3/} ที่มา: ข้อมูลมูลค่าสินค้านำเข้า และยอดขายจากการผลิตในประเทศ โดย สศอ. และกรมศุลกากร คำนวณโดย ธปท.

^{4/} ข้อมูลจากโครงการ ธปท. สัญจรพบผู้ประกอบการ ปี 2567

^{5/} New Vehicle Efficiency Standard เป็นมาตรฐานประสิทธิภาพการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับรถยนต์ใหม่

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปทั้งปี 2567 และ 2568 ไกล่เคียงกับที่ประเมินไว้เดิม

ที่มาของประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

หมายเหตุ: () คือ น้ำหนักในตะกร้าเงินเฟ้อ

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ คำนวณและประมาณการโดย ธพท. ณ วันที่ 16 ต.ค. 2567

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อ

อัตราการขยายตัว (%YoY)	2566*	2567	2568
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	1.2	0.5 (0.6)	1.2 (1.3)
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	1.3	0.5 (0.5)	0.9 (0.9)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q2-2567

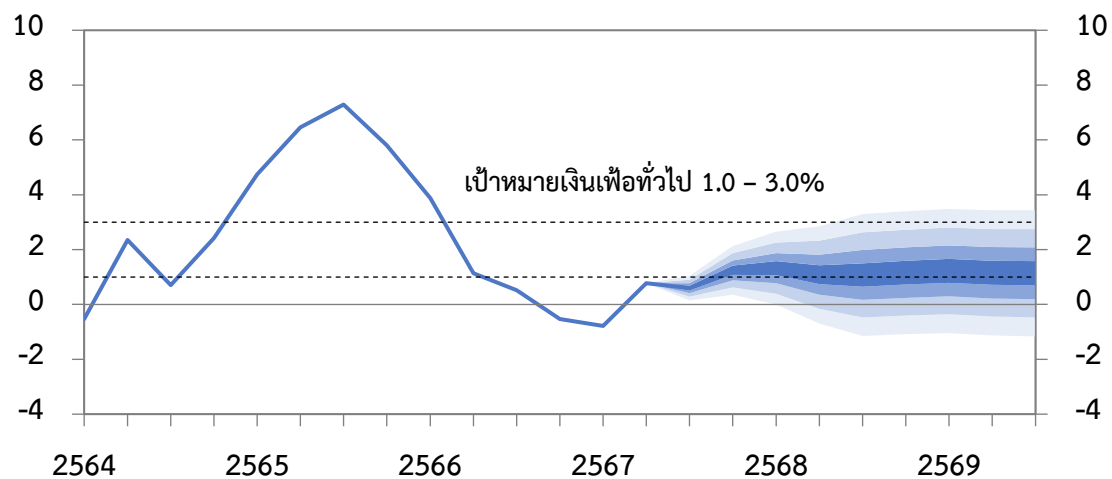
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไปทั้งในปี 2567 และ 2568 ไกล่เคียงกับที่ประเมินไว้ โดยอัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานปรับลดลงตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ลดลง ส่วนหนึ่งจากความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจโลกและอุปสงค์จีนที่ชะลอตัว ประกอบกับค่ากระแสไฟฟ้าที่ต่ำกว่าคาดจากมาตรการลดราคาพลังงานของภาครัฐ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อหมวดอาหารสดในปี 2567 ปรับเพิ่มขึ้นจากผลของอุทกภัยที่รุนแรงซึ่งกระทบราคาผักเป็นสำคัญ โดยฐานของราคาอาหารสดที่สูงขึ้นในปีนี้ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อหมวดอาหารสดชะลอลงในปี 2568
- อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานไกล่เคียงกับที่ประเมินไว้เดิม

Box 2: เงินเฟ้อต่ำในปัจจุบันน่ากังวลหรือไม่?

ประมาณการเงินเพื่อมีความเสี่ยงสมดุลในปี 2567 และเบต้าในปี 2568

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

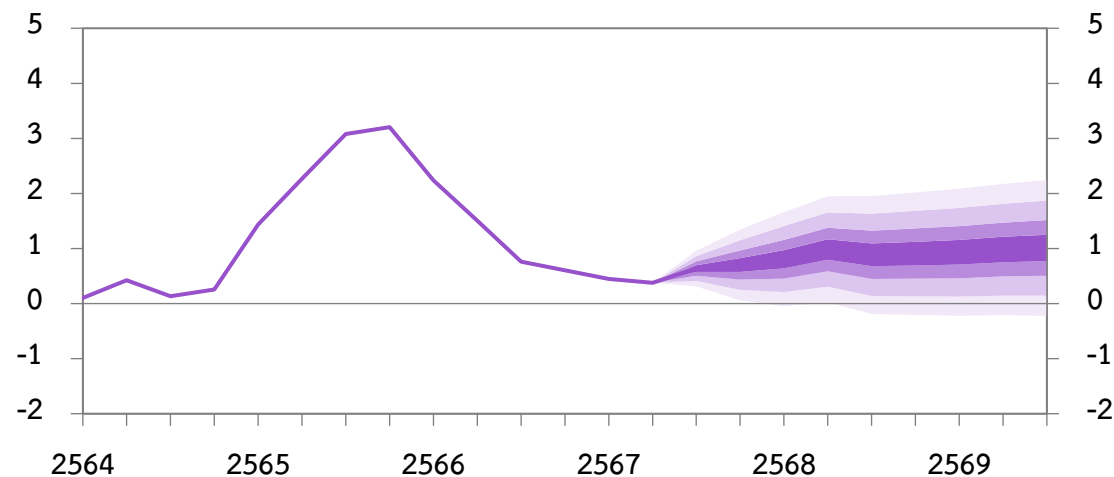

ปัจจัยเสี่ยงด้านสูง

- ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ อาจส่งผลให้ราคาพลังงานและราคาวัตถุดิบปรับสูงขึ้น

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำ

- มาตรการอุดหนุนราคาพลังงานของภาครัฐที่อาจมากกว่าคาด
- การขยายตัวของเศรษฐกิจโลกที่อาจต่ำกว่าคาด

Box 2: เงินเฟ้อที่ต่ำในปัจจุบันน่ากังวลหรือไม่?

1. เงินเฟ้อต่ำไม่ได้สะท้อนภาวะเงินฝืด

ภาวะเงินฝืด (deflation) คือภาวะที่ระดับราคาสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจมีแนวโน้มลดลงเป็นวงกว้างอย่างต่อเนื่อง และมีผลทำให้ประชาชนคาดการณ์ว่าระดับราคาจะปรับลดลงไปอีกในอนาคต จึงตัดสินใจชะลอการใช้จ่ายออกไปเพื่อรอให้ราคาสินค้าปรับลดลงจากเดิม อย่างไรก็ตาม บริบทของเงินเฟ้อไทยในปัจจุบันมีความแตกต่างจากภาวะเงินฝืดค่อนข้างมาก เนื่องจาก (1) ราคาสินค้าที่ปรับลดลงจำกัดอยู่ในบางกลุ่มสินค้าเท่านั้น (relative price change) เช่น ราคาน้ำมันที่ปรับลดลงตามราคาพลังงานในตลาดโลก (2) ราคาสินค้าไม่ได้ปรับลดลงเป็นวงกว้าง โดยล่าสุดมีเพียงร้อยละ 25 ของสินค้าและบริการในตะกร้าเงินเฟ้อที่ราคาปรับลดลงซึ่งค่อนข้างใกล้เคียงกับในอดีต และ (3) การคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อในระยะปานกลาง (medium-term inflation expectations) ยังทรงตัวอยู่ใกล้เคียงกับค่ากลางของกรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ

2. เงินเฟ้อต่ำเป็นผลจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง

แนวโน้มเงินเฟ้อไทยในภาพรวมที่อยู่ในระดับต่ำนั้นสามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยเชิงโครงสร้างหลายปัจจัย เช่น กระแสโลกาภิวัตน์ที่ช่วยลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มการแข่งขัน โดยเฉพาะตั้งแต่ที่จีนเข้าเป็นสมาชิก WTO ในปี 2544 ทำให้มีการส่งออกสินค้าและวัตถุดิบราคาถูกจากจีนไปยังทั่วโลก ประกอบกับความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ-จีน และปัญหาอุปทานล้นเกินในจีนตั้งแต่ปี 2563 ส่งผลให้ไทยขาดดุลการค้ากับจีนมากขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2553

อีกทั้ง ตลาดแรงงานไทยยังมีความยืดหยุ่นจากการมีภาคเกษตรและเศรษฐกิจนอกระบบขนาดใหญ่ซึ่งรองรับลูกจ้างอิสระและแรงงานต่างด้าวในช่วงเศรษฐกิจชะลอตัว และสามารถกลับมาเป็นลูกจ้างนอกภาคเกษตรได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัว จึงทำให้การขยายตัวของเศรษฐกิจส่งผลจำกัดต่อการปรับขึ้นค่าจ้างแรงงาน

3. เงินเฟ้อต่ำช่วยบรรเทาปัญหาค่าครองชีพ โดยเฉพาะครัวเรือนรายได้น้อย

แม้เงินเฟ้อไทยในปัจจุบันจะปรับลดลงและอยู่ในระดับต่ำ แต่ระดับราคาสินค้ายังอยู่ในระดับสูงกว่าช่วงก่อน COVID-19 (ปี 2562) โดยเฉพาะราคาสินค้าในหมวดพลังงานและอาหาร เช่น ราคาน้ำมันขายปลีก เนื้อสุกร ไก่ และน้ำมันพืช มีราคาสูงกว่าถึงร้อยละ 25-40 ส่งผลให้ค่าครองชีพยังคงอยู่ในระดับสูง สำหรับครัวเรือนรายได้น้อยซึ่งมีหนี้สินค่อนข้างสูงและรายได้น้อยยังฟื้นตัวช้า โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระ จึงมีความเปราะบางและมีภาระค่าใช้จ่ายมากกว่ากลุ่มอื่น สะท้อนจากข้อมูลสำรวจภาวะเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน (SES) ปี 2566 ที่พบว่าครัวเรือนกลุ่มรายได้น้อย (bottom 20%) มีภาระหนี้ต่อรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (debt service ratio: DSR) สูงกว่ากลุ่มรายได้อื่น ๆ เกือบ 2 เท่า ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยจึงมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากการที่ปัญหาค่าครองชีพมากที่สุด โดยมีสาเหตุสำคัญ 2 ประการ ดังนี้

Box 2: เงินเฟ้อที่ต่ำในปัจจุบันน่ากังวลหรือไม่?

(1) คริวเรือนรายได้ต่ำเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายในหมวดอาหารสูง ซึ่งเป็นหมวดสินค้าที่ราคาเร่งตัวขึ้นสูงในช่วงที่ผ่านมา โดยสัดส่วนดังกล่าวของคริวเรือนรายได้ต่ำอยู่ที่ร้อยละ 46 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ขณะที่คริวเรือนรายได้สูงมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายในหมวดนี้เพียงร้อยละ 30^{1/}

(2) คริวเรือนรายได้ต่ำถูกกระทบจากปรากฏการณ์ cheapflation^{2/} หรือการที่สินค้าราคาประหยัดมักมีการปรับราคาเพิ่มขึ้นในอัตราที่มากกว่าสินค้าชนิดเดียวกันที่อยู่ในกลุ่ม premium ซึ่งปรากฏการณ์นี้พบในหลายประเทศ โดยเฉพาะในช่วงที่เงินเฟ้อสูง โดยสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการที่สินค้าราคาประหยัดมีส่วนต่างระหว่างราคาขายและต้นทุน (margin) ค่อนข้างน้อย ผู้ผลิตจึงจำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้าเมื่อต้นทุนสินค้าปรับสูงขึ้น นอกจากนี้ ในช่วงที่เงินเฟ้อสูง อุปสงค์ต่อสินค้าราคาประหยัดอาจเพิ่มขึ้นจากการที่กลุ่มผู้บริโภคสินค้า premium ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่ายมาบริโภคสินค้าในกลุ่มราคาประหยัดแทน สำหรับกรณีของไทย จากการวิเคราะห์ข้อมูลราคาสินค้าอุปโภคบริโภคบนเว็บไซต์ของซูเปอร์มาร์เก็ตต่าง ๆ ซึ่งครอบคลุมสินค้าราว 12,000 รายการ^{3/} พบว่าตั้งแต่ปี 2565 ที่เงินเฟ้อเร่งสูงขึ้น ราคาสินค้าหมวดอาหารในกลุ่มราคาประหยัดปรับสูงขึ้นถึงร้อยละ 2.7 ขณะที่ราคาสินค้าหมวดอาหารในกลุ่ม premium ปรับเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.8 นอกจากนี้ แม้ราคาสินค้าหมวดที่ไม่ใช่อาหารจะปรับลดลง แต่ราคาสินค้ากลุ่มราคาประหยัดปรับลดลงเพียงร้อยละ 0.9 ขณะที่ราคาสินค้าหมวดไม่ใช่อาหารในกลุ่ม premium ปรับลดลงที่ร้อยละ 2.3 (ภาพที่ 1 และ 2) โดยหากพิจารณาในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างสินค้า 23 ประเภท^{4/} ตั้งแต่ปี 2565 พบว่ากลุ่มสินค้าราคาประหยัดมีการปรับราคาเพิ่มขึ้นในอัตราที่มากกว่ากลุ่มสินค้า premium อยู่ประมาณร้อยละ 1.8 (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 1: อัตราเงินเฟ้อของดัชนีราคากลุ่มตัวอย่างสินค้าออนไลน์
เฉลี่ยช่วง ม.ค. 2565 - ก.ย. 2567

	จำนวน กลุ่มสินค้า	น้ำหนัก (%)	สินค้าราคา ประหยัด (%YoY)	สินค้า premium (%YoY)	ส่วนต่างระหว่าง สินค้าราคาประหยัด และ premium (%)
สินค้าทั้งหมด	23	100	2.0	0.2	1.8
- กลุ่มอาหาร	13	80.4	2.7	0.8	1.9
- กลุ่มที่ไม่ใช่อาหาร	10	19.6	-0.9	-2.3	1.5

ที่มา: BigC Tesco และ Tops online คำนวณโดย ธปท.

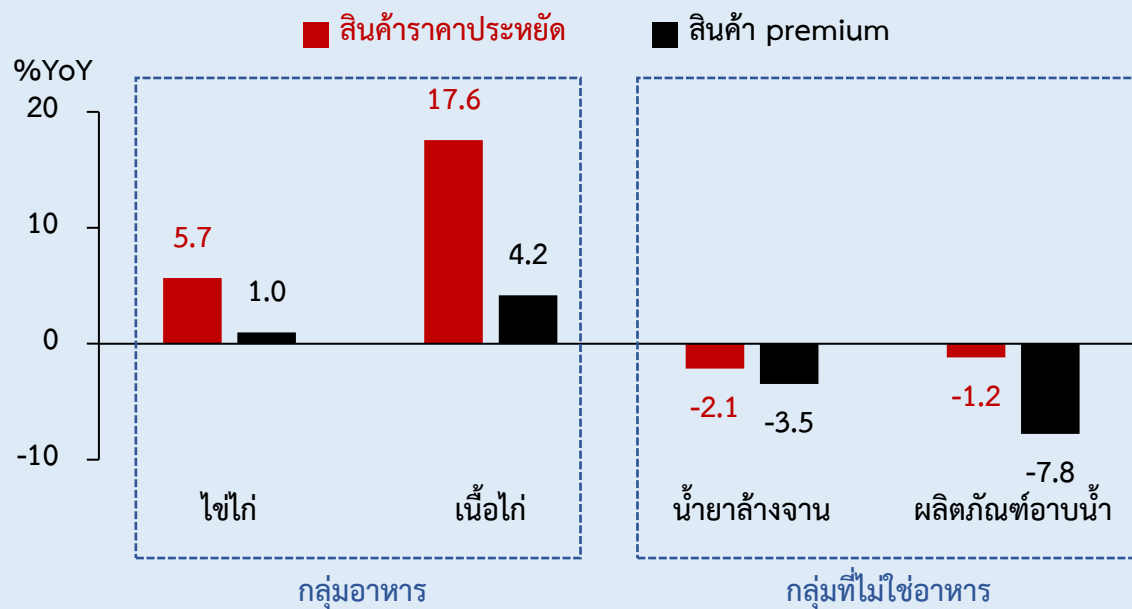
หมายเหตุ:
^{1/} อ่านบทวิเคราะห์เพิ่มเติมใน [Special Issue 4 “ผลกระทบของเงินเฟ้อต่อคริวเรือนกลุ่มรายได้ต่าง ๆ”](#) (รายงานนโยบายการเงิน ไตรมาสที่ 1 ปี 2565)
^{2/} “Price discounts and cheapflation during the post-pandemic inflation surge” (Cavallo and Kryvtsov, 2024)
^{3/} ดัชนีราคากลุ่มตัวอย่างสินค้าออนไลน์ คำนวณจากค่าเฉลี่ยราคาต่อหน่วย (unit price) ของสินค้าแต่ละรายการในแต่ละกลุ่มสินค้า ซึ่งแบ่งเป็น (1) กลุ่มสินค้าราคาประหยัดที่มีราคาต่อหน่วยต่ำที่สุด (ณ quantile ที่ 1) และ (2) กลุ่มสินค้า premium ที่มีราคาต่อหน่วยสูงที่สุด (ณ quantile ที่ 4)
^{4/} สินค้ากลุ่มอาหาร ได้แก่ ข้าวสาร หมู ไก่ กุ้ง ไข่ไก่ นมสด นมผง น้ำมันพืช น้ำปลา ซอสมะเขือเทศ น้ำดื่ม ไอศกรีม บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป และสินค้ากลุ่มที่ไม่ใช่อาหาร ได้แก่ ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน น้ำยาล้างห้องน้ำ ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดพื้น ผลิตภัณฑ์อาบน้ำ แชมพู แปรงสีฟัน ยาสีฟัน กระดาษชำระ ผ้าอ้อม

Box 2: เงินเฟ้อที่ต่ำในปัจจุบันน่ากังวลหรือไม่?

โดยสรุป เงินเฟ้อที่ต่ำในปัจจุบันไม่ได้น่ากังวล เนื่องจากไม่ได้สะท้อนภาวะเงินฝืดซึ่งเกิดจากการที่สินค้าและบริการโดยรวมปรับลดลงอย่างเป็นวงกว้างและต่อเนื่องจากอุปสงค์ที่หดตัว นอกจากนี้ เงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำยังมีส่วนช่วยในการบรรเทาปัญหาค่าครองชีพโดยเฉพาะกลุ่มครัวเรือนรายได้น้อยที่ต้องเผชิญกับอัตราเงินเฟ้อที่สูงกว่าครัวเรือนกลุ่มอื่นเนื่องจากมีสัดส่วนการบริโภคในหมวดอาหารที่สูง ประกอบกับสินค้าราคาประหยัดในหมวดนี้มักปรับราคาเพิ่มขึ้นในอัตราที่มากกว่าสินค้า premium

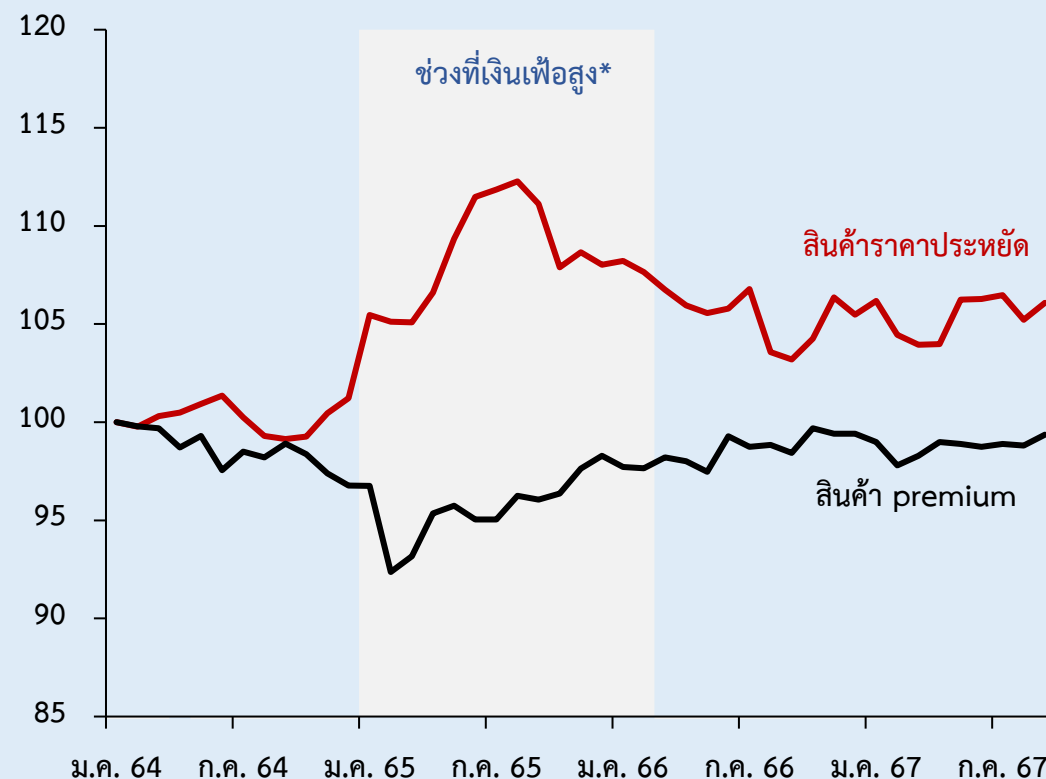
ภาพที่ 2: อัตราเงินเฟ้อของตัวอย่างสินค้าออนไลน์

เฉลี่ยช่วง ม.ค. 2565 - ก.ย. 2567

ภาพที่ 3: ดัชนีราคากลุ่มตัวอย่างสินค้าออนไลน์

ดัชนี (ม.ค. 64 = 100)

หมายเหตุ: *ช่วงที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมากกว่าร้อยละ 3
ที่มา: BigC Tesco และ Tops online คำนวณโดย ธปท.

ตารางสรุปข้อสมมติประกอบประมาณการ

ร้อยละต่อปี	2566*	2567	2568
อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า (%YoY) ^{1/}	2.8	2.8 (2.7)	2.6 (2.7)
อัตราดอกเบี้ย Fed funds (% ณ สิ้นปี)	5.25 - 5.50	4.25 – 4.50 (4.75 – 5.00)	3.25 – 3.50 (3.75 – 4.00)
ดัชนีค่าเงินในภูมิภาค (ไม่รวมจีน) ต่อดอลลาร์ สหรัฐ. ^{2/}	166.2	167.8 (168.9)	158.7 (164.8)
ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อบาร์เรล)	82.1	80.0 (84.0)	80.0 (80.0)
รายได้เกษตรกร (%YoY)	-0.7	4.3 (3.0)	-3.4 (-1.6)
การอุปโภคภาครัฐ ณ ราคาประจำปี (พันล้านบาท)	2,983	3,081 (3,053)	3,193 (3,171)
การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาประจำปี (พันล้านบาท)	1,011	1,028 (1,055)	1,089 (1,098)

หมายเหตุ:

1/ ถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนมูลค่าการส่งออกจากไทยไปยังประเทศคู่ค้า

2/ ตัวเลขที่เพิ่มขึ้นแสดงการอ่อนค่า ตัวเลขที่ลดลงแสดงการแข็งค่า

* ข้อมูลจริง

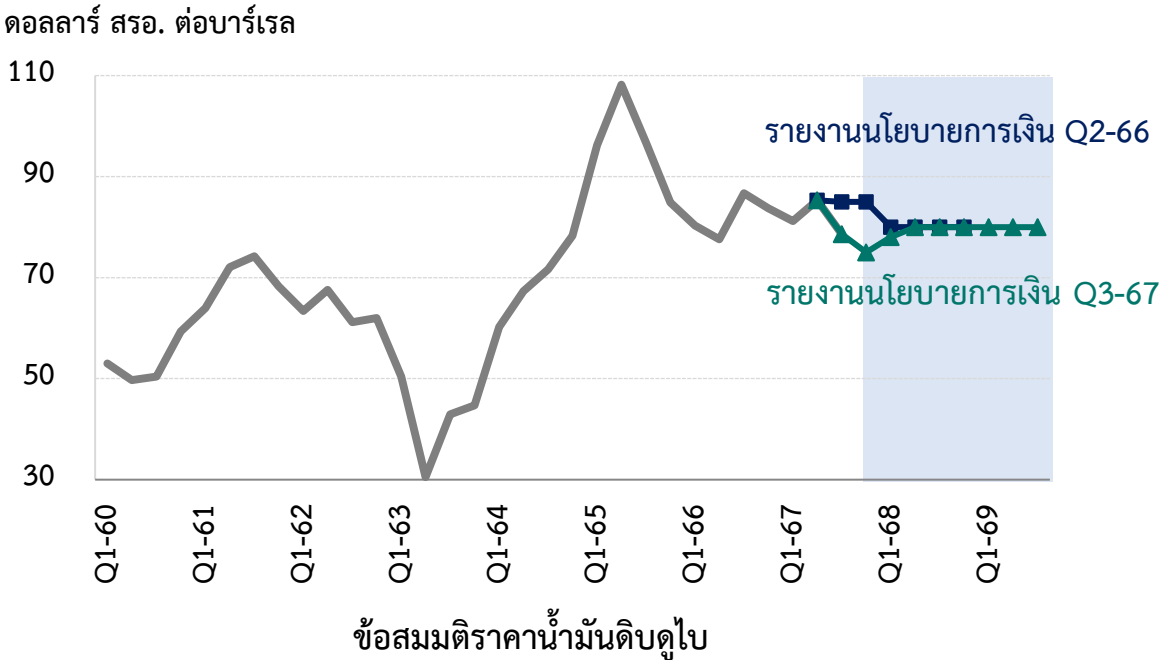
() ประมาณการเดิมในรายงานนโยบายการเงิน Q2-2567 (ยังไม่รวมผลของโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2567)

- เศรษฐกิจประเทศคู่ค้า** ในปี 2567 ขยายตัวได้ต่อเนื่อง โดยสหรัฐฯ และเอเชียปรับตัวดีขึ้นตามการบริโภคและการผลิต ขณะที่จีนมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากการบริโภคในประเทศที่อ่อนแอ แม้จะได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ สำหรับปี 2568 เศรษฐกิจคู่ค้าขยายตัวชะลอลง โดยเฉพาะจีนจากการบริโภคที่คาดว่าจะอ่อนแอต่อเนื่อง
- อัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ** ในปี 2567 ปรับลดลง โดยคาดว่า Fed จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยทั้งหมด 100 bps หลังตลาดแรงงานสหรัฐฯ มีสัญญาณชะลอตัว และจะทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยต่อเนื่องในปีหน้า โดยอัตราดอกเบี้ย ณ สิ้นปี 2568 จะอยู่ที่ร้อยละ 3.75-4.00
- ค่าเงินภูมิภาค (ไม่รวมจีน)** มีแนวโน้มแข็งค่าตามการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ หลังธนาคารกลางประเทศเศรษฐกิจหลักทยอยลดอัตราดอกเบี้ย ทั้งนี้ ในปี 2568 คาดว่าค่าเงินภูมิภาคจะยังมีแนวโน้มแข็งค่า ตามทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินประเทศเศรษฐกิจหลักที่ผ่อนคลายขึ้น
- ราคาน้ำมันดิบดูไบ** ในปี 2567 ปรับลดลงจากราคาจริงที่ต่ำกว่าคาด ขณะที่ปี 2568 ทรงตัวจากปีก่อน ตามอุปสงค์โลกที่เพิ่มขึ้นสอดคล้องกับอุปทานที่เพิ่มขึ้น
- รายได้เกษตรกร (ไม่รวมมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ)** ปี 2567 ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิมจากด้านราคา โดยเฉพาะยางพารา ทุเรียน และข้าว ตามอุปทานในตลาดโลกที่ดึงดูดส่วนหนึ่งจากสภาพอากาศแห้งแล้งในช่วงครึ่งแรกของปี สำหรับปี 2568 รายได้เกษตรกรหดตัวมากขึ้นในด้านราคา โดยเฉพาะข้าวจากผลของฐานสูง ขณะที่ด้านผลผลิตขยายตัวใกล้เคียงเดิม
- การใช้จ่ายภาครัฐ ณ ราคาประจำปี** ในปี 2567 และ 2568 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ตามกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยการอุปโภคภาครัฐสูงกว่าคาดจากการใช้จ่ายเกินกรอบงบประมาณที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะรายจ่ายบำเหน็จ บำนาญ และค่ารักษาพยาบาลข้าราชการ ขณะที่การลงทุนภาครัฐต่ำกว่าคาดจากการลงทุนภาครัฐบาลซึ่งไม่รวมรัฐวิสาหกิจ ส่วนหนึ่งจากการนำงบประมาณบางส่วนไปดำเนินโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ

32/56

ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2567 ปรับลดลงตามราคาจริงที่ต่ำกว่าคาด ขณะที่คงราคาน้ำมันในปี 2568

ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบ

ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล	2566*	2567	2568
ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี	82.1	80 (84)	80 (80)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง

() คือ ข้อสมมติในรายงานนโยบายการเงิน Q2-2567

ที่มา: ประมาณการโดย ธปท.

ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2567 ปรับลดลงจาก 84 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เป็น 80 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล

- ปรับลดข้อสมมติในไตรมาสที่ 4 ตามอุปสงค์น้ำมันของจีนที่ชะลอลงจากภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวช้ากว่าคาด โดยเฉพาะภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังไม่ฟื้นตัว

ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2568 คงเดิม โดยอุปสงค์โลกมีแนวโน้มสูงขึ้นจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ และเอเชียที่ทยอยปรับตัวดีขึ้น สอดคล้องกับการปรับเพิ่มขึ้นของอุปทานน้ำมัน

ความเสี่ยงของราคาน้ำมันดิบดูไบในระยะข้างหน้าปรับเป็นสมดุล

- ความเสี่ยงด้านสูง: ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจกระทบต่อโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ ความขัดแย้งระหว่างรัสเซีย-ยูเครน อิสราเอล-ฮามาส อิสราเอล-อิหร่าน และวิกฤตทะเลแดง รวมทั้งการปรับลดปริมาณการผลิตของกลุ่ม OPEC+ ที่อาจนานขึ้นหรือมากกว่าคาด
- ความเสี่ยงด้านต่ำ: ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกที่อาจฟื้นตัวช้ากว่าคาด โดยเฉพาะเศรษฐกิจจีนและสงครามการค้า และอุปทานน้ำมันจาก Non-OPEC ที่อาจมากกว่าคาด

ภาวะการเงินโดยรวมตึงตัวขึ้น และต้องติดตามผลกระทบและนัยต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

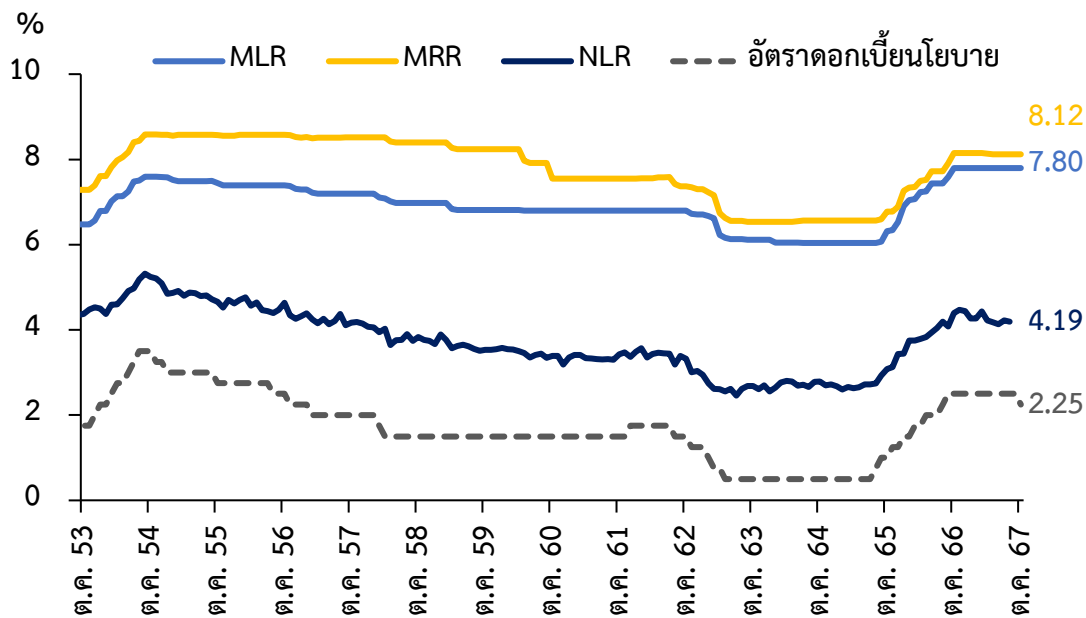
สินเชื่อภาคธุรกิจโดยรวมชะลอลง โดยเฉพาะสินเชื่อธุรกิจ SMEs และกลุ่มธุรกิจที่เผชิญปัญหาเชิงโครงสร้าง รวมทั้งสินเชื่อเช่าซื้อและบัตรเครดิต ทั้งนี้ ต้นทุนการกู้ยืมของภาคเอกชนทรงตัวใกล้เคียงเดิม

คุณภาพสินเชื่อด้อยลง โดยส่วนหนึ่งมาจากลูกหนี้ที่เคยได้รับความช่วยเหลือทางการเงินในช่วงที่ผ่านมา และลูกหนี้ SMEs และครัวเรือนที่รายได้ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่และมีภาระหนี้สูง

ค่าเงินบาทเคลื่อนไหวแข็งค่า ตามทิศทางนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลักและปัจจัยเฉพาะในประเทศในช่วงที่ผ่านมา

อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์โดยรวมทรงตัวตามอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้ ธพ. หลายแห่งเริ่มประกาศปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้หลังมติ กนง. แล้ว โดยจะมีผลในช่วงต้นเดือน พ.ย. 2567

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

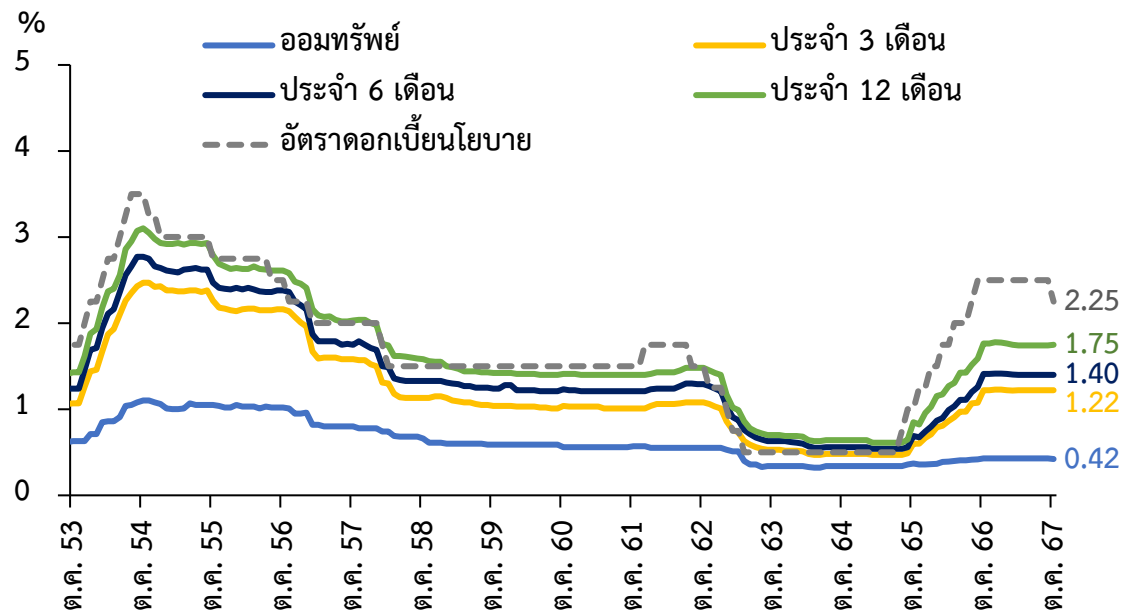

หมายเหตุ: (1) อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้เฉลี่ยรายเดือนของธนาคารพาณิชย์ 14 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 21 ต.ค. 2567)

(2) อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ (new loan rate: NLR) (ข้อมูล ณ เดือน ส.ค. 2567)

ที่มา: ธพท.

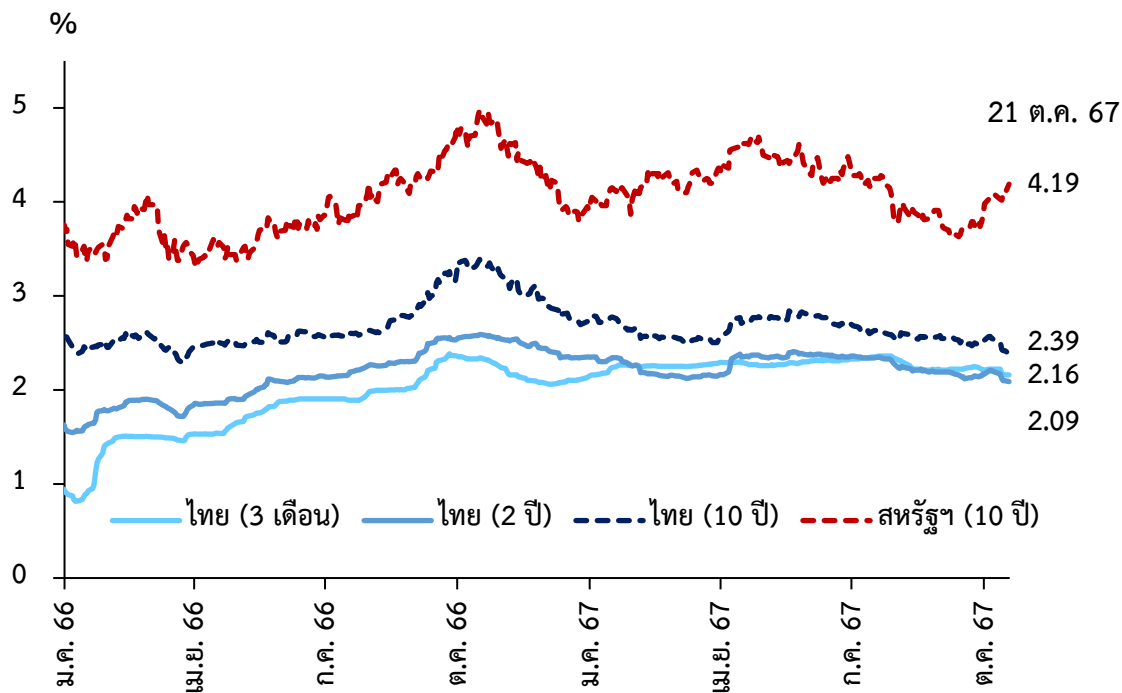
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์

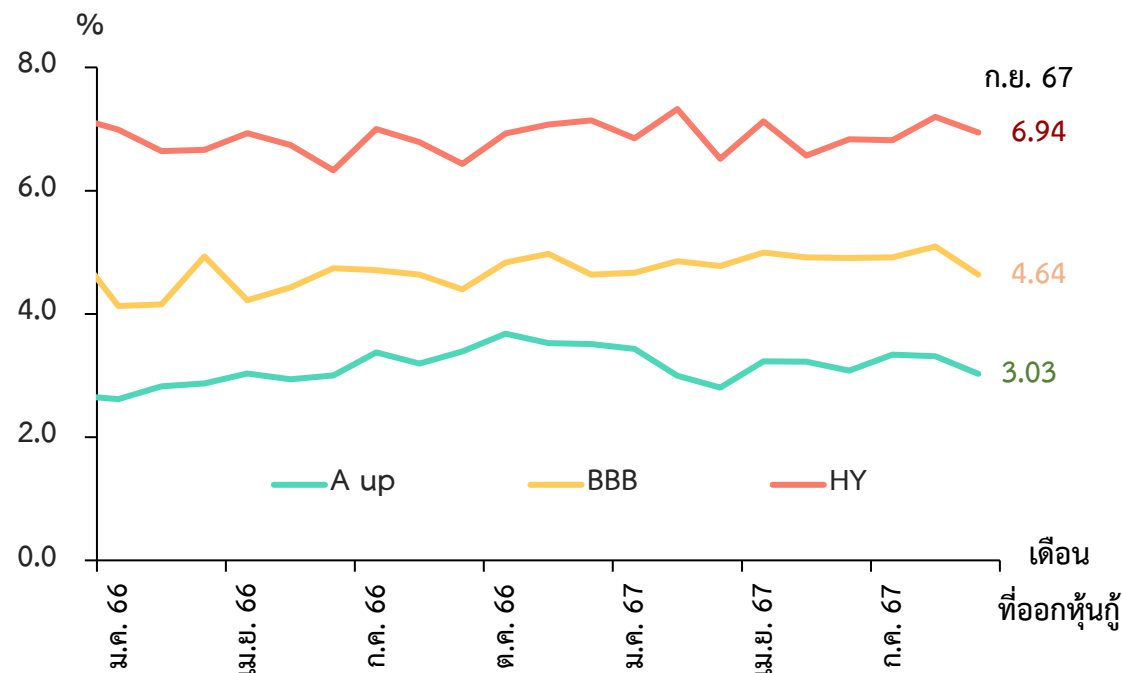
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (ธพ.) โดยรวมทรงตัวตามอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงก่อนหน้านี้ โดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้อ้างอิง minimum loan rate (MLR) ทรงตัวที่ร้อยละ 7.80 และ minimum retail rate (MRR) ที่ร้อยละ 8.12 ด้านอัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำ 3 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือนทรงตัว ณ ร้อยละ 0.42 1.22 1.40 และ 1.75 ตามลำดับ สำหรับอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ (new loan rate: NLR) ณ สิ้นเดือน ส.ค. 2567 โดยรวมยังทรงตัวจากไตรมาสก่อน ทั้งนี้ หลังจากที่ กนง. มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเมื่อวันที่ 16 ต.ค. 2567 ธพ. หลายแห่งได้ประกาศปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้โดยส่งผ่านประมาณครึ่งหนึ่งของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย และส่วนใหญ่จะมีผลในวันที่ 1 พ.ย. 2567

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรปรับลดลงตามอัตราผลตอบแทนพันธบัตรสหรัฐฯ และการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ กนง. ขณะที่ต้นทุนการระดมทุนผ่านตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนโดยรวมยังทรงตัวใกล้เคียงเดิม โดยคาดว่าจะการส่งผ่านจะเกิดขึ้นในระยะต่อไป

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยและสหรัฐฯ

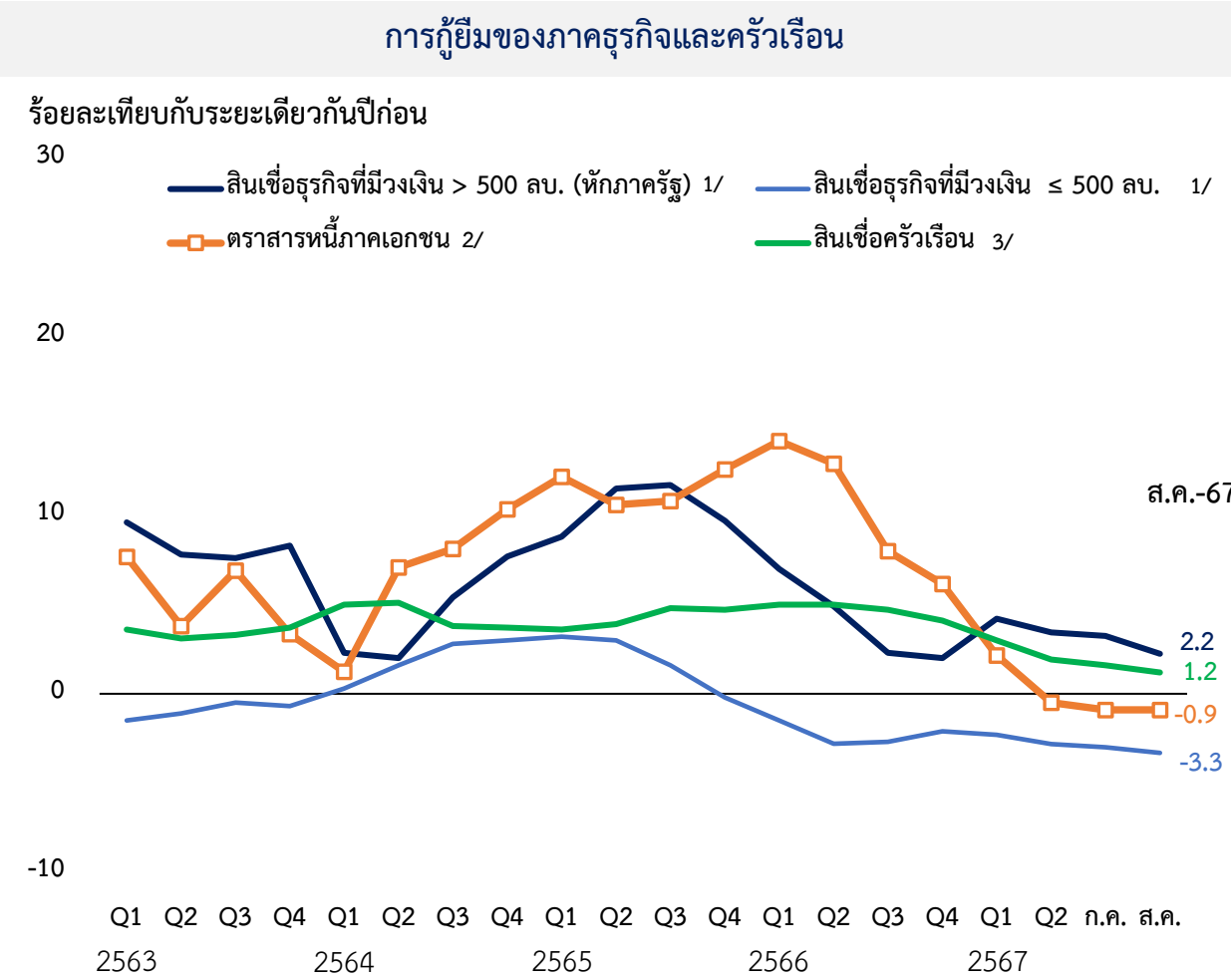
ที่มา: สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย (ข้อมูล ณ วันที่ 21 ต.ค. 2567)

อัตราผลตอบแทนหุ้นภาคเอกชนระยะมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี*
แบ่งตามระดับ credit rating

หมายเหตุ: * ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักอัตราดอกเบี้ยหน้าตัว (coupon rate) ในตลาดแรก

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรทั้งระยะสั้นและยาวปรับลดลงจากไตรมาสก่อน โดยในระยะแรกเป็นการเคลื่อนไหวตามอัตราผลตอบแทนพันธบัตรสหรัฐฯ และในระยะหลังตามการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเมื่อวันที่ 16 ต.ค. 67 ด้านอัตราผลตอบแทนหุ้นภาคเอกชนโดยรวมทรงตัว โดยเคลื่อนไหวจากปัจจัยเฉพาะของผู้ออกหุ้นกู้บางรายเป็นสำคัญ สำหรับอัตราผลตอบแทนในกลุ่ม BBB และ high yield ยังอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับมุมมองนักลงทุนที่ยังระมัดระวังการลงทุนในตราสารหนี้เอกชนกลุ่มเสี่ยง ทั้งนี้ คาดว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยจะส่งผ่านไปยังอัตราผลตอบแทนหุ้นภาคเอกชนในระยะต่อไป

การกู้ยืมของภาคธุรกิจและครัวเรือนในภาพรวมตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ขยายตัวชะลอลงต่อเนื่อง

หมายเหตุ:
1/ ธุรกิจที่มีวงเงินสินเชื่อกับธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่ง ณ ส.ค. 2567 และข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบสถาบันการเงิน
2/ ปรับปรุงการจัดทำข้อมูล ดู [การปรับปรุงและพัฒนาสถิติเงินกู้ยืมและตราสารหนี้ภาคเอกชน](#) (มิ.ย. 2566)
3/ ข้อมูลสินเชื่อครัวเรือนครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธพ.

สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ (วงเงินมากกว่า 500 ล้านบาท) ขยายตัวชะลอลง โดยกลุ่มธุรกิจที่เผชิญปัญหาเชิงโครงสร้างหดตัว อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงกลุ่มที่เผชิญปัญหาการแข่งขันของสินค้าจีน อย่างไรก็ตาม ภูมิทัศน์สินเชื่อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น¹ โดยภาคธุรกิจยังต้องการสินเชื่อเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนและชำระคืนหนี้

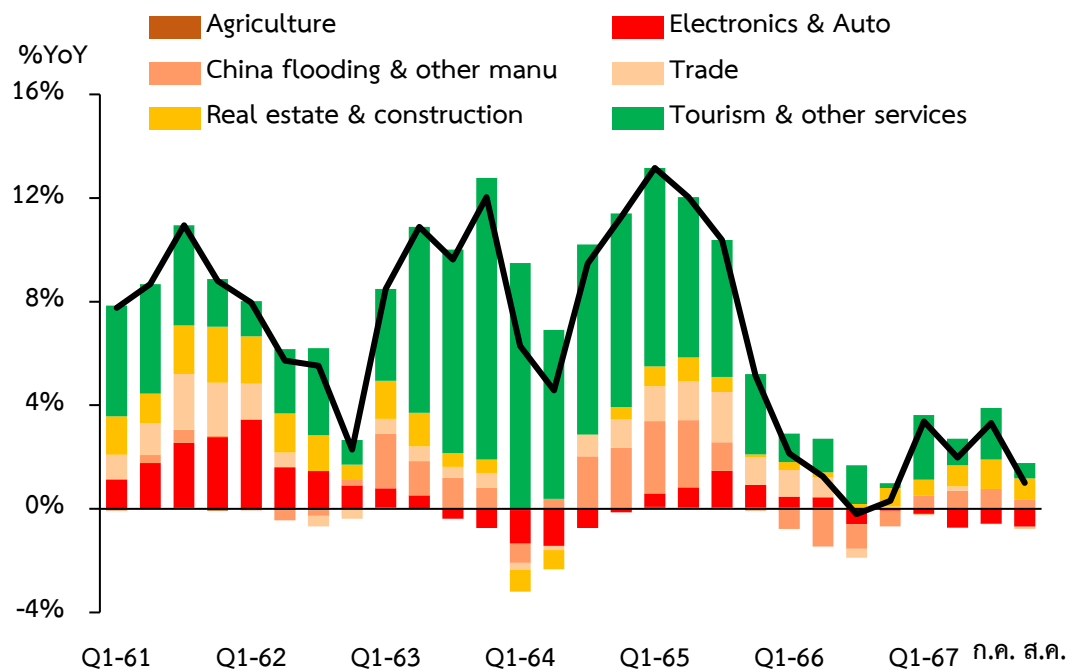
สินเชื่อธุรกิจ SMEs (วงเงินไม่เกิน 500 ล้านบาท) ยังคงหดตัว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ตามความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้กู้ที่ปรับสูงขึ้นและความสามารถในการแข่งขันที่ปรับลดลง

สินเชื่อภาคครัวเรือนชะลอลง โดยสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และบัตรเครดิตหดตัว จากความระมัดระวังของ ธพ. ตามคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลง รวมถึงปัจจัยเฉพาะในอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ส่งผลให้ราคารถยนต์มือสองปรับลดลงมาก ด้านสินเชื่อส่วนบุคคลยังขยายตัวตามความต้องการสภาพคล่องสำหรับใช้จ่ายของครัวเรือน และส่วนหนึ่งเป็นการกู้ยืมของผู้ประกอบธุรกิจขนาดเล็กเพื่อเสริมสภาพคล่อง โดยสินเชื่อส่วนบุคคลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระยะต่อไป ตามความต้องการสภาพคล่องและการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ขณะที่สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และสินเชื่อที่อยู่อาศัยยังมีแนวโน้มชะลอลงตามความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้กู้และความต้องการสินเชื่อที่ปรับลดลง

หมายเหตุ: 1/ รายงานภาวะสินเชื่อของสถาบันการเงินในไตรมาส 2/2567 และแนวโน้มในไตรมาส 3/2567

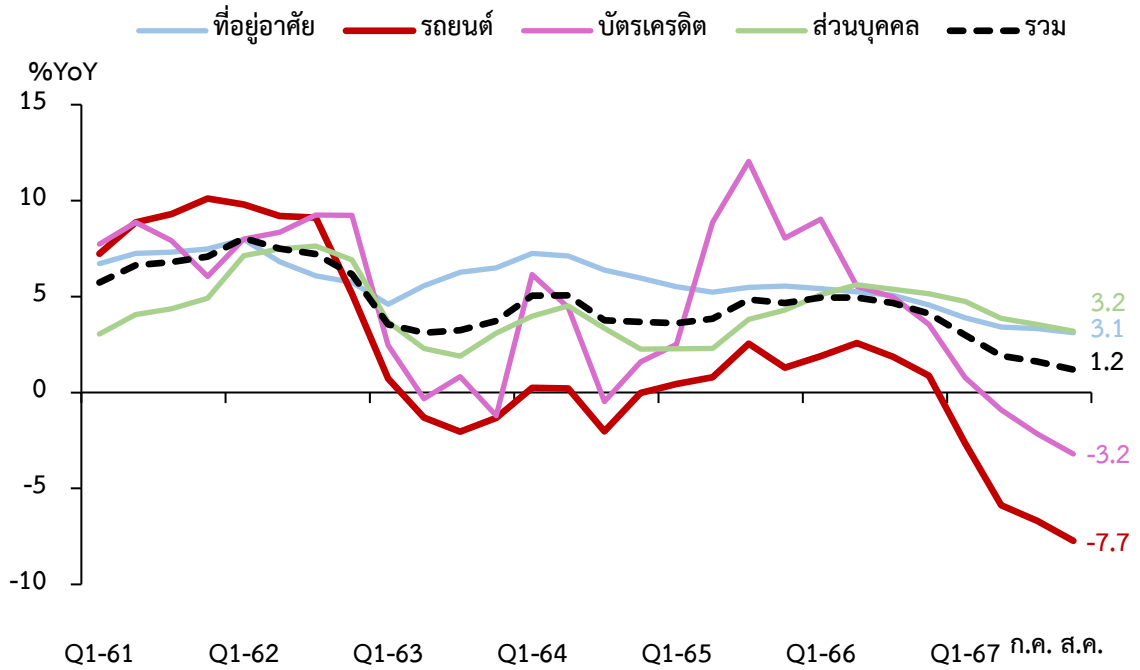
สินเชื่อบริการชะลอตัวในกลุ่มที่มีปัญหาเชิงโครงสร้าง ขณะที่สินเชื่อรายย่อยชะลอตัวจากสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และบัตรเครดิตเป็นสำคัญ

แหล่งที่มาของการขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่

หมายเหตุ: (1) ครอบคลุมสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์;
(2) China flooding คือ สาขาธุรกิจที่ได้รับแรงกดดันจากสินค้าจีนต่อเนื่อง เช่น เฟอร์นิเจอร์ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องใช้ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี
ที่มา: ธปท.

การขยายตัวของสินเชื่อรายย่อย จำแนกรายประเภทสินเชื่อ

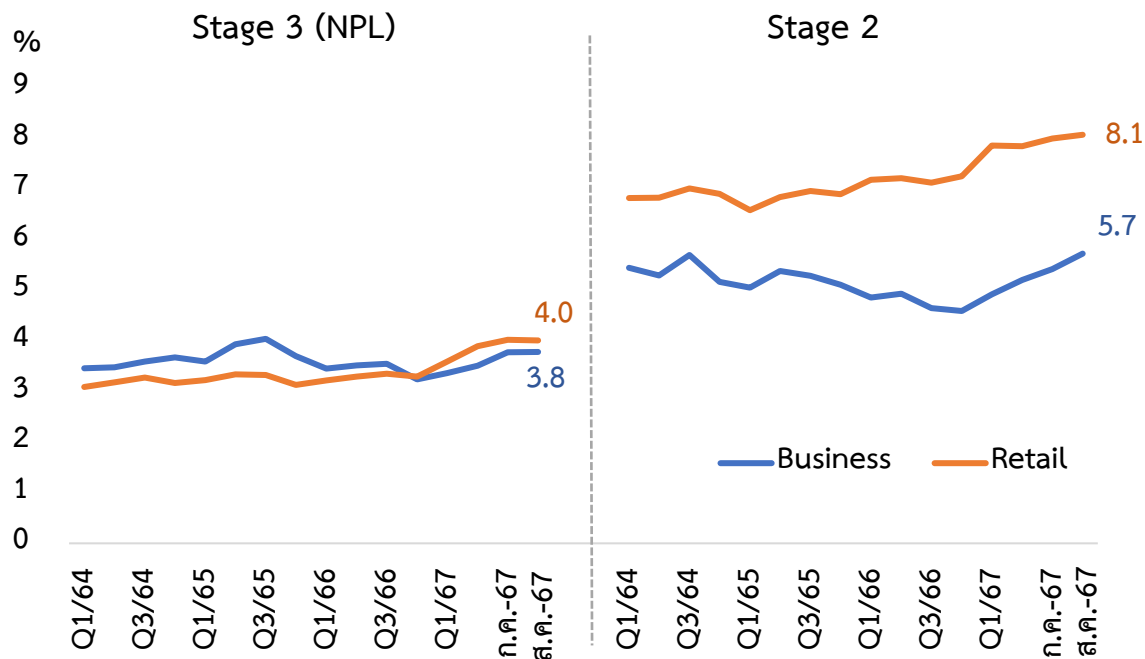

หมายเหตุ: ครอบคลุมสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธปท.
ที่มา: ธปท.

สินเชื่อบริการขนาดใหญ่ขยายตัวชะลอตัว โดยสินเชื่อของกลุ่มธุรกิจที่เผชิญปัญหาเชิงโครงสร้างหดตัว ได้แก่ กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มที่ได้รับแรงกดดันจากสินค้าจีน เช่น เฟอร์นิเจอร์ เครื่องนุ่งห่ม ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี ขณะที่สินเชื่อของธุรกิจในภาคท่องเที่ยวและบริการอื่น ๆ ขยายตัวชะลอตัวลงหลังจากเร่งไปมากในช่วงก่อนหน้านี้ รวมทั้งการชำระคืนสินเชื่อที่ได้จากมาตรการสนับสนุนภาครัฐเพื่อลดผลกระทบของ COVID-19 สำหรับสินเชื่อรายย่อยชะลอตัวจากสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และบัตรเครดิตเป็นสำคัญ ส่วนหนึ่งจากความระมัดระวังในการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินตามความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้กู้ และปัจจัยเฉพาะของอุตสาหกรรมยานยนต์

คุณภาพสินเชื่อต่ำลง โดยต้องติดตามคุณภาพสินเชื่อโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs และสินเชื่อรายย่อยของกลุ่มรายได้น้อย
ทั้งนี้ ประเมินว่าสัดส่วน NPL ยังอยู่ในระดับที่สามารถบริหารจัดการได้และจะไม่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด (NPL cliff)

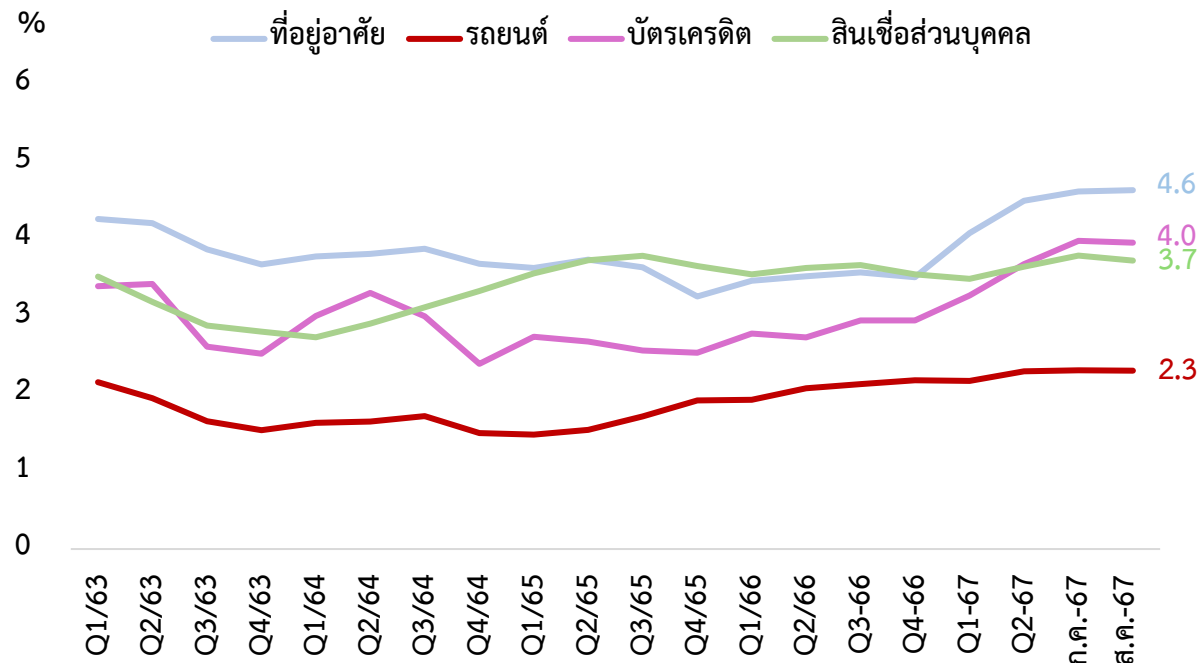
คุณภาพสินเชื่อแบ่งตามประเภทสินเชื่อ

หมายเหตุ: ข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธพท.

ที่มา: ธพท.

Stage 3 (NPL) ของสินเชื่อรายย่อย แยกตามประเภทสินเชื่อ

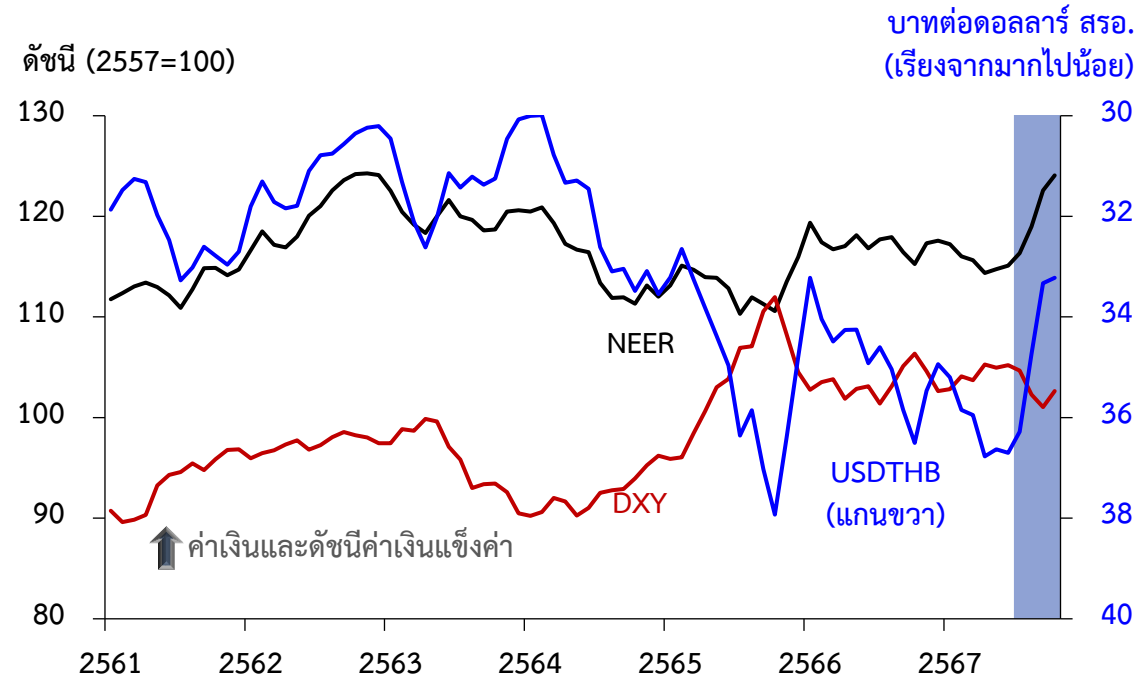
หมายเหตุ: ข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธพท.

ที่มา: ธพท.

ความสามารถในการชำระหนี้โดยรวมปรับลดลง สะท้อนจากสัดส่วนสินเชื่อด้วยคุณภาพ (non-performing loan: NPL หรือ stage 3) และสินเชื่อที่มีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิต (significant increase in credit risk: SICR หรือ stage 2) ที่ปรับเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสินเชื่อของธุรกิจ SMEs และสินเชื่อรายย่อย ได้แก่ สินเชื่อที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นส่วนของสินเชื่อวงเงินน้อยกว่า 3 ล้านบาทเป็นหลัก ทั้งนี้ ธพ. ยังบริหารจัดการคุณภาพหนี้และให้ความช่วยเหลือลูกหนี้อย่างต่อเนื่อง และเริ่มเห็นคุณภาพสินเชื่อทรงตัวบ้างในบางกลุ่ม

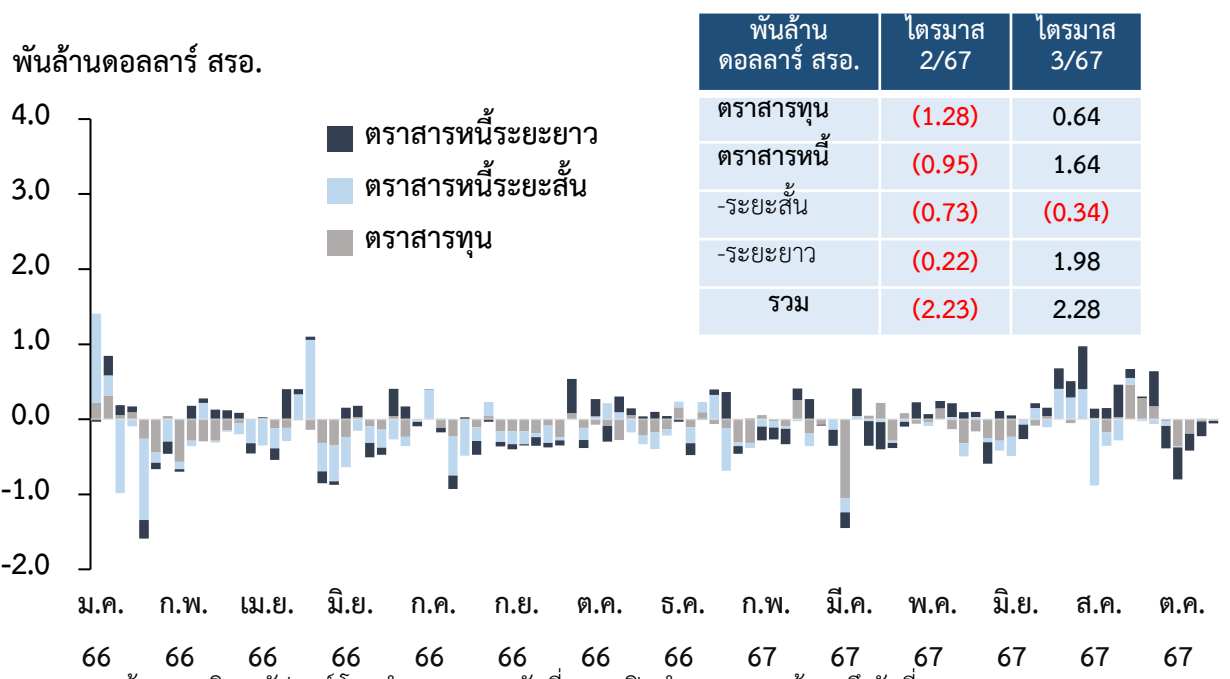
ค่าเงินบาทเฉลี่ยปรับแข็งค่าขึ้นเทียบไตรมาสก่อน ตามนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ ประกอบกับปัจจัยในประเทศในช่วงที่ผ่านมา

ค่าเงินบาทเทียบดอลลาร์ สรอ. (USDTHB) ดัชนีค่าเงินบาท (NEER) และดัชนีค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ (DXY)

หมายเหตุ: ข้อมูลเฉลี่ยถึงวันที่ 21 ต.ค. 67
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย และ Bloomberg

เงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ

หมายเหตุ: ข้อมูลสุทธิรายสัปดาห์ โดยคำนวณเฉพาะวันที่ตลาดเปิดทำการ และ *ข้อมูลถึงวันที่ 21 ต.ค. 67
ที่มา: ThaiBMA

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 ค่าเงินบาทเทียบดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยอยู่ที่ 34.78 แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อน โดยตั้งแต่เดือน ส.ค. 67 เงินบาทปรับแข็งค่าเร็วจากปัจจัยต่างประเทศเป็นสำคัญ ตามทิศทางการดำเนินนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ที่มีแนวโน้มผ่อนคลายนโยบายการเงินเพื่อของสหรัฐฯ ที่ชะลอตัวมากกว่าคาด ก่อนจะประกาศลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงมากกว่าที่ตลาดคาดในกลางเดือน ก.ย. 67 นอกจากนี้ เงินบาทยังได้รับแรงกดดันด้านแข็งค่าเพิ่มเติมจากปัจจัยในประเทศจากความชัดเจนของมาตรการภาครัฐ ส่งผลให้มีกระแสเงินทุนต่างชาติไหลกลับเข้าตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้ รวมถึงราคาทองคำที่ปรับสูงขึ้น ทั้งนี้ ภายหลังจาก กนง. ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเมื่อ 16 ต.ค. 67 ค่าเงินบาทไม่ได้เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยอยู่ที่ 119.30 แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อน จากเงินบาทที่เคลื่อนไหวแข็งค่านำสกุลเงินคู่แข่ง

ประเด็นสำคัญในการดำเนินนโยบายการเงิน

เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวตามคาด จากอุปสงค์ในประเทศและภาคท่องเที่ยว โดยการบริโภคจะได้รับแรงสนับสนุนเพิ่มเติมจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ขณะที่การส่งออกสินค้าและการผลิตบางกลุ่มยังคงถูกกดดันจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง

เงินเฟ้อจะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายในปลายปี 2567 ตามที่ประเมินไว้ และทรงตัวใกล้เคียงขอบล่างของกรอบเป้าหมายในระยะต่อไป

ความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาวปรับลดลง โดยภาวะการเงินตึงตัวขึ้นบ้าง สืบเชื้อจากธุรกิจและครัวเรือนชะลอลง โดยเฉพาะในธุรกิจ SMEs และครัวเรือนที่รายได้ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่

การตัดสินใจนโยบายการเงิน กนง. ลดอัตราดอกเบี้ย เพื่อรักษาจุดยืนของนโยบายการเงินที่เป็นกลาง อีกทั้งช่วยลดความเสี่ยงที่ภาวะการเงินจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวม โดยยังเฝ้าให้กระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้เกิดขึ้นต่อเนื่อง รวมถึงมีส่วนช่วยบรรเทาภาระหนี้ได้บ้าง

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ

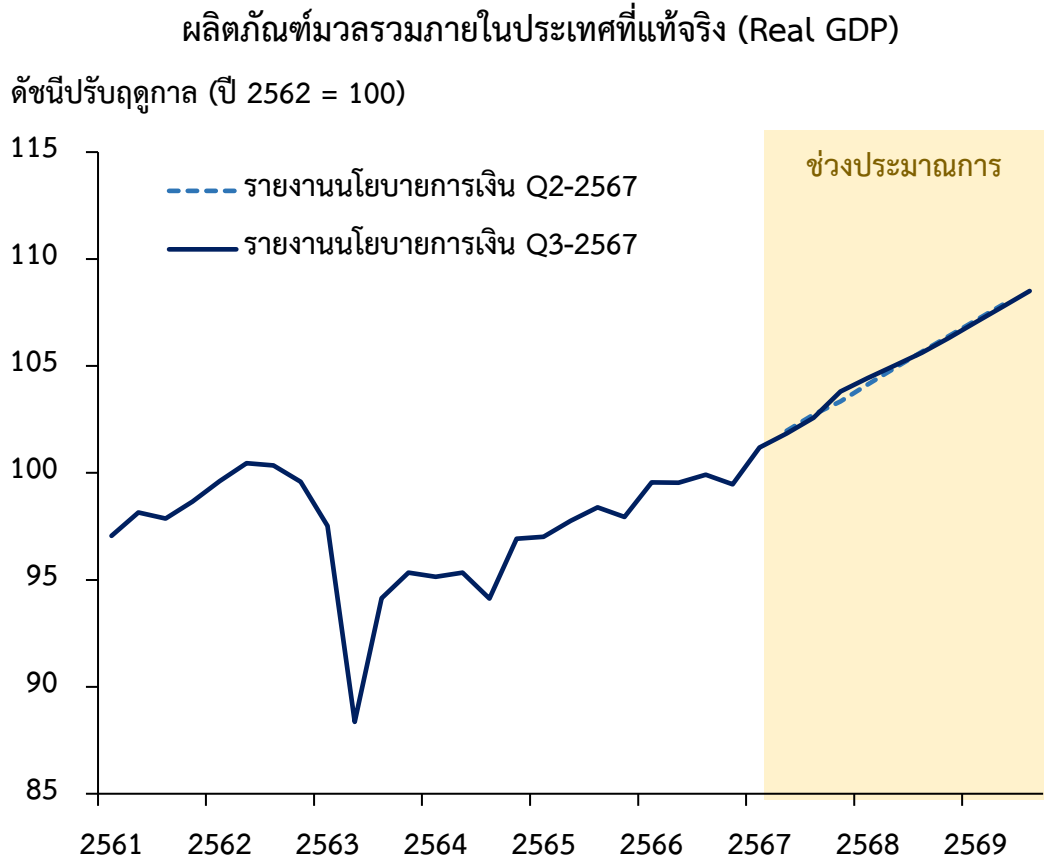
เงินเฟ้อ

เสถียรภาพระบบการเงิน

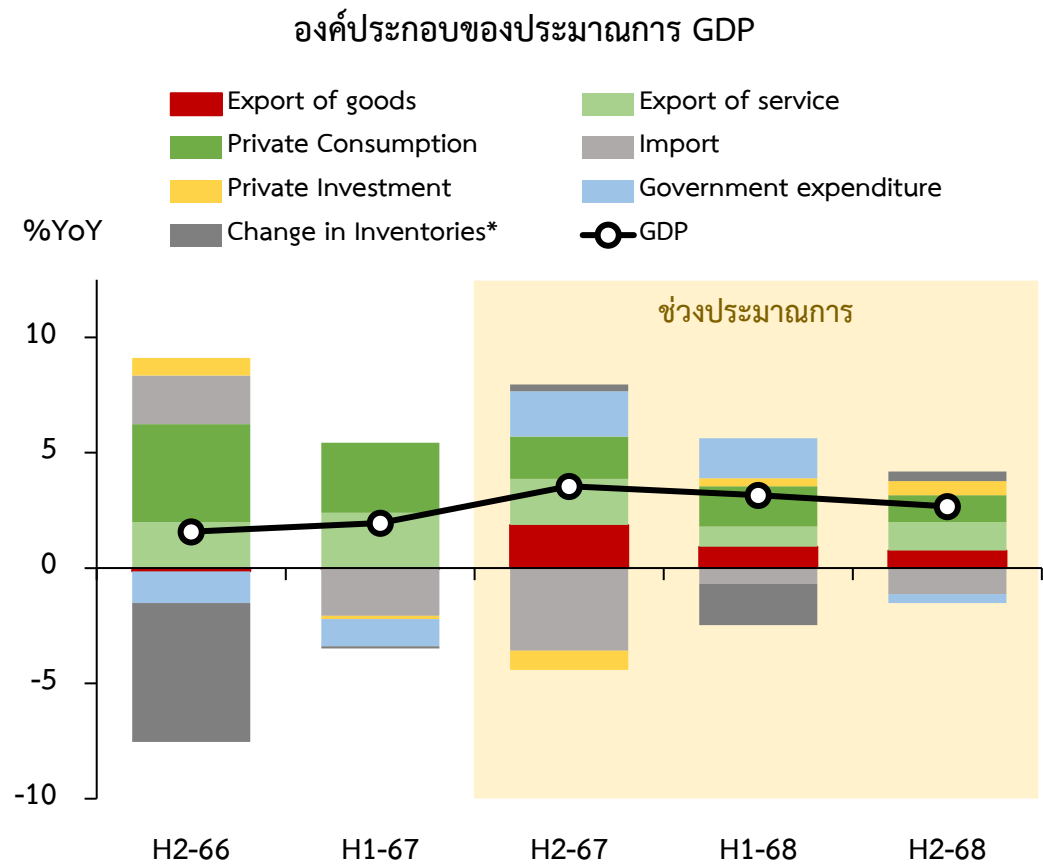
เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวตามคาด โดยแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจสมดุลขึ้นในระยะข้างหน้า

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวใกล้เคียงที่ประเมินไว้

โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจากอุปสงค์ในประเทศและภาคการท่องเที่ยว รวมถึงการส่งออกที่กลับมาขยายตัว

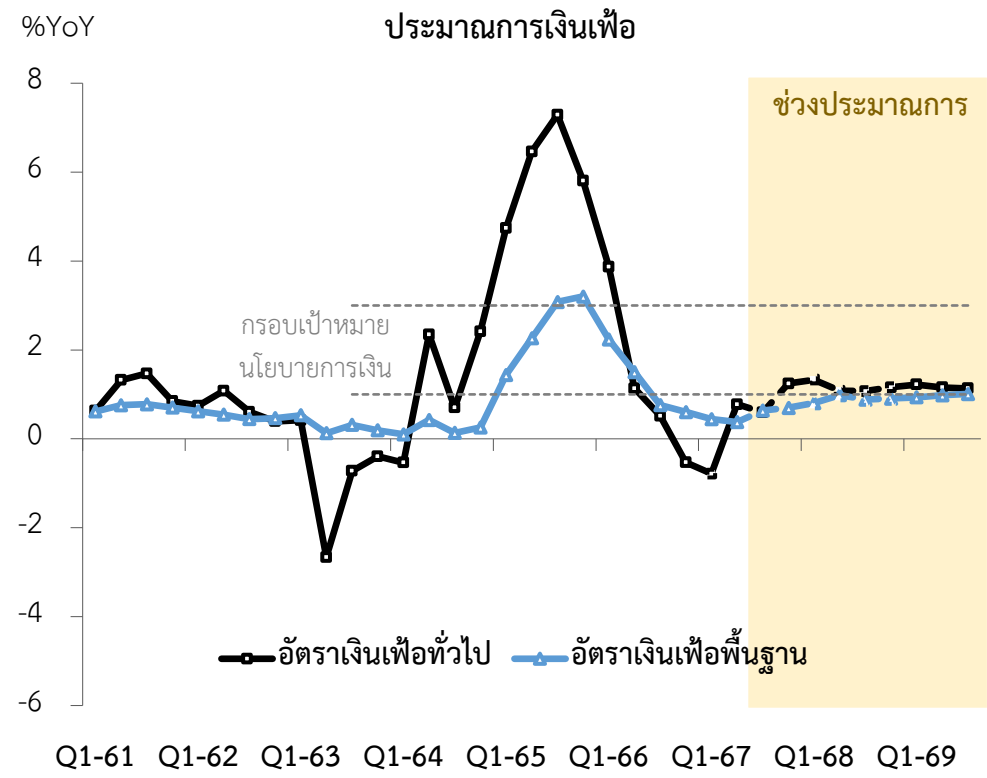
ที่มา: สศช. ประมาณการโดย ธปท.

หมายเหตุ: *รวม statistical discrepancy หรือ CVM additive error
ที่มา: สศช. คำนวณและประมาณการโดย ธปท.

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มทรงตัวใกล้เคียงขอบล่างของกรอบเป้าหมาย โดยเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำไม่ได้สะท้อนภาวะเงินฝืด

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป
ทยอยกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายในช่วงปลายปีนี้

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ ประมาณการโดย ธปท.

ราคาสินค้าไม่ได้ลดลงเป็นวงกว้างและต่อเนื่อง
โดยยังมีราคาสินค้าปรับเพิ่มขึ้นในบางหมวด

ความต่อเนื่องของการขึ้นราคา ใน Core (%MoM)	2566					2567									
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
เครื่องประกอบอาหาร	ขึ้น		ขึ้น	ขึ้น						ขึ้น	ขึ้น				
อาหารสำเร็จรูป												ขึ้น		ขึ้น	
เครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องเรือน	ขึ้น		ขึ้น		ขึ้น		ขึ้น			ขึ้น		ขึ้น		ขึ้น	
อุปกรณ์ซักล้างทำความสะอาด	ขึ้น	ขึ้น		ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น		ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น		ขึ้น	ขึ้น	
ค่าของใช้ส่วนตัว		ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น		ขึ้น		ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น	
ค่าโดยสารสาธารณะ										ขึ้น					
ยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์															
การบันเทิง การศึกษาและศาสนา						ขึ้น			ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น				
เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า		ขึ้น	ขึ้น		ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น		ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น	ขึ้น	

หมายเหตุ: ราคาค่าของใช้ส่วนตัวและอุปกรณ์ซักล้าง
ปรับลดลง/เพิ่มขึ้น ตามโปรโมชั่นของผู้ประกอบการ

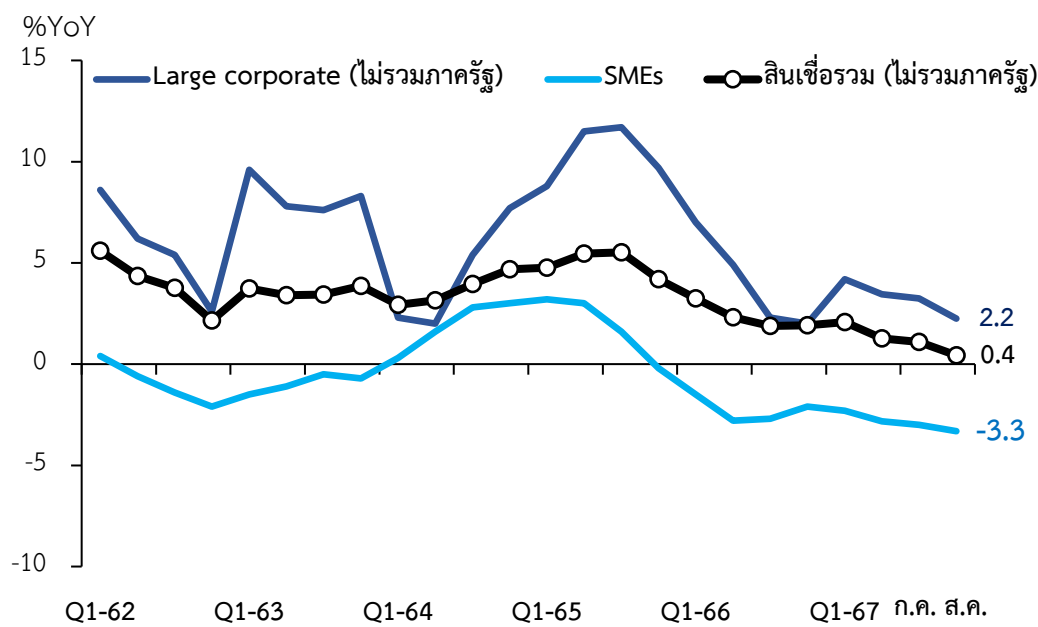
ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ คำนวณโดย ธปท.

- ปรับลดมากกว่า 0.5 SD จากค่าเฉลี่ย
- ปรับลด/เพิ่มน้อยกว่า 0.5 SD จากค่าเฉลี่ย
- ปรับเพิ่มมากกว่า 0.5 SD จากค่าเฉลี่ย
- ปรับเพิ่มมากกว่า 1 SD จากค่าเฉลี่ย

กลไกการให้สินเชื่อภาคธุรกิจในภาพรวมยังทำงานได้ คุณภาพสินเชื่อปรับตัวลงโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs ตามที่คาดไว้

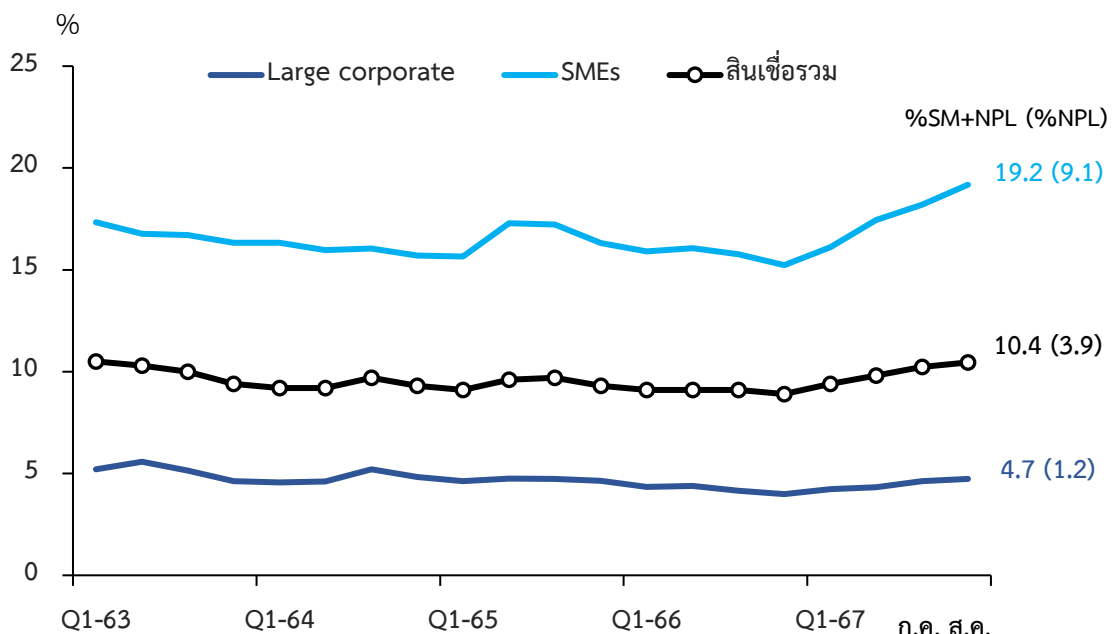
สินเชื่อธุรกิจชะลอลง โดยสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ยังขยายตัว ขณะที่สินเชื่อ SMEs หดตัวต่อเนื่อง

การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ ในระบบสถาบันการเงิน

คุณภาพสินเชื่อโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs ปรับตัวลง ส่งผลให้สถาบันการเงิน ระวังในการปล่อยสินเชื่อเพื่อควบคุมความเสี่ยง

สัดส่วน stage 2 (SM) และ stage 3 (NPL) ของสินเชื่อธุรกิจในระบบสถาบันการเงิน

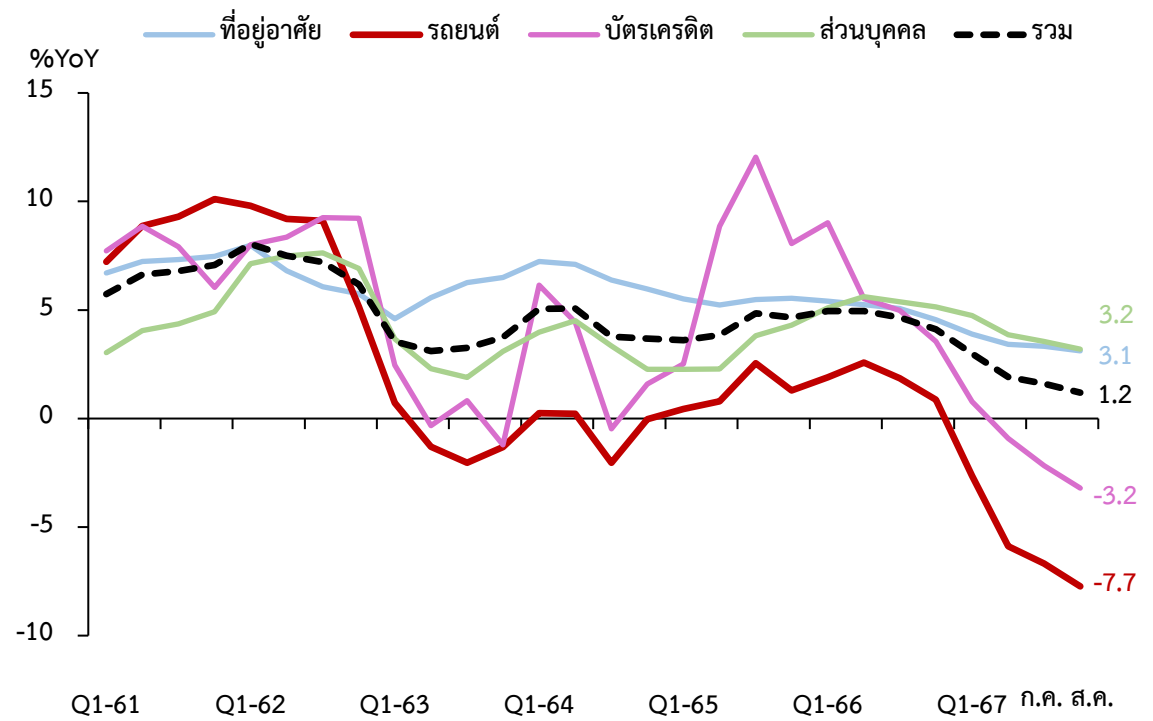
หมายเหตุ: (1) ครอบคลุมสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ (ธพ.) สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธพท.
(2) สินเชื่อธุรกิจของ ธพ. รวมคือ ใช้วงเงินสินเชื่อที่ธุรกิจมีกับ ธพ. แต่ละแห่ง ไม่รวมสินเชื่อ interbank ณ ส.ค. 2567 (Large corporate คือ วงเงินมากกว่า 500 ล้านบาท SMEs คือ วงเงินไม่เกิน 500 ล้านบาท) สำหรับสินเชื่อธุรกิจของ SFIs และ non-bank ใช้ตามนิยาม สสว. ที่อิงเกณฑ์รายได้และการจ้างงาน
(3) ข้อมูลสองจุดสุดท้าย คือ เดือน ก.ค. และ ส.ค. 2567
ที่มา: ธพท.

สินเชื่อรายย่อยชะลอลง สอดคล้องกับกระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง

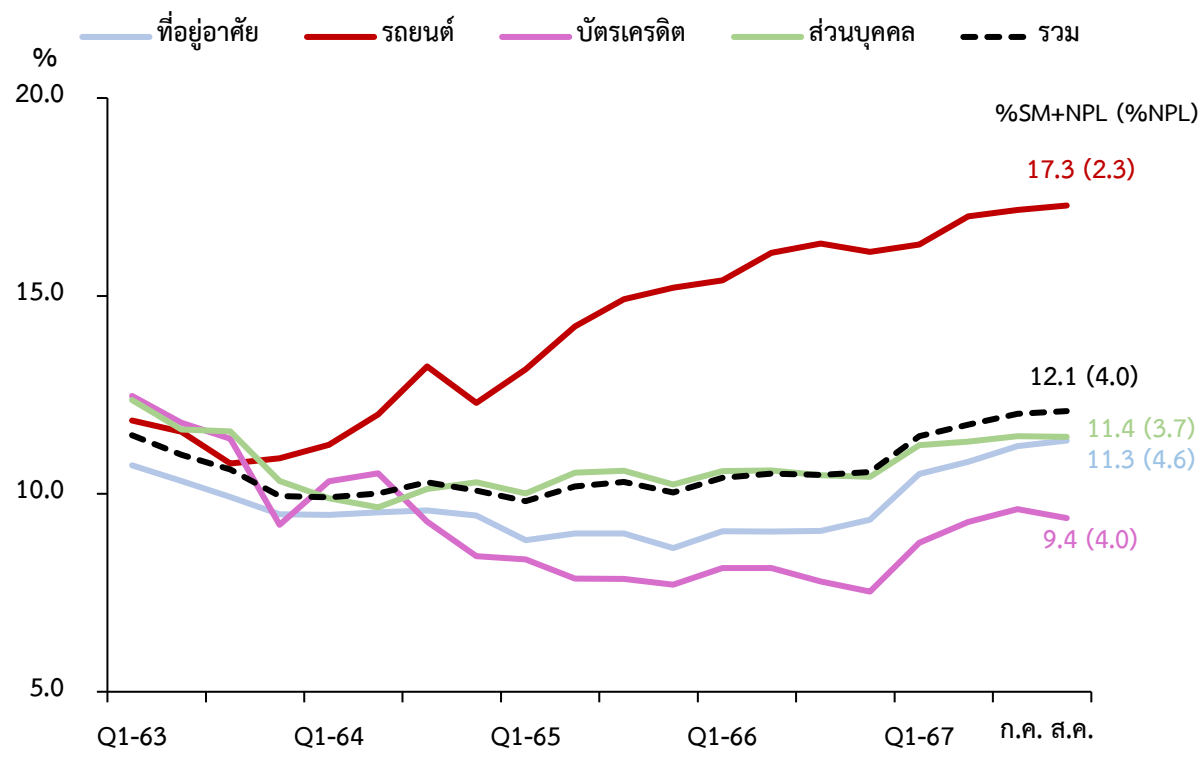
สินเชื่อรายย่อยชะลอลง โดยเฉพาะจากสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และบัตรเครดิต

คุณภาพสินเชื่อรายย่อยปรับตัวลดลงแต่บางส่วนเริ่มทรงตัว

การขยายตัวของสินเชื่อรายย่อย ในระบบสถาบันการเงิน

สัดส่วน stage 2 (SM) และ stage 3 (NPL) ของสินเชื่อรายย่อยในระบบสถาบันการเงิน

หมายเหตุ: (1) ครอบคลุมสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธพท.

(2) ข้อมูลสองจุดสุดท้าย คือ เดือน ก.ค. และ ส.ค. 2567

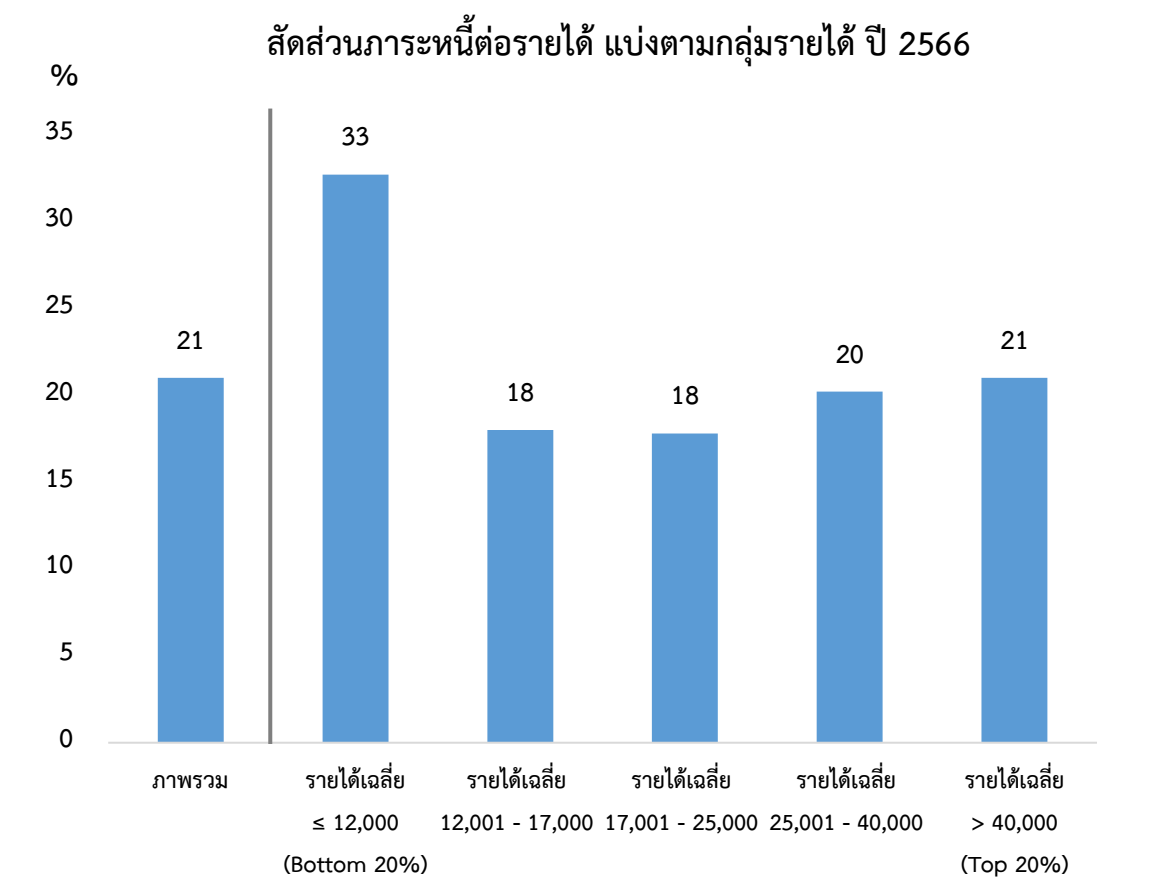
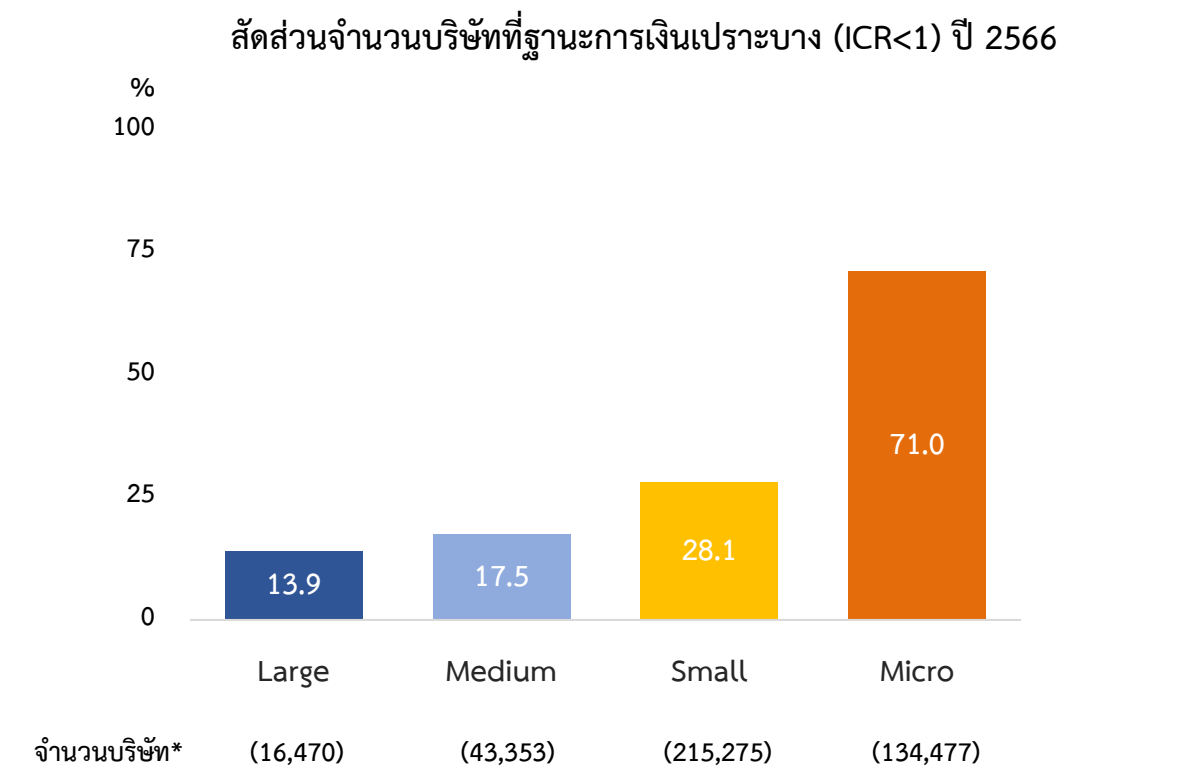
ที่มา: ธพท.

ธุรกิจ SMEs และครัวเรือนกลุ่มเปราะบางจำนวนมากมีฐานะการเงินที่อ่อนแอในปัจจุบัน

ธุรกิจขนาดเล็กมีสัดส่วนบริษัทที่ฐานะการเงินเปราะบางค่อนข้างสูง

ครัวเรือนรายได้น้อย (bottom 20%) มีสัดส่วนภาระหนี้ต่อรายได้สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ

หมายเหตุ: (1) ICR คือ Interest Coverage Ratio หรือ กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี/ดอกเบี้ยจ่าย; (2) ขนาดธุรกิจแบ่งตามเกณฑ์รายได้ของ สสว.; (3) * แสดงจำนวนบริษัทในฐานข้อมูล CPFS ทั้งหมดที่สามารถจำแนกขนาดธุรกิจได้; (4) บริษัทในฐานข้อมูล CPFS ที่มีข้อมูลเพียงพอมาคำนวณ ICR ได้ มีจำนวน 131,370 แห่ง

ที่มา: ฐานข้อมูล Corporate Profile and Financial Statement (CPFS) ของกระทรวงพาณิชย์, คำนวณโดย ธปท.

หมายเหตุ: คำนวณเป็นรายได้เฉลี่ยสำหรับแต่ละครัวเรือน ต่อเดือน

ที่มา: การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน (SES) โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ คำนวณโดย ธปท.

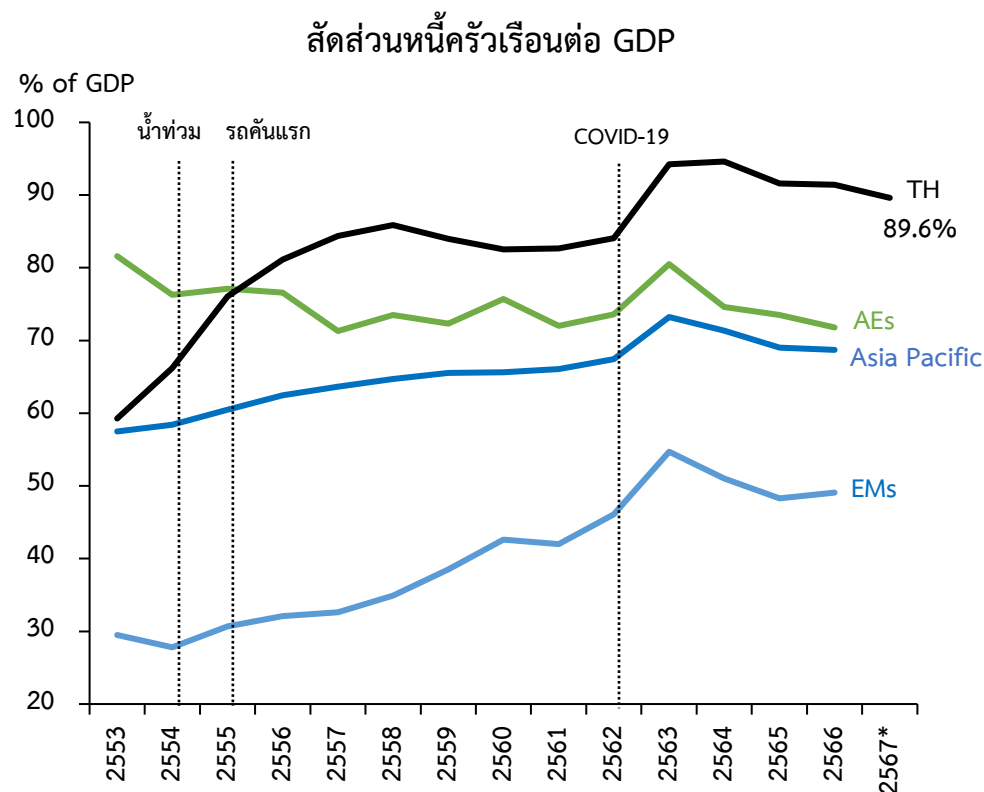
การขยายตัวทางเศรษฐกิจ

เงินเพื่อ

เสถียรภาพระบบการเงิน

อัตราดอกเบี้ยนโยบายควรอยู่ในระดับที่เป็นกลาง สอดคล้องกับศักยภาพเศรษฐกิจ และไม่ต่ำเกินไปจนนำไปสู่การสะสมความไม่สมดุลทางการเงินในระยะยาว

หนี้ครัวเรือนไทยอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับต่างประเทศ

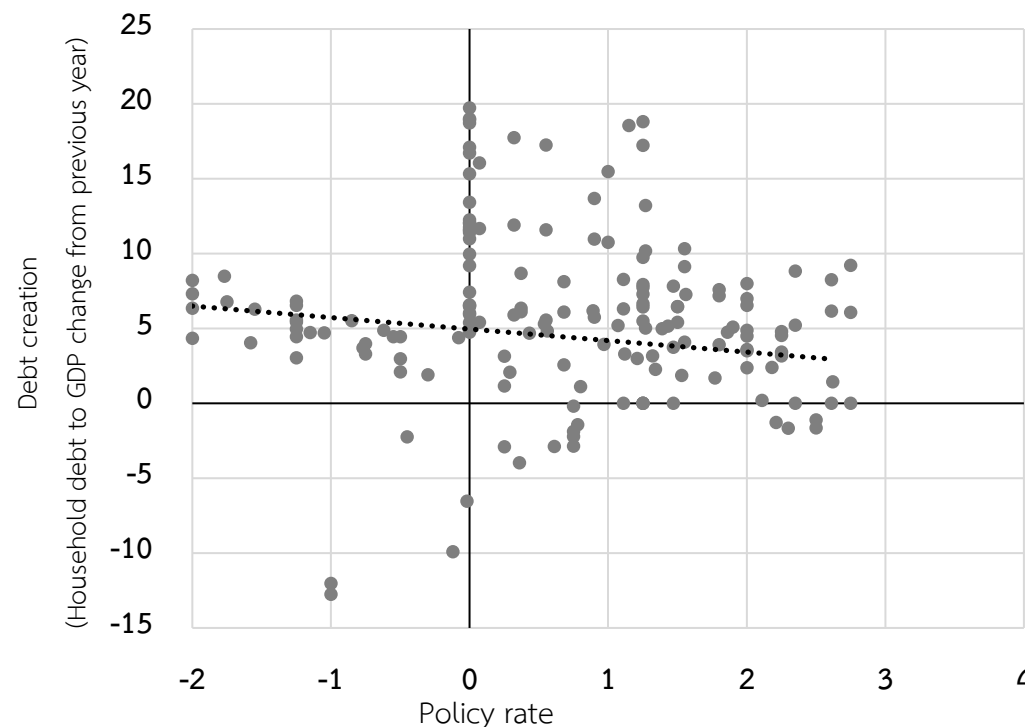
หมายเหตุ: Asia Pacific คำนวณจากค่าเฉลี่ยของประเทศออสเตรเลีย จีน ฮองกง อินโดนีเซีย อินเดีย ญี่ปุ่น มาเลเซีย นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ และไทย

*ข้อมูล ณ ไตรมาสที่ 2 ปี 2567

ที่มา: BIS และ ธปท.

อัตราดอกเบี้ยที่ต่ำเกินไปอาจนำไปสู่การสะสมความไม่สมดุลทางการเงิน

การกระจายตัวของอัตราดอกเบี้ยและการก่อหนี้

(Deviation from nominal neutral rate)

หมายเหตุ: 1/ ประเทศกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อเมริกา สเปน โปรตุเกส ไอร์แลนด์ เกาหลีใต้ และ ไทย

2/ Neutral rate ของอเมริกาและไทยใช้ข้อมูล nominal neutral rate ของ IMF และ long-term inflation forecast (5Y5Y) จาก Consensus forecast; nominal neutral rate ของสเปน โปรตุเกส และไอร์แลนด์ ใช้ข้อมูลจาก ECB; nominal neutral rate ของเกาหลีใต้ใช้ข้อมูล nominal interest rate เฉลี่ยตั้งแต่ปี 2543

ที่มา: World Bank, IMF, คำนวณโดย ธปท.

แนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเพื่อเป็นไปตามที่ประเมินไว้ ขณะที่ความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาวปรับลดลง กนง. จึงลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อรักษาจุดยืนของนโยบายการเงินที่เป็นกลาง ในช่วงที่ภาวะการเงินมีแนวโน้มตึงตัวขึ้นและสินเชื่อชะลอตัวลง

การประชุมครั้งที่ 5/2567
(16 ตุลาคม 2567)

กนง. มีมติ 5 ต่อ 2
ให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ร้อยละ 0.25

เหลือ **2.25** ต่อปี

โดย 2 เสียง เห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวจากอุปสงค์ในประเทศและภาคการท่องเที่ยว โดยการบริโภคอาจได้รับแรงส่งเพิ่มเติมจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ขณะที่การส่งออกสินค้าและการผลิตบางกลุ่มยังคงถูกกดดันจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง ด้านอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มทยอยปรับขึ้นและประเมินว่าจะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายในช่วงปลายปี 2567

ความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาวปรับลดลง โดยกระบวนการปรับลดหนี้ครัวเรือนต่อรายได้เกิดขึ้นต่อเนื่องอย่างค่อยเป็นค่อยไป ภายใต้บริบทที่ภาวะการเงินโดยรวมตึงตัวขึ้นจากสินเชื่อที่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง

กรรมการส่วนใหญ่เห็นควรให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อรักษาจุดยืนของนโยบายการเงินที่เป็นกลาง ในช่วงที่ภาวะการเงินมีแนวโน้มตึงตัวขึ้นและสินเชื่อชะลอตัวลง อัตราดอกเบี้ยที่ลดลงจะช่วยลดความเสี่ยงที่ภาวะการเงินจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวม โดยยังเอื้อให้กระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้เกิดขึ้นต่อเนื่องสอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือน รวมถึงมีส่วนช่วยบรรเทาภาระหนี้ได้บ้าง นอกจากนี้ อัตราดอกเบี้ยที่ลดลงในครั้งนี่ยังเป็นระดับที่สามารถรองรับความเสี่ยงต่อแนวโน้มเศรษฐกิจ เงินเฟ้อ และเสถียรภาพระบบการเงินในระยะข้างหน้าได้ดี

ร้อยละต่อปี	2565	2566	2565		2566				2567	
			ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.5	1.9	4.4	1.3	2.6	1.8	1.4	1.7	1.6	2.3
ด้านการผลิต										
ภาคการเกษตร	2.5	2.0	-1.8	3.6	6.2	1.5	1.1	-0.6	-2.7	-1.1
ภาคนอกการเกษตร	2.5	1.9	4.9	1.0	2.3	1.8	1.5	2.0	2.1	2.6
การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	0.7	-3.2	6.5	-4.6	-2.6	-3.5	-4.4	-2.4	-2.9	0.2
การก่อสร้าง	-2.4	-0.6	-2.4	3.3	3.8	0.3	0.5	-8.8	-17.3	-5.5
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ	3.7	3.8	4.1	3.7	3.3	3.4	3.3	5.1	4.3	3.0
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	8.0	8.5	11.3	11.0	12.5	7.4	7.1	7.0	9.7	8.1
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	34.5	18.0	47.6	26.3	34.4	15.3	15.0	9.8	11.8	7.8
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	5.2	3.3	4.8	3.9	3.5	3.7	3.1	2.8	6.6	5.1
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	-2.3	3.1	-2.7	-3.1	0.9	2.4	4.2	4.7	2.8	1.9
กิจกรรมเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์	2.3	1.9	3.2	2.0	1.9	2.5	1.9	1.1	0.8	1.1

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย

ร้อยละต่อปี	2565	2566	2565		2566				2567	
			ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.5	1.9	4.4	1.3	2.6	1.8	1.4	1.7	1.6	2.3
ด้านการใช้จ่าย										
อุปสงค์ในประเทศ	4.0	3.5	6.0	3.1	3.0	3.6	3.9	3.6	2.6	1.1
การบริโภคภาคเอกชน	6.2	7.1	9.1	6.4	5.9	7.3	7.9	7.4	6.9	4.0
การลงทุนภาคเอกชน	4.7	3.2	10.7	4.3	2.8	1.4	3.5	5.0	4.6	-6.8
การอุปโภคภาครัฐ	0.1	-4.6	-1.5	-7.1	-6.0	-4.3	-5.0	-3.0	-2.1	0.3
การลงทุนภาครัฐ	-3.9	-4.6	-5.6	2.7	4.2	-2.1	-3.4	-20.1	-27.7	-4.3
การนำเข้าสินค้าและบริการ	3.6	-2.3	8.9	-5.4	-0.2	-2.6	-9.4	3.9	5.2	0.5
สินค้า	1.2	-3.8	6.7	-10.2	-3.6	-4.8	-10.4	5.0	4.3	-1.0
บริการ	13.6	4.2	18.2	13.6	14.5	6.4	-5.2	2.1	9.1	6.6
การส่งออกสินค้าและบริการ	6.1	2.1	7.5	-2.3	1.9	0.9	1.1	4.9	2.5	4.8
สินค้า	1.1	-2.8	1.8	-10.5	-5.6	-5.3	-3.0	3.4	-2.0	1.9
บริการ	59.9	38.3	69.7	78.1	66.9	53.7	30.6	14.9	24.7	19.8
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	13.5	19.4	-0.9	4.2	4.6	3.2	6.7	4.9	1.6	5.5
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	-17.2	7.4	-7.8	0.3	3.6	-3.0	3.1	3.7	2.5	0.8
ดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	6.7	-11.9	-2.3	4.2	-0.4	-0.8	-6.2	-4.6	-5.1	-2.7
เงินสำรองระหว่างประเทศ (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	216.6	224.5	199.4	216.6	224.5	218.2	211.8	224.5	223.4	224.3
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	1.3	1.0	1.2	1.2	1.0	1.1	1.0	0.8	1.0	1.1
อัตราการว่างงาน ปรับฤดูกาล (ร้อยละ)	n.a.	n.a.	1.2	1.2	1.1	1.0	1.0	0.8	1.0	1.0

หมายเหตุ: *ข้อมูลอาจเปลี่ยนแปลงตามรอบการปรับปรุงข้อมูลและการปรับวิธีการบันทึกข้อมูล

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย

เครื่องชี้วัด	2565	2566	2565		2566				2567	
			ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2
1. ภาคตลาดการเงิน										
ตลาดพันธบัตร										
ส่วนต่างอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้น (2 ปี) และระยะยาว (10 ปี)	1.0	0.4	1.3	1.0	0.6	0.4	0.6	0.4	0.4	0.3
ตลาดหลักทรัพย์										
SET Index (end of period)	1,668.7	1,415.9	1,589.5	1,668.7	1,609.2	1,503.1	1,471.4	1,415.9	1,377.9	1,301.0
Actual volatility (SET Index) ^{1/}	11.0	11.8	9.9	9.4	12.0	11.6	10.2	13.2	10.0	10.5
อัตราส่วนราคาต่อกำไร (P/E ratio) (เท่า)	18.2	18.4	17.5	18.2	19.3	18.0	20.3	18.4	18.1	17.1
ตลาดอัตราแลกเปลี่ยน (ค่าเฉลี่ย)										
Actual volatility (บาท) (%annualized) ^{2/}	8.7	9.1	9.3	11.9	10.9	7.9	8.0	9.4	8.6	6.4
ดัชนีค่าเงินบาท (NEER)	115.5	119.8	113.6	115.9	120.3	119.8	119.8	119.2	118.8	117.2
ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER)	103.3	104.3	101.7	103.2	106.1	104.4	104.1	102.4	100.9	100.0
2. ภาคสถาบันการเงิน ^{3/}										
อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของลูกค้านับตั้ง (MLR) ^{4/}	6.00	7.25	5.55	6.00	6.56	7.00	7.04	7.25	7.25	7.25
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน ^{4/}	0.98	1.65	0.50	0.98	1.15	1.40	1.49	1.65	1.65	1.65
ความเสี่ยงพหุของเงินกองทุน										
เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (%)	19.4	20.1	19.2	19.4	19.4	19.5	19.9	20.1	20.1	19.9
ความสามารถในการทำกำไร										
กำไรสุทธิ (พันล้านบาท)	238.0	251.0	60.0	63.0	60.0	74.0	65.0	53.0	68.0	76.0
กำไรสุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ยต่อปี (ROA) (เท่า)	1.0	1.1	1.0	1.1	1.0	1.3	1.1	0.9	1.1	1.3
สภาพคล่อง										
เงินให้สินเชื่อต่อเงินรับฝากและตั๋วแลกเงิน	92.0	91.0	94.5	92.0	90.6	92.0	92.4	91.0	90.1	89.7

หมายเหตุ: ^{1/} คำนวณโดยวิธี Annualized standard deviation of return
^{2/} Daily volatility (โดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักแบบ exponential)

^{3/} ข้อมูลครอบคลุมธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ
^{4/} ค่าเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ 6 แห่ง

เครื่องชี้วัด	2565	2566	2565		2566				2567	
			ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2
3. ภาคครัวเรือน										
หนี้ครัวเรือนต่อ GDP (%)	91.6	91.4	91.6	91.6	90.8	90.9	91.0	91.4	90.7	89.6
สินทรัพย์ทางการเงินต่อหนี้สิน (เท่า)	2.7	2.6	2.8	2.7	2.8	2.7	2.6	2.6	2.7	2.7
สัดส่วนสินเชื่อด่างชำระเกิน 3 เดือน (NPLs) ของระบบ สง. (%)										
สินเชื่ออุปโภคบริโภค	3.1	3.3	3.3	3.1	3.2	3.3	3.4	3.3	3.6	3.9
สินเชื่อที่อยู่อาศัย	3.3	3.5	3.6	3.3	3.5	3.5	3.6	3.5	4.1	4.5
สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์	1.9	2.2	1.7	1.9	1.9	2.1	2.1	2.2	2.2	2.3
สินเชื่อบัตรเครดิต	2.5	3.0	2.6	2.5	2.8	2.7	3.0	3.0	3.3	3.7
สินเชื่อส่วนบุคคล	3.7	3.5	3.8	3.7	3.5	3.6	3.7	3.5	3.5	3.6
4. ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน										
อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (OPM) (%) ^{5/}	7.7	7.4	7.3	6.2	7.4	7.3	7.8	7.1	8.0	7.8
อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (D/E ratio) (เท่า) ^{5/}	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7
อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (ICR) (เท่า) ^{5/}	5.6	4.8	4.9	4.3	4.9	4.4	5.2	3.9	5.3	4.5
อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเวียน (Current ratio) (เท่า) ^{5/}	1.8	1.7	1.7	1.8	1.8	1.8	1.8	1.7	1.7	1.7
สัดส่วนสินเชื่อด่างชำระเกิน 3 เดือน (NPLs) ของระบบ ธพ. (%)										
ธุรกิจขนาดใหญ่	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2	1.1	1.2	1.1	1.1	1.1
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs)	6.8	6.7	6.7	6.8	6.7	6.7	6.7	6.7	6.9	6.9

หมายเหตุ: ^{5/} เฉพาะบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ (โดยใช้ค่ามัธยฐาน) และมีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง

เครื่องชี้วัด	2565	2566	2565		2566				2567	
			ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2
5. ภาคอสังหาริมทรัพย์										
จำนวนที่อยู่อาศัยที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ (กรุงเทพฯ และปริมณฑล) (หน่วย)										
รวม	64,636	52,877	17,113	17,776	11,860	14,656	14,407	11,954	10,857	12,198
บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด	19,471	16,163	4,805	5,056	3,709	4,392	4,178	3,884	3,333	3,733
ทาวน์เฮ้าส์และอาคารพาณิชย์	19,752	16,065	5,226	5,216	3,906	4,456	4,299	3,404	3,158	3,339
อาคารชุด	25,413	20,649	7,082	7,504	4,245	5,808	5,930	4,666	4,366	5,126
จำนวนที่อยู่อาศัยเปิดขายใหม่ (กรุงเทพฯ และปริมณฑล) (หน่วย)										
รวม	107,051	101,536	24,966	27,912	22,133	25,647	22,389	30,810	16,559	16,886
บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด	24,748	30,929	8,678	7,188	4,942	5,683	8,747	11,287	6,769	5,260
ทาวน์เฮ้าส์และอาคารพาณิชย์	28,525	21,577	6,957	7,898	5,284	5,137	6,484	4,617	4,071	3,733
อาคารชุด	53,778	49,030	9,331	12,826	11,907	14,827	7,158	14,906	5,719	7,893
ดัชนีราคาที่อยู่อาศัย (ปี 2554 = 100)										
ดัชนีราคาบ้านเดี่ยวพร้อมที่ดิน	141.5	147.1	140.9	145.3	146.7	145.5	146.7	149.5	150.7	151.1
ดัชนีราคาทาวน์เฮ้าส์พร้อมที่ดิน	167.4	174.1	168.4	169.2	172.0	173.2	174.7	176.4	177.7	179.4
ดัชนีราคาอาคารชุด	184.4	193.2	181.6	188.9	194.7	188.9	190.4	198.9	197.8	197.0
ดัชนีราคาที่ดิน	180.2	182.5	178.0	184.3	175.0	181.6	184.8	188.5	185.9	187.1
6. ภาคการคลัง										
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	60.9	61.9	60.5	60.9	61.3	61.7	62.4	61.9	63.7	63.4
7. ภาคต่างประเทศ										
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-3.5	1.5	-6.5	0.2	2.8	-2.3	2.5	2.8	1.9	0.7
หนี้ต่างประเทศต่อ GDP (%) ^{6/}	40.0	38.8	37.0	40.0	40.2	38.5	37.8	38.8	37.7	36.8
หนี้ต่างประเทศ (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	200.3	196.5	187.9	200.3	201.8	195.0	191.9	196.5	190.2	185.5
ระยะสั้น (%)	40.0	41.3	40.7	40.0	39.7	40.8	42.1	41.3	42.4	43.4
ระยะยาว (%)	60.0	58.7	59.3	60.0	60.3	59.2	57.9	58.7	57.6	56.6
เงินสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้น (เท่า) ^{7/}	2.3	2.5	2.2	2.3	2.4	2.4	2.3	2.5	2.5	2.5

หมายเหตุ: ^{6/} สัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อค่าเฉลี่ย 3 ปี ของ Nominal GDP
^{7/} หนี้ต่างประเทศระยะสั้นที่นำมาคำนวณ คือ หนี้ต่างประเทศที่มีกำหนดชำระคืนภายใน 1 ปีนับจากวันสิ้นงวดนั้น ๆ (remaining maturity basis)

ร้อยละ	2567		2568		2569				
	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
> 16	0	0	0	1	1	2	3	3	3
14.0-16.0	0	0	0	0	1	1	1	0	1
12.0-14.0	0	0	1	1	1	1	1	1	0
10.0-12.0	0	1	1	1	1	1	1	0	1
8.0-10.0	0	4	3	3	2	2	3	2	3
6.0-8.0	2	16	7	7	6	5	7	7	7
4.0-6.0	16	37	23	19	18	13	16	18	19
2.0-4.0	50	26	35	34	29	24	25	25	22
0.0-2.0	30	12	19	24	24	26	23	21	23
(-2.0)-0.0	3	3	7	7	10	15	13	12	13
(-4.0)-(-2.0)	0	1	2	1	3	6	5	5	5
(-6.0)-(-4.0)	0	0	1	1	1	1	2	2	2
(-8.0)-(-6.0)	0	0	1	1	1	1	1	1	1
< -8	0	0	1	1	2	3	2	2	1

อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ร้อยละ	2567		2568		2569				
	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
> 5.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0
5.0-5.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.5-5.0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.0-4.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5-4.0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.0-3.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.5-3.0	0	0	0	0	0	1	1	1	2
2.0-2.5	0	0	0	2	3	4	4	5	6
1.5-2.0	0	0	3	13	12	13	14	15	16
1.0-1.5	0	9	27	32	25	25	25	25	25
0.5-1.0	100	72	47	34	29	28	27	26	25
0.0-0.5	0	19	20	16	20	19	18	17	17
(-0.5)-0.0	0	0	2	3	8	8	8	8	7
< -0.5	0	0	0	0	2	2	3	3	3

เพื่อความเป็นอยู่ที่ดี อย่างยั่งยืนของไทย

ธนาคารแห่งประเทศไทย

273 ถนนสามเสน แขวงวัดสามพระยา เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

Tel. +66 2283-5353

Bank of Thailand Channel
Hotline1213 Channel

www.bot.or.th

[@bankofthailand](https://twitter.com/bankofthailand)

[bankofthailand](https://www.facebook.com/bankofthailand)
Hotline1213